„JÓZEF PIŁSUDSKI"

ORATORJUM

Zygmunta Liszyńskiego

VI 925

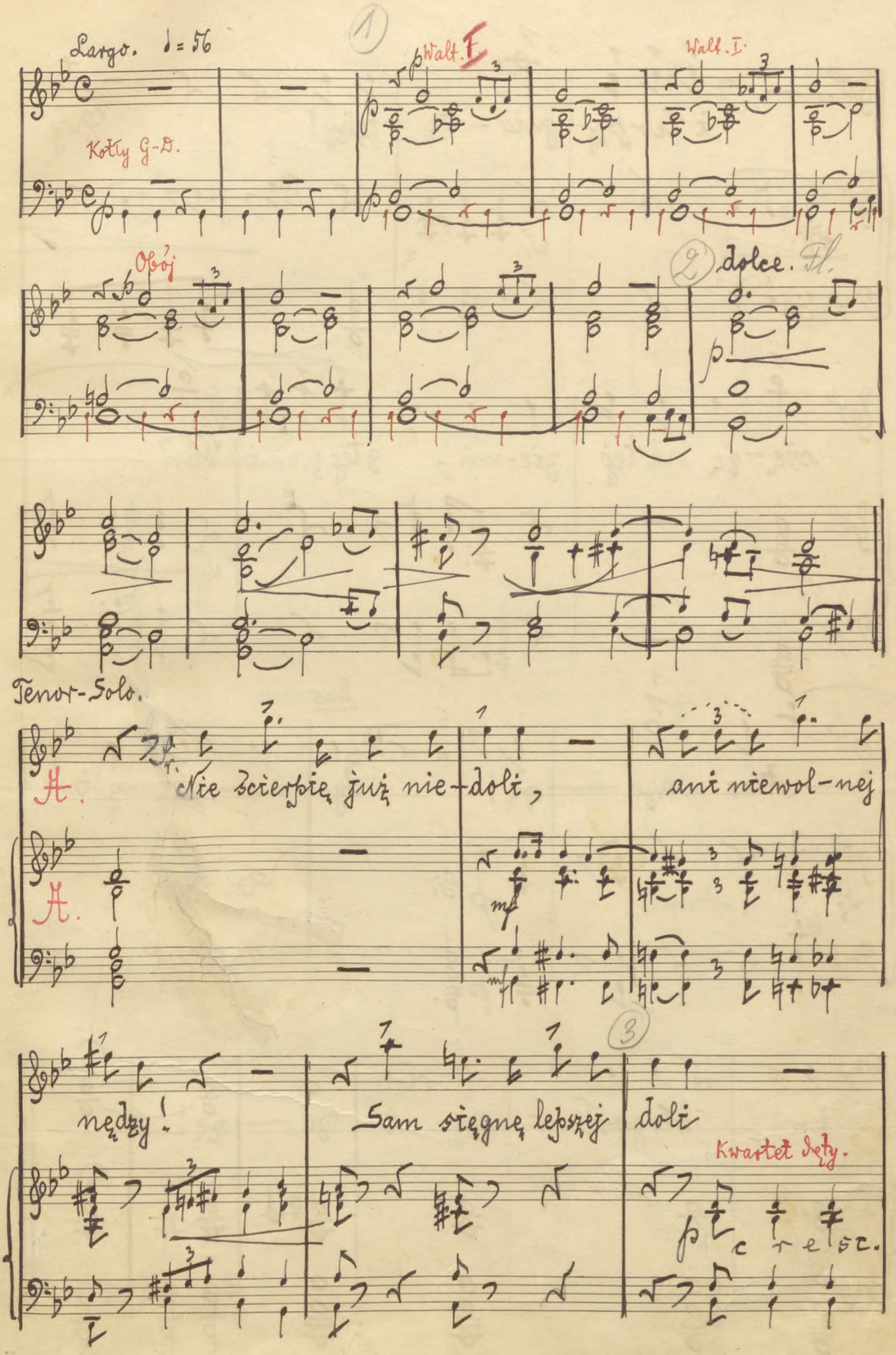
Largo. ♩= 56
Kotły G-D.
Walt. I.
Walt. I.
Obój
dolce. Fl.
Tenor-Solo.
A.
Nie ścierpię już nie-doli, ani niewol-nej
A.
nędzy! Sam sięgnę lepszej doli
Kwartet dęty.
cresc.

4

i łeb przy- gnio - tę jędzy! Zwy

Fl.

flet

Klar.

Kotły

5

cię - żę na tej zie-mi, z tej ziemi Pań

accel.

accel.

accel.

a tempo

6

Bas (Chór).

— stwo wskrze — szę! Sy — na - mi my two —

a tempo

Kwintet smyczkowy.

Gong!

jemi, błogosław czyn i rze — szę.

Fagot.

Alla breve.

B.

C.

marcato.

marcato.

D.

Fa - got

marcato.

E.

F.

dolce

Obój

Klarnet

Fagot

Walt I.

F.

7 Flet + Kl.

Obój

pizz

Bas pizz.

8

arco

9

10

Obój

Klarnety

11

a tempo

Waltornie

Puzon-Tenor

G.

a tempo.

Waltornie

Waltornie

12

Flet

pizz

13

arco.

arco.

arco.

H.

Klarnety

14

Lento.

Dolce

Obój

Klarnety

Fagot

Andante. Largo. ♩=56

15

Chór.

F.

Bas.

Pax ae - ter - na et

F.

Kotły.

16

Tenor.

salus in corpore Christi.

Pax ae -

Pochy -

terna et salus in corpore Chri-sti. Po-chy -

17

la — ją się

Pochy-la-ją psal-my mar — szem

la — ją

po-su-wi — stym.

18

Płynny szmer modlitw

krzepnie i oto wy-raź-nie sło-wa ki-pią jak u-krop,

19

Walt.

cresc.

jest im co-raz ciaśniej.

Nie mie-szczą

cresc.

Nie

Bas

20

Nie mieszczą się już

Nie mieszczą się, nie mie-szczą się już w gardle,

mieszczą się, nie mieszczą się już

cresc.

duszą się na wargach.

Każde pie-cze i

cresc.

Obój

Waltornie

cresc.

boli, gnie się, wi-je, tar-ga, i wy-rzu-ca o-

i wy-rzu-ca o-

21

gniwa zdławionych wyrazów, aż pęka- niby szpada zła-

spokojnie.

22

mana - odrazu, bo za ziemskie, by zbawić, za

spo-kojnie

Obój

Klarnet

Fagot

Cella

morendo.

puste, by były mo-dli-twą, która wyrwie martwego zmo-

morendo.

Viol.

Dolce

Cella

23

gi-ły.

Cello-Solo.

Cello.

Viol. II

Cello III

Fagot

Allegro.

L. p o c o a p o c o

Dziś z pod nie-ba, w noc pustą, godziną pół-

Allegro.

L. p Fortepian tremolo p o c o a p o c o

c r e s c e n

no-cną za-błysło i zadu-dni-ło

c r e s c e n

Chór męski głucho, dłu-go, mocno!

M. Żer-

d o

Piccolo

M. Puzony

wa-ło się po-chmurnie

w czerwonych roz-

Waltornie Puzon-Tenor

Grom, wiatr, orkan, zmie-

błyskach.

Piccolo

c r e s c.

szane w jeden głos nad

Waltornie Puzon-Tenor

poco a poco

wszystko. Rosły ró — wnem bęb — nieniem, to —

Bas marcato

Rosły ró — wnem bęb — nieniem, to —

Bas marcato

czy — ły po — wietrzem ko — ła tonów sze —

czy — ły po — wietrzem ko — ła to — nów sze —

rokie, jak sze — ro — ka przestrzeń. Aż w ciemnościach od —

ro — kie, jak sze — ro — ka prze — strzeń. Aż w ciemnościach od —

dechem or — ganów za — wi — sły.

Słuchaj!

to biją, dzia — ła z pod Karpat, z nad Wi — sły!

groźną mową spiż znowu na ogniach roz-

groźną mową spiż

gorzał, aby Polskę ustawić u smutne-go

To — ża, Z pod ziemi wydra-pa-ną, płu-

Polskę z zie — mic

gami grana — tów, Pol-skę krwi, Polskę prostą żołnierz-

skiego ła — du, dziś już za — po — zna —

Cella

ną.

Bas-solo.

Chór dział, to naj-pięk-

niejsza pieśń dla nieśmier-tel — nych!

d. e c r e s c. p

Andante.

Chór żeński.

Nad si-ły cię-żar spadł na serca na-sze.

Andante.

Cella.

Przesłoni-ły nam kiry ża-ło-sne ma-jo-wą świe-żość

decresc.

decresc.

wio-sny. Prze-sło-ni-ły nam ża-le jej ró-żo-wą

pizz.

kra-sę, gdy zadrzema-ną wie-czor-ną go-dzi-ną w roz-

kwi-tłą zieleń padło zło-wiesz-cze sło-wo

Klar. Obój

Klar. dolce

Fag.

Lento.

beznadzie-i: „Józef Piłsudski nie żyje!"

Lento.

arco

arco

arco

Andante.

dolce

Kwit-ną kasz-ta-ny, stoją w oz-dobie białych puszystych

dolce

Obój

Kl.

świec. Bzy spływa-ją ci-szą. Pta-ki skryte

po co

po co

Klarnet III.

Flet

a poco crescendo

ritard.

w drzew pachnących niszach zwo-łu-ją jak co ra-no swój

ritard.

a poco crescendo

ritard.

a tempo

wiec

Chórów klaskaniem, Chórów klas-ka

Chórów klas-

chó-rów klas-

a tempo.

Chórów klas-kaniem, chó-rów klas-

a tempo.

pizz.

kaniem

niem zbrata-ne wi-ta-ją słoń-ce. I trwa ra-

ka-niem

kaniem

arco

Cello.

c r e s c e n d o

do-ści śpiew, i trwa ra- dości śpiew i trwa ra- dości wielki

c r e s c e n d o

śpiew w przyrodzie, ład prawniczy w bożych zarzą-dzeń gos-

p c r e s c.

43 Lento. Moderato.

podzie, a Józef Piłsudski nie ży-je! Komen-

Obój. Flet Walt

Lento. Moderato.

dancie! O! Wo-dzu nasz ja-sny! ty-kobiety polskie

Walt. Cella. Cello I.

przysięgamy, my kobiety polskie przy-się-ga-my na Twej pracy

mf Cella. p pizz

na Twej pracy

wier — nej, na Twej pracy wiernej trud że-

na Twej pracy wier — nej, na Twej pracy

mf na Twej pracy,

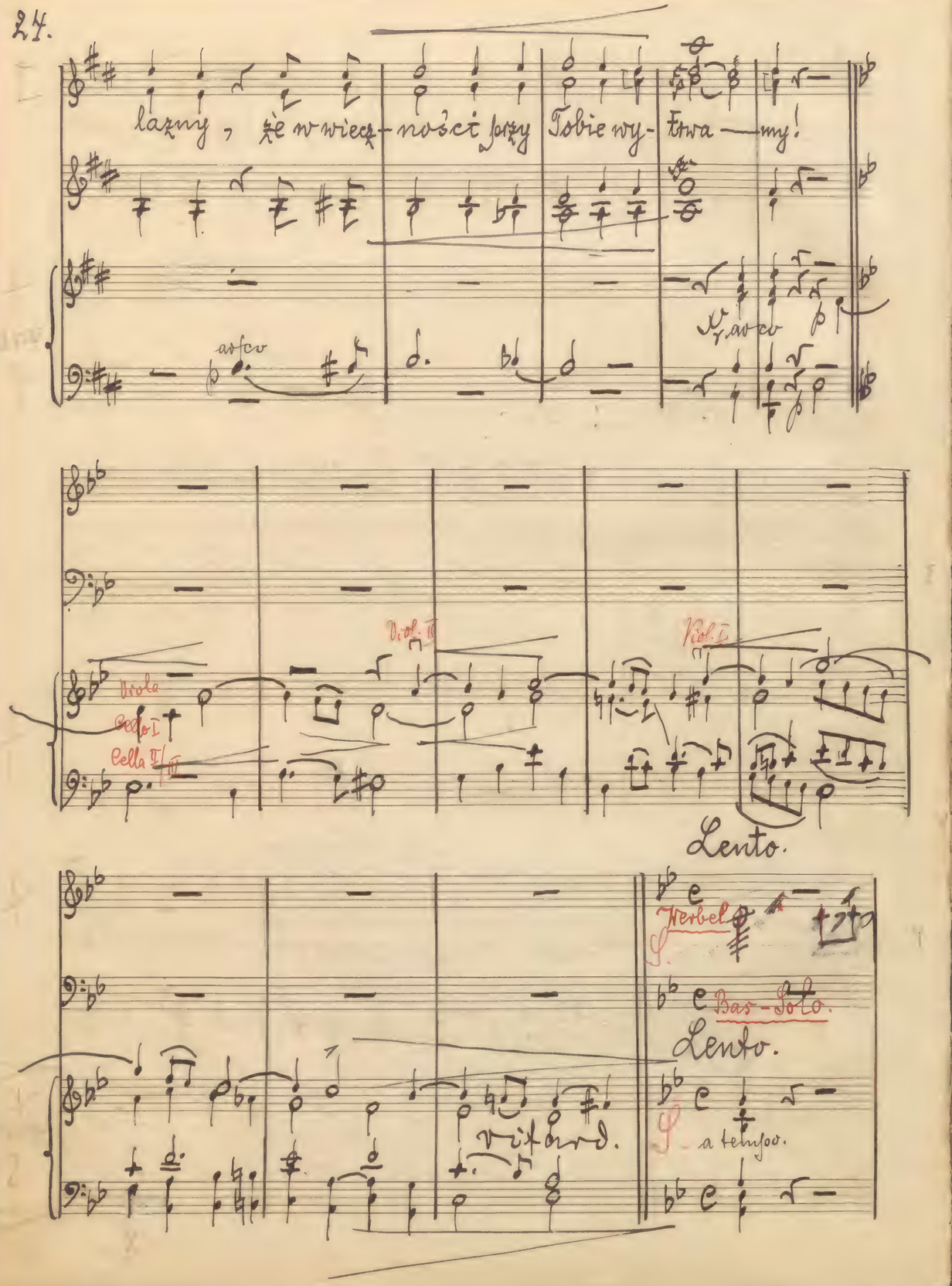
lazny, że w wiecz-ności przy Tobie wy-trwa-my!
arco
Viola
Cello I
Cello II/III
Viol. II
Viol. I
Lento.
Werbel
Bas-Solo.
Lento.
ritard.
a tempo.

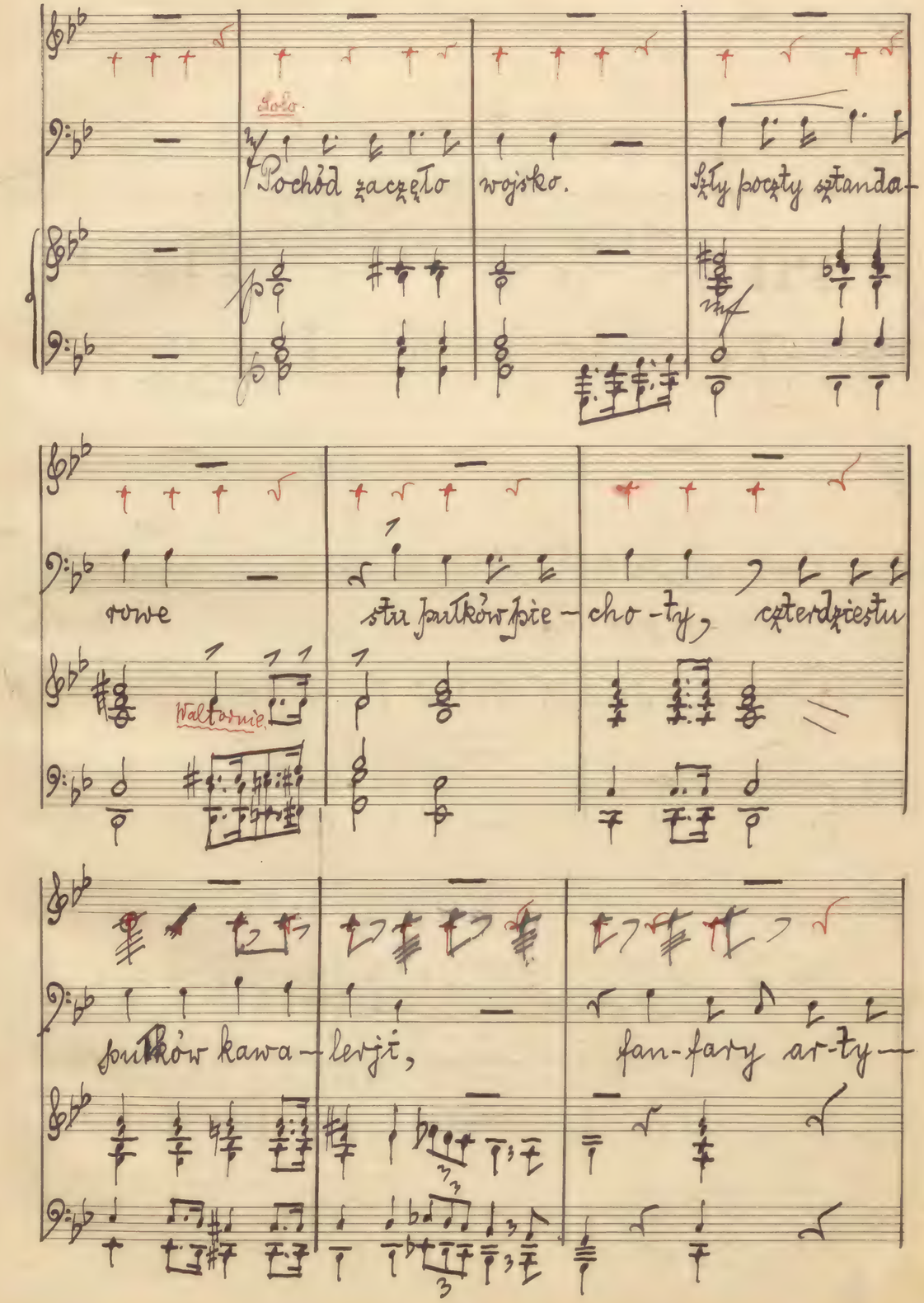
Solo.
Pochód zaczęło wojsko. Szły poczty sztanda-
rowe stu pułków pie-cho-ty, czterdziestu
Waltornie.
pułków kawa-lerji, fan-fary ar-ty-

ler ji... To kwiat każdego puł-ku,

dolce

Cello

Oboj

Cello II/III

to jego duma, to jego

honor; Niejeden odznaczony or-derem Vir-tuti Mili-

ta — ri. Muzyki milczą, tylko

c r e s c.

werbel, werbel warczy, łka, nieprzer-wany, przejmu-

jący, skończyć, bo serce pęknie

pizz

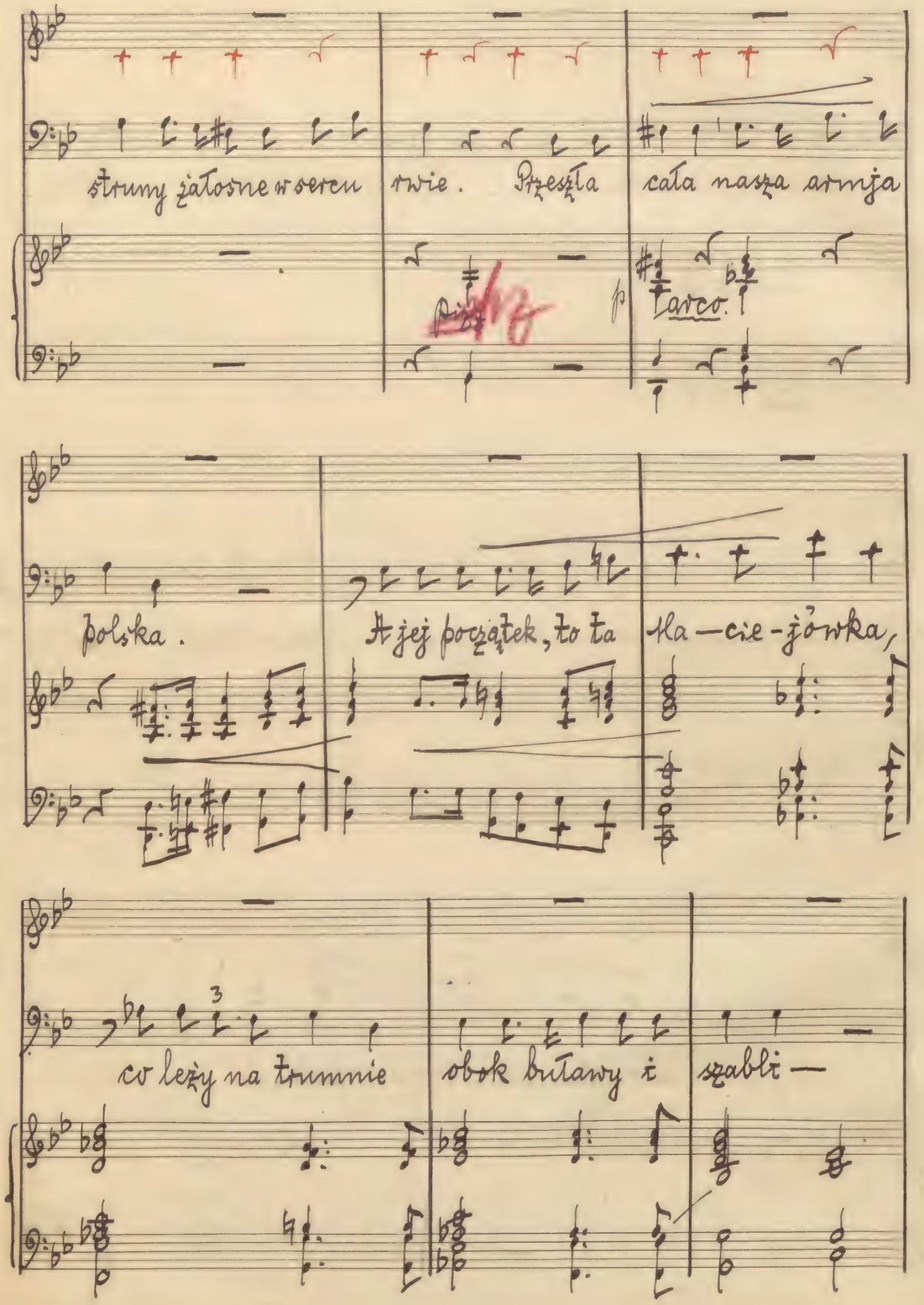
struny żałosne w sercu rwie. Przeszła cała nasza armja

polska. A jej początek, to ta Ma-cie-jówka,
co leży na trumnie obok buławy i szabli —

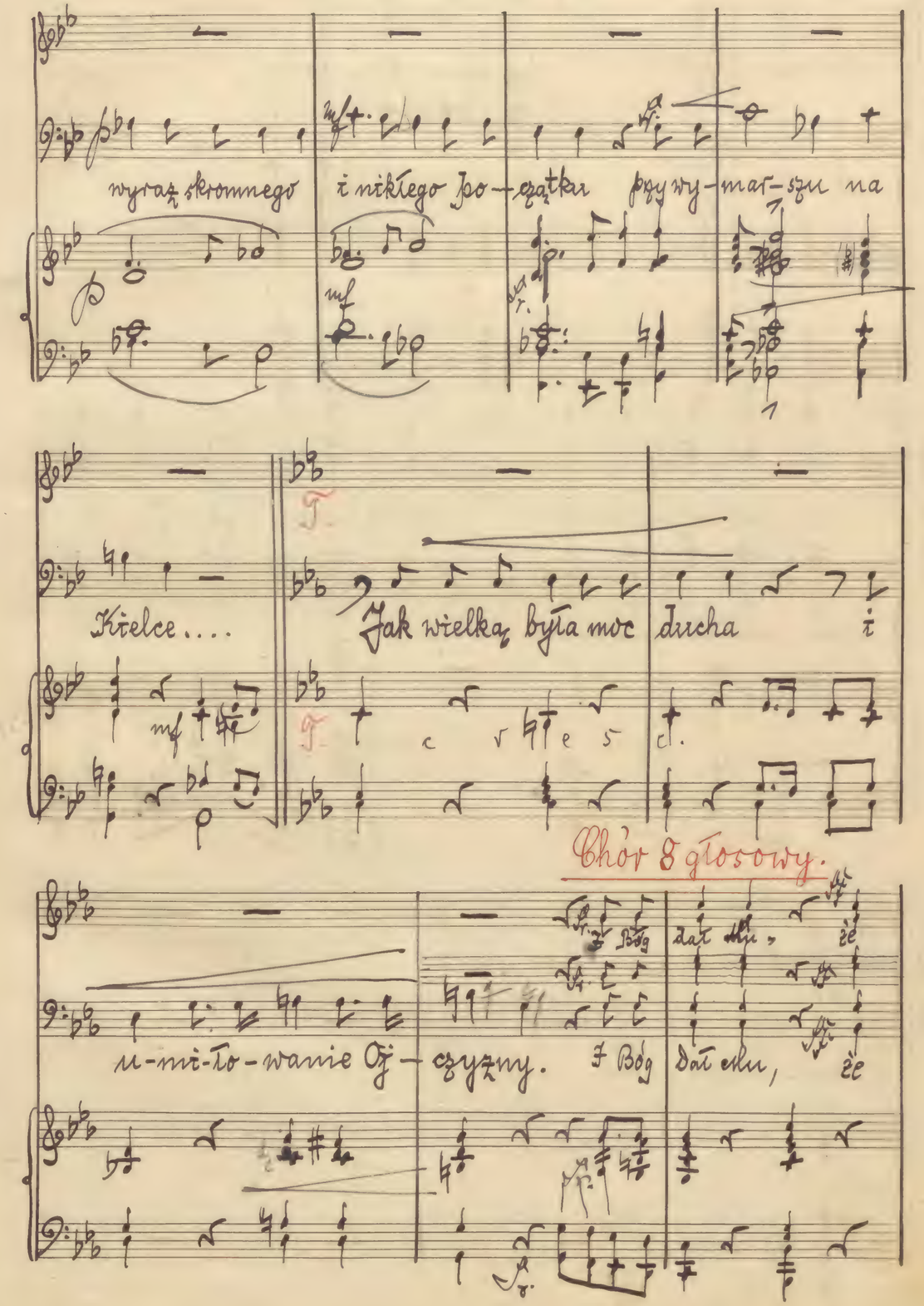
wyraz skromnego i nikłego po-czątku przy wy-mar-szu na
Kielce.... Jak wielką była moc ducha i
Chór 8 głosowy.
u-mi-ło-wanie Oj-czyzny. I Bóg dał Mu, że

Soprany Alty
Tenory
Basy

O-na jest! du-ma Na-rodu, sza-

Trąbka Waltornie

cu-nek są-siadów, i wspa-niała Armja Pol-

Trąbki

Puzony

ska!

Trąbki. alla marcia.

Chór dzieci.

Do Wilna Serce daj-cie, do

Andante.

con sordino.

Cella II/III

grobu statki mo-jej. Niech przy Jej prochach dro-gich

ciszą snu się u-po-ję. Do Wilna serce dajcie, do

Cella

ziemi mej ro-dzonej. Może po śmierci złą-czę na-

Mo-że po śmier — ci złą-czę na-

pp

ro-dy dwa zwaś-nio-ne. Do Wilna serce dajcie, u

p

pp Obój

progu Ostrej Bra-my. Niech spocznie raz na zawsze, niech

Obój
Klarnety I
Fagot II

bę-dzie zaw-sze z wami. Do Wilna serce daj-cie, gdzie

pp skrzypce

Cella II/III.

Matka moja mi-ła, jak Polskę mam bu-dować, przed

Fagot.

la-ty mnie u-czy — ła...

flet

pp

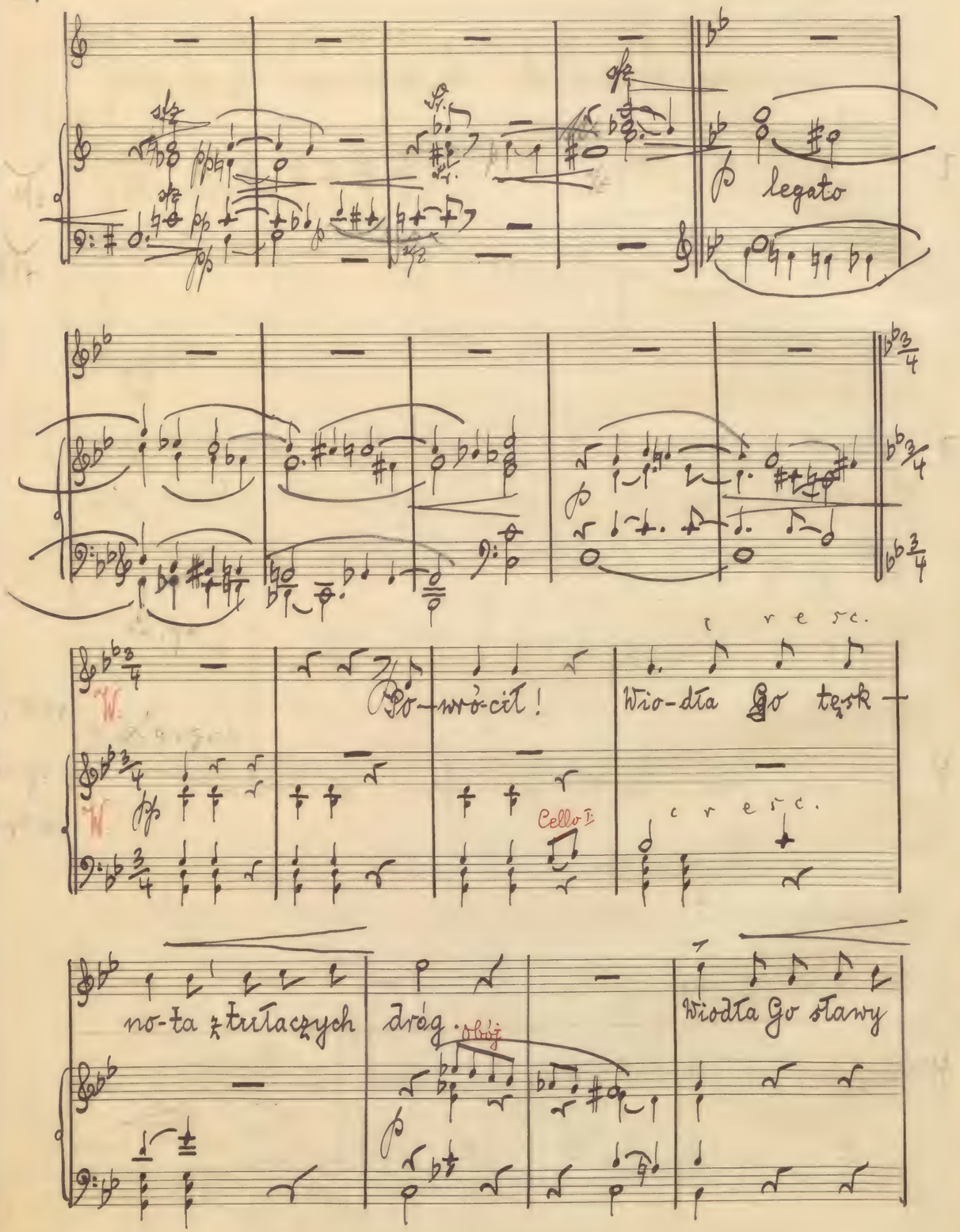
legato
cresc.
Po-wró-cił! Wio-dła Go tęsk-
Cello I.
cresc.
no-ta z tułaczych dróg.
Obój
Wiodła Go sławy

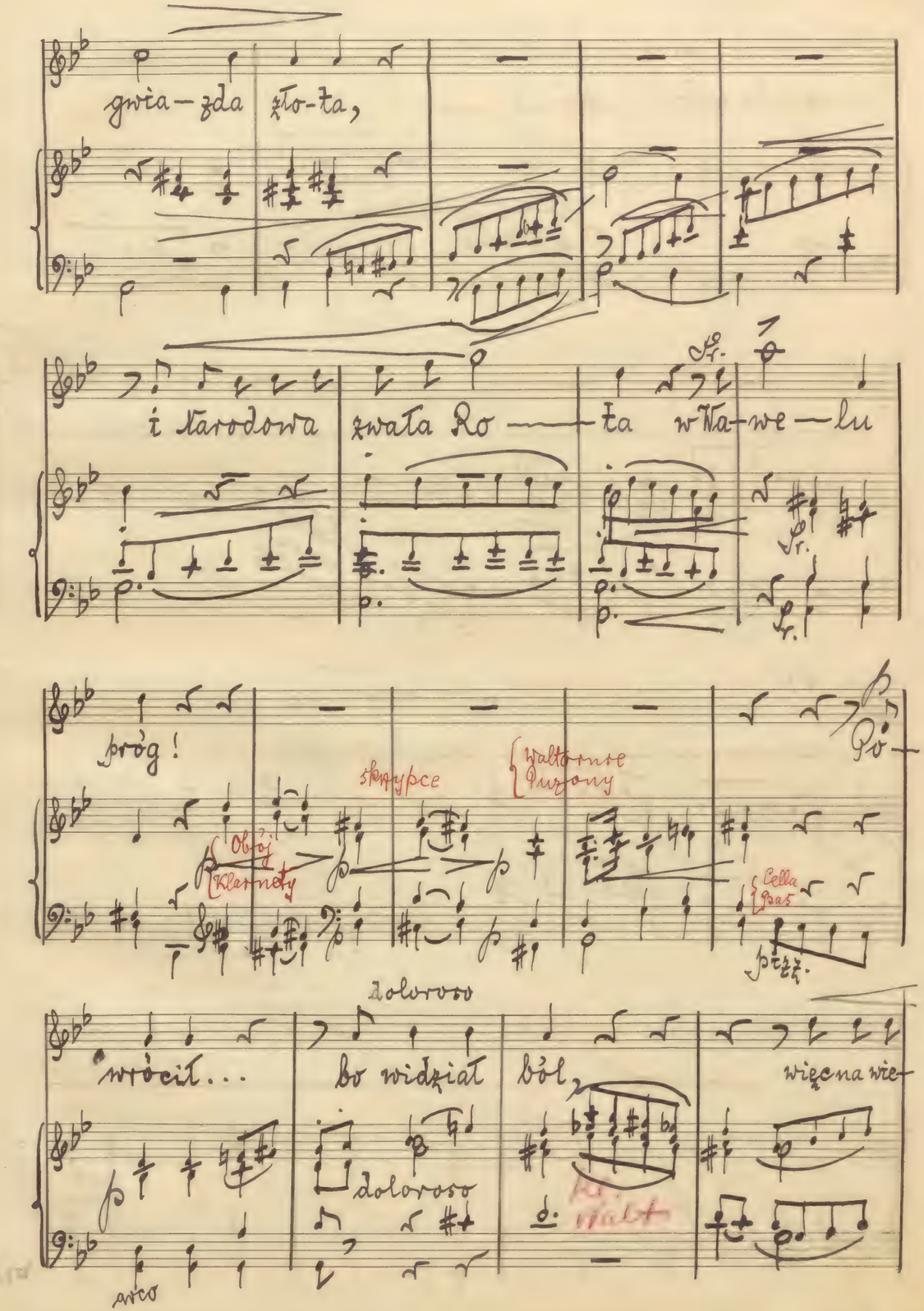
gwia-zda zło-ta,
i Narodowa zwała Ro-ta w Wa-we-lu
próg!
Po-
skrzypce
Waltornie
Puzony
Obój
Klarnety
Cella
Bas
pizz.
doloroso
wrócił...
bo widział ból,
więc na wie-
doloroso
arco

czyste wrócił spa-nie,

Kl. Obój. Fagot Waltornia I.

Flet Klarn. flet fagot Walt. Cello Bas

by strzec budzące się Za

ra — nie ojczystych pól....

mf Bas Obój

Po-wrócił, aby z Ducha kar-ła

Waltornie

wyrwać niemocy pleśń, by wola nasza nie zamarła,

Ob. Fr.

by wszystkich mocnym węzłem zwarła jed-no — ści

mf pizz arco

pieśń

Flet Obój Klarnet fagot Cello

dolce Kl. skrzypce dolce

Waltornia

nieco prędzej.

Powrócił hetman, hetman nie bo-jowy,

mf nieco prędzej.

ale het-man Dusz, bo Ducha tworzył hart stalowy,

mf

kruszył wią-żą-ce go o-kowy...

i strzegł od burz

p

mf

Po-

dolce

cresc.

wrócił, po-wró-cił, by dziejów zamknąć księgę...

mf cresc

sła-wę i czyn

waltornie

i wady nasze i po-tę-gę, świe-tlaną praw-dę

mf

rit.

czynów wstęgę, pobmy-ła zwin . . . . . .

Cello

wolno. doloroso.

a wolno.

my że-gna my

con sordino.

a doloroso.

Cię Hetma-nie na wieczny sen!

Obój

skrzypce

rit:

Że-gna Cię ludu rzewne łkanie,

rit.

Fagot

Cello

a tempo. rit: a tempo

skła-da os-tatnie po-że-gna-nie Zygmun-ta dzwon!

a tempo

rit:

Zy-gmunta dzwon!

morendo.

senza sordi-ni.

morendo

Basy: (Chór: Kontra-temat)

b.

Dźwi-ga-my Tobie pomnik wzwyż nad sa-dy kwitną-

marcato

Główny temat

Tenory.

Tenor I. Kontra-temat.

Dźwi-gamy To-bie

Basy.

główny temat

-ce-mi, trwalszy nad granit i spiż, nad spiż,

główny temat

Alty.

pomnik wzwyż nad sa-dy kwi-tną-ce-mi,

Tenor.

Tenor II.

stawim Tobie pomnik wzwyż ponad granit i spiż,

stawim pomnik wzwyż, sta-wim To-bie pom-nik,

Alty.

Sopran I. Alt I.

Dźwi-gamy To-bie

trwal-szy nad gra-nit i spiż, pomnik wzwyż

Tenory

stawim pomnik trwalszy ponad spiż, nad spiż, sta-wim

Basy.

stawim pomnik trwalszy ponad spiż, nad spiż, sta-wim

Sopran II. Alt I.

pomnik wzwyż nad sa-dy kwi-tną-ce-mi

Alt II.

stawim pomnik wzwyż, stawim Tobie pomnik wzwyż ponad granit i spiż,

Tenory.

trwal-szy nad spiż, stawim To-bie pomnik wzwyż, po-nad granit, spiż,

Basy.

trwal-szy nad spiż, sta-wim To-bie pomnik wzwyż, po-nad granit, spiż

Sopran.

Sopran II

trwal-szy nad gra-nit i dźwi-ga-my To-bie pomnik wzwyż nad

Alt.

stawim pomnik trwalszy po-nad spiż, dźwi-ga-my pomnik wzwyż, ponad

Tenor.

stawim pomnik trwalszy ponad spiż, dźwi-ga-my pomnik wzwyż, ponad

Bas.

ponad spiż, ponad spiż, nad spiż, stawim pomnik wzwyż,

sa-dy kwit-ną-ce-mi, trwal-szy nad gra-nit i

sa-dy, ponad sa-dy, stawim pomnik trwalszy ponad

sa-dy pomnik wzwyż, ponad granit i spiż, stawim pomnik trwalszy ponad

stawim Tobie pomnik wzwyż, ponad granit i spiż, stawim pomnik trwalszy ponad

spiż. Kopiec z ojczystej ziemi będzie nad Polską pełnił

Mil-czą-cy Wodzu

straż! Milczą-cy Wo-dzu nasz! Zwy-cięski Wodzu

nasz!

Chór męski.

Jak

p o c o a p o c o c r e s c.

Orle gniazdo w złoty wiatr dźwi-gniem go w słońc pod

p o c o a p o c o c r e s c.

~~Trąbki~~ Waltornie Puzony

dasze, by od Bałty-ku aż do Tatr patrzał w źrenice

Tutti

Chór mieszany.

na — sze: by patrzał w źrenice nasze, by z niebem

mó-wił twarzą w twarz! Hil-czący Wo — dzu

Hil-czą-cy Wo-dzu

nasz, zwy-cię-ski Wodzu nasz!

Trąbka Waltornie

Soprany.

Alty.

Tenory.

Wiśla-ne fa-le srebrem lśnią, wiśla-ne fale srebrem lśnią, wiś-

Basy.

Wiś-lane fa-le srebrem lśnią, wiśla-ne fa-le srebrem lśnią, wiśla

Wiś-la-ne fa-le srebrem lśnią, fa

śla-ne fa-le srebrem lśnią, fale sre-brem lśnią, fa

ne fa-le sre-brem lśnią, wiś-la-ne fa

Trąbki

le srebrem lśnią, jak miecz Twój w boju

le srebrem lśnią, jak miecz Twój w bo-ju

fa-le srebrem lśnią, jak miecz Twój w bo-ju

le srebrem lśnią, jak miecz Twój w bo-ju

sko-ry, wznie-sio-ny wsłońce dło-nią

sko-ry, wznie-sio-ny wsłońce dło-nią

sko-ry, wznie-sio-ny wsłońce dło-nią

sko-ry, wznie-sio-ny wsłońce dło-nią

Waltornie

Soprany

lwią: Miecz Chrobrych i Ba-torych, co nad

Alty

lwią: Miecz Chrobrych i Ba-torych, co nad

Tenory

lwią: Miecz Chrobrych i Ba-torych, co nad

Basy

lwią: Miecz Chrobrych i Ba-torych, miecz, co nad

Trąbki

Puzon-Tenor

Puz.-Tenor

Puzon-Bas

Tutti

Trąbki

Soprany

Polską pełni straż! Zwy-cięski Wodzu nasz!

Alty

Polską pełni straż! Zwy-cięski Wodzu nasz!

Tenory

Polską pełni straż! Zwy-cięski Wodzu nasz!

Basy

Pol-ską pełni straż! Zwycięski Wo-dzu nasz!

Trąbki

Soprany

Zwy-cię-ski Wo-dzu nasz!

Alty

Zwy-cię-ski Wo-dzu nasz!

Tenory

Zwy-cię-ski Wo-dzu nasz!

Basy

Zwy-cię-ski Wo-dzu nasz!

ritard.

Skomponowano w Toruniu
w czasie od 9./I. – 9./II. 1936 r.

Autor.

POMORSKI ZWIĄZEK ŚPIEW... TORUŃ

CF 3

Bas (Baryton)
Fortepjan i

„ Józef Piłsudski "

Oratorjum

BIBLIOTEKA PAŃSTWOWEJ WYŻSZEJ SZKOŁY MUZYCZNEJ W TORUNIU
CF 3

Zygmunt Moczyński

K dniu pierwszego wykonania
Oratorjum wykonawca partji
barytonowej.
Kazimierz Czekotowski
Art. Opery Warszawskiej

Toruń 14. maja 1935 roku.

BAS - SOLO
FORTEPJAN

„Józef Piłsudski"

Oratorjum

Zygmunt Moczyński

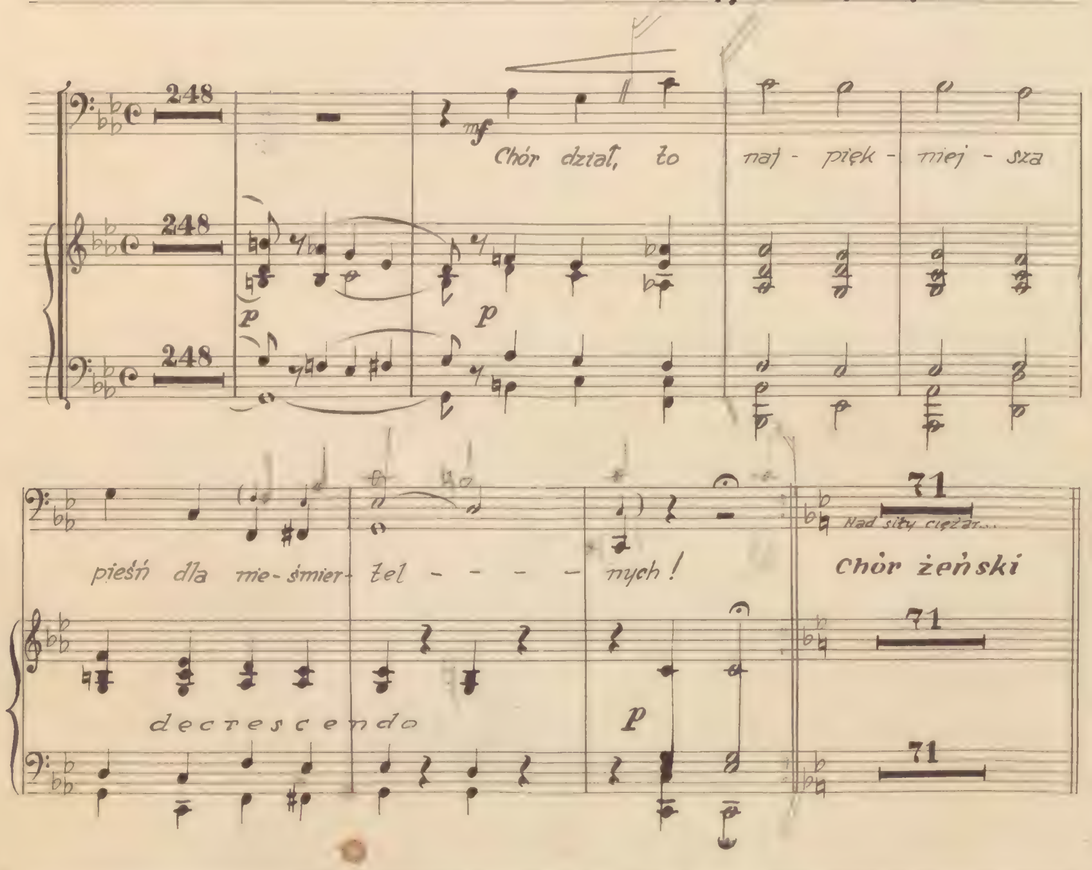

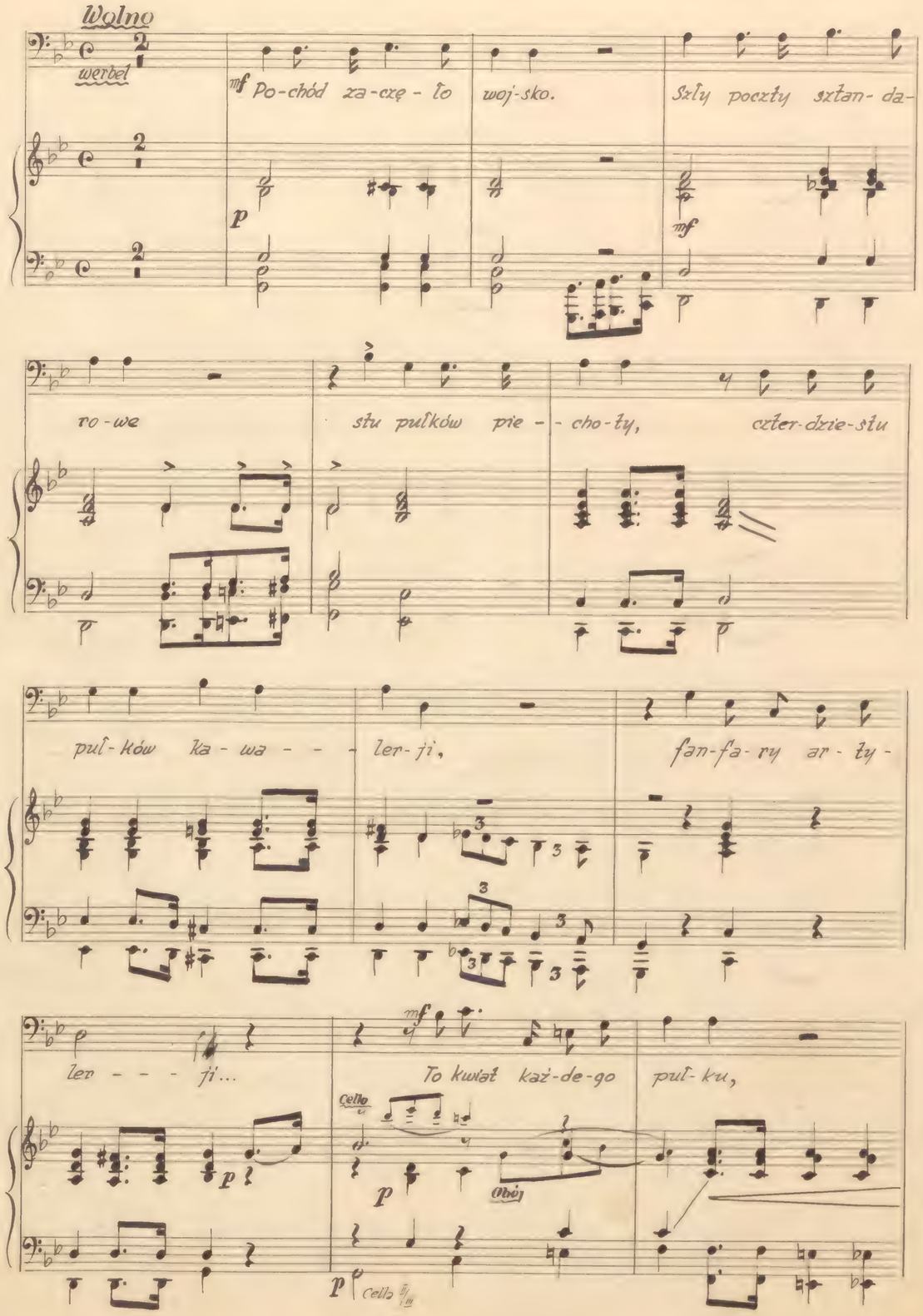

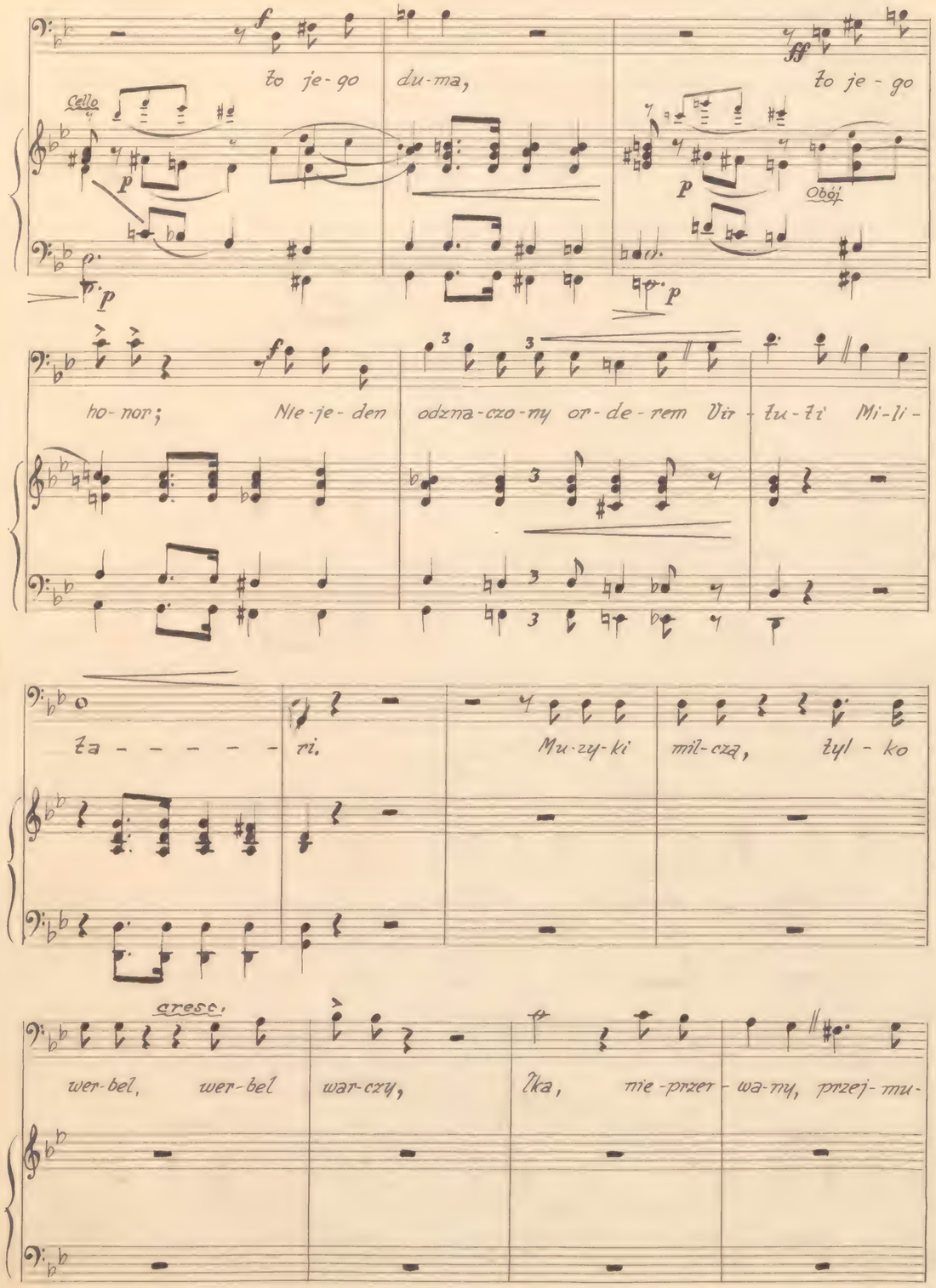
Cello
Obój
to je-go du-ma, to je-go
ho-nor; Nie-je-den odzna-czo-ny or-de-rem Vir-tu-ti Mi-li-
ża - - - - - ri. Mu-zy-ki mil-czą, tyl-ko
wer-bel, wer-bel war-czy, śmierć, nie-przer-wa-ny, przej-mu-
aresc.

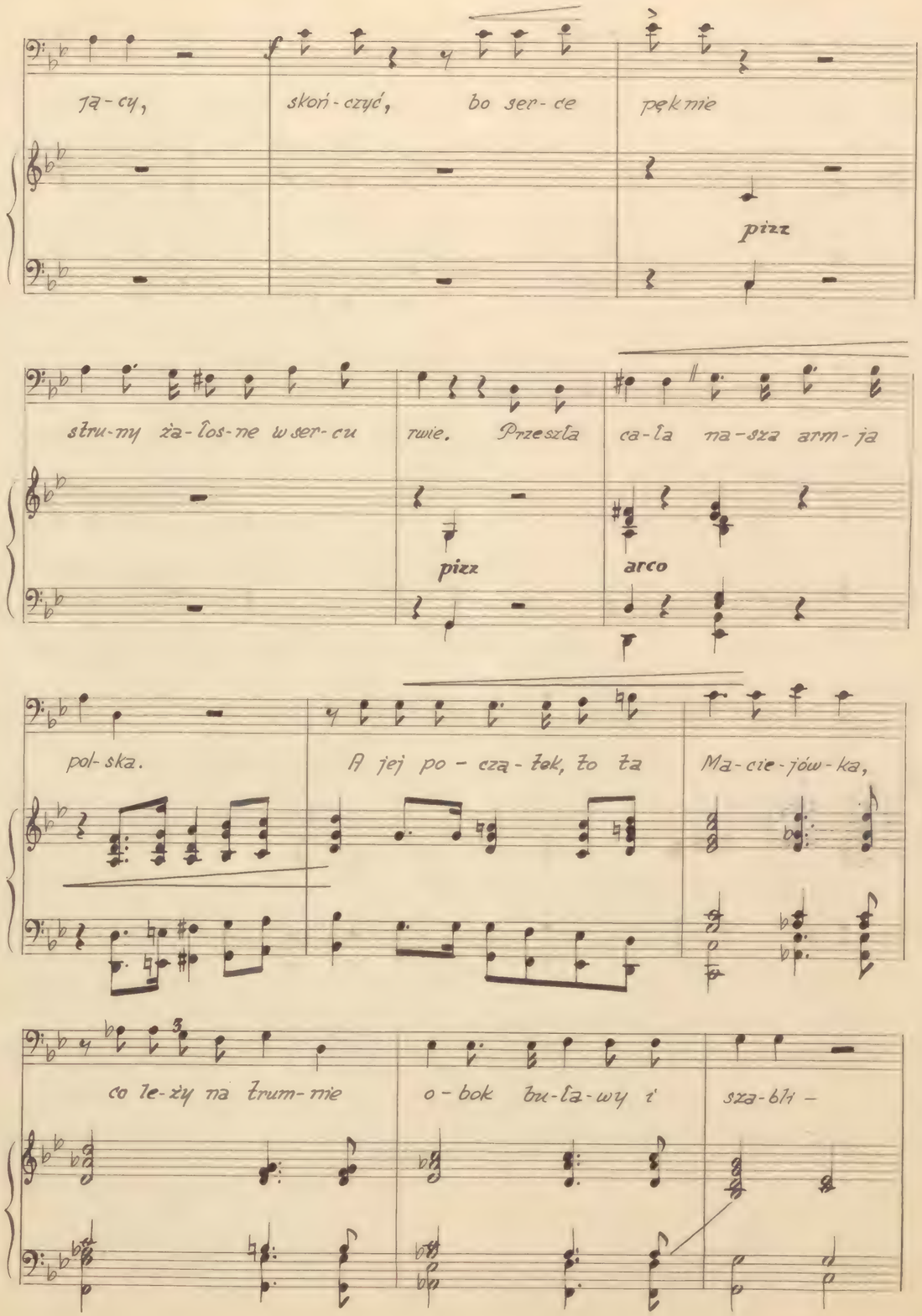
ja-cy, skoń-czyć, bo ser-ce pęk nie
pizz
struny żało-sne w ser-cu rwie. Przeszła cała nasza armja
pizz
arco
pol-ska. A jej po-czą-tek, to ta Ma-cie-jów-ka,
co leży na trumnie obok bu-ła-wy i szabli -

wy-raz skromne-go i ni-kle-go po-czął-ku przy wy-mar-szu na

Kiel-ce... Jak wiel-ką by-ła moc du-cha i

u-mi-ło-wa-nie Oj-czy-zny.

Chór 8-głos.

I Bóg....

A. STEPPA
TORUŃ
10.III.36.

Baryton-Solo. Oratorium „Józef Piłsudski". Zygm. Koczyński.

Motto

Largo.

A.

Nie ścierpię już nie-do-li,

ani nie-wo-lnej nędzy! Sam sięgnę

lepszej do-li i łeb przy-gniotę jędzy!

zwy-ciężę na tej ziemi, z tej ziemi

Pań — stwo wskrze-szę!

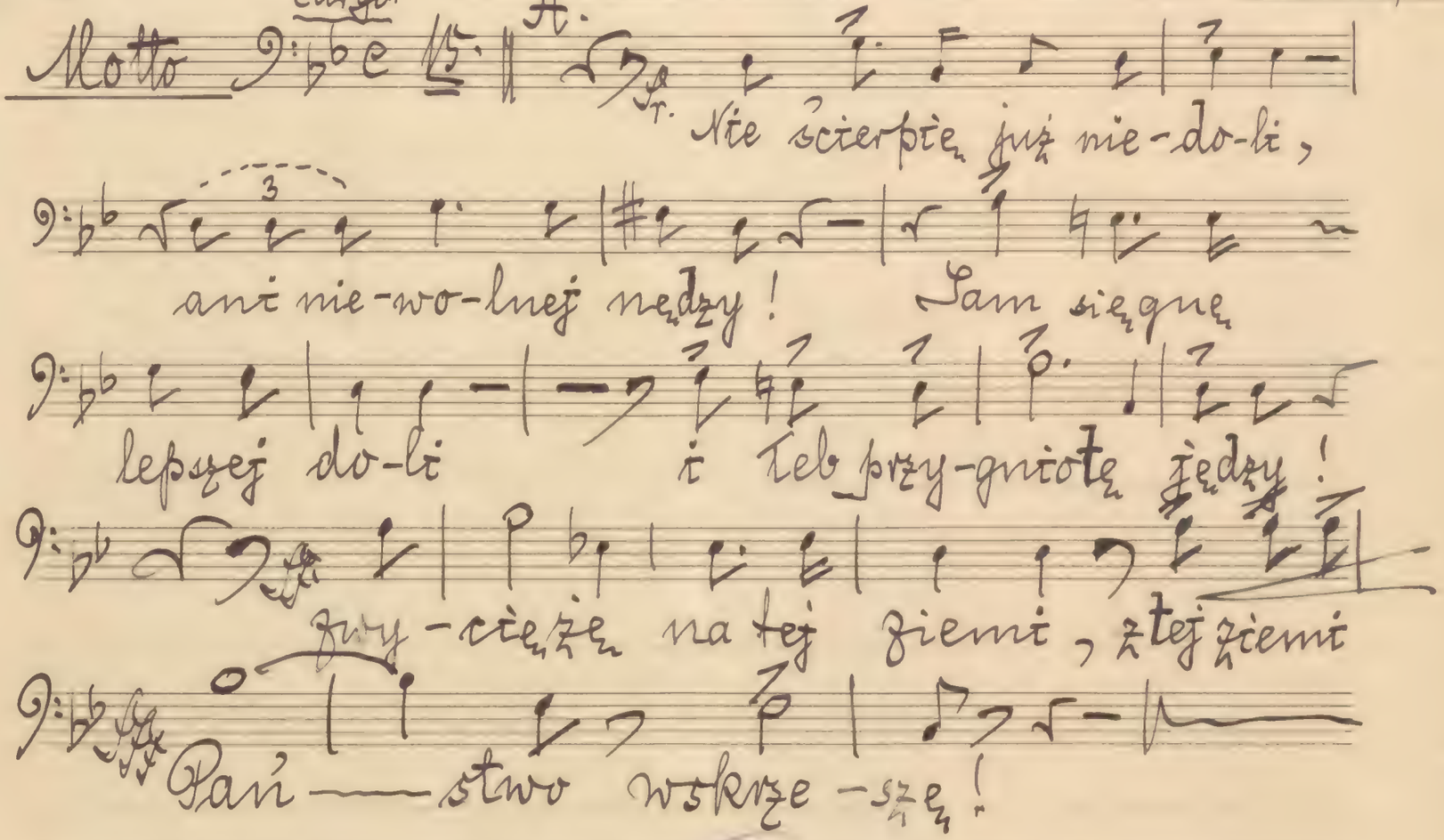

Sopran-Solo. „Józef Pilsudski." Oratorium. Zygmunt Noszyński.

Largo.

cresc.

Po-wrócił! wio-dła Go tę-sknota z tułaczych

dróg, 1. wio-dła Go sławy gwia-zda zło-ta, 2.

i narodowa zgrała Ro-ta w Wa-we-lu próg!

doloroso

Po-wrócił... bo widział ból więc na wie-

cresc.

czyste wrócił spanie, by strzec bu-

dzące się za-ra-nie ojczystych pól...

Po-

wrócił, aby z Ducha karta wyrwać niemocy pleśń,

by wola nasza nie zamarła, by wszystkich mocnym

wężłem zwarła je-dno-ści pieśń.

ZWIĄZEK SPIEWACZY

nieco Prędzej.

Powrócił hetman, hetman nie bo-
jowy, ale hetman dusz! bo Ducha tworzył hart sta-
lowy, kruszył wią-żą-ce go o-kowy
i strzegł od burz. Po-
d cresc.
wrócił, po-wrócił, by dziejów zamknąć księgę...
sławę i czyn i wady nasze i po-tęgę,
świetlaną prawdę czynów wstęgę obmy-tą z win....
Tempo I. Doloroso.
i my że-gnamy
Cię Hetma-nie na wieczny sen!

V. S.

rit. a tempo
Że-gna Cię lu-du rze-wne łka-nie, składa os-
rit. a tempo
tatnie poże-gna-nie Zy-gmun-ta dzwon,
Zy-gmunta dzwon!....

Tenor

„Józef Piłsudski"

Oratorjum

Zygmunt Moczyński

13 2 *f* Nie ścier-pię już nie-do-li,

a-ni nie-wol-nej nę-dzy! Sam się-gnę lep-szej do-li.

i łeb przy-gnio-tę ję-dzy! *ff* Zwy-cię-żę na tej zie-mi

z tej zie-mi *fff* Pań---stwo wskrze-szę!

Bas 7 Fuga 107

Andante Chór 46 Pax aeterna... Allegro Chór męski 60 Dziś z pod nieba... Bas-solo 6 Chór dział, to... Chór żeński 71 Nad siły ciężar... Wolno Bas-solo 48 Pochód zaczęło wojsko... Chór 8-głos. 1 I Bóg dał Mu...

13 Chór dzieci 3 34 Do Wilna serce dajcie... 12 3/4 1 Sopran-Solo 130 Powrócił... Chór

Zygmunt Moczyński

„Józef Piłsudski"

Oratorjum

Fortepjan

~~Tenor~~ Baryton-Bas

też Baryton

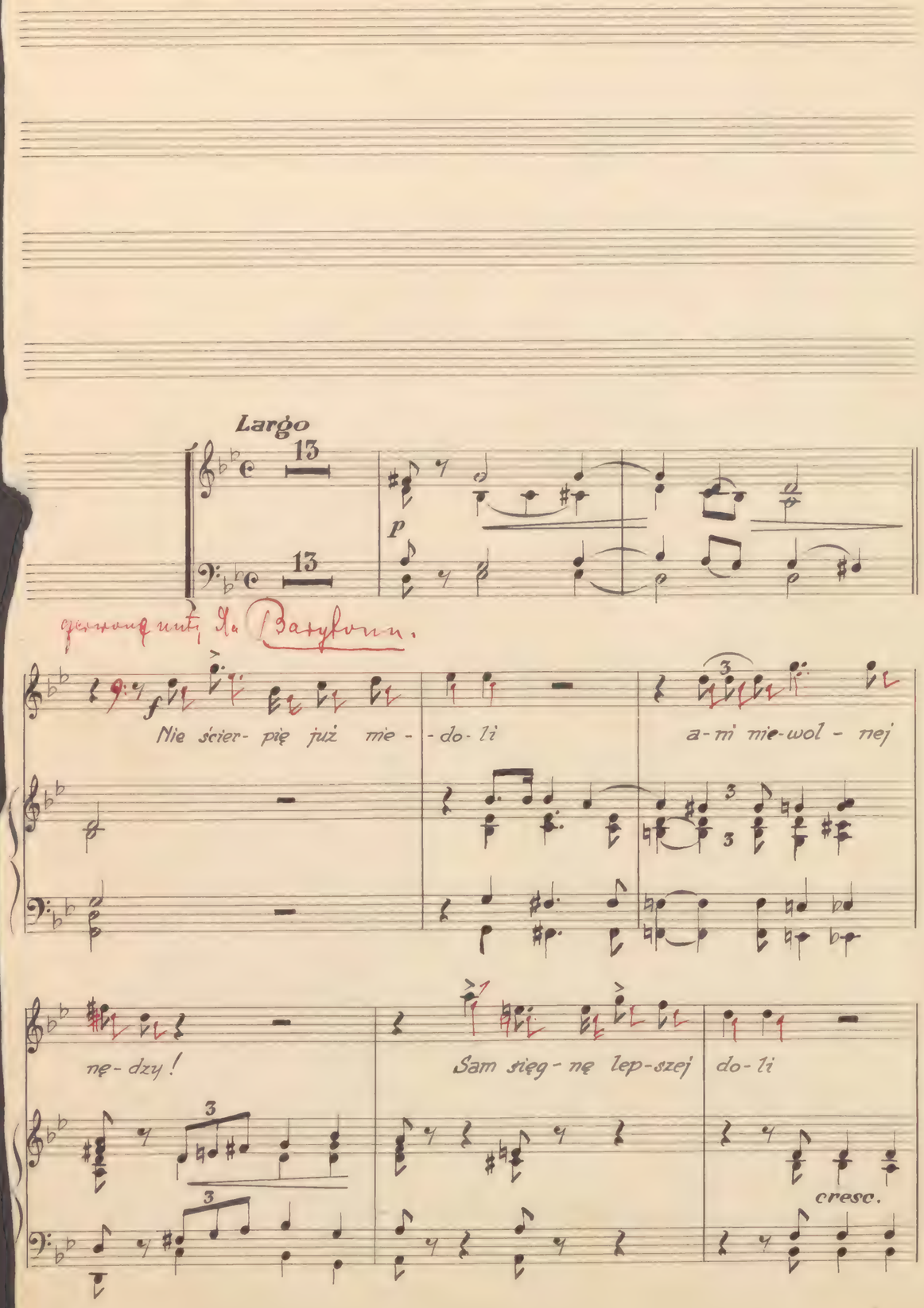
Largo
13
13
p
gerwoną nutą dla Barytonu.
f
Nie ścier- pię już nie- -do- li
a- ni nie-wol - nej
nę- dzy!
Sam sięg- nę lep-szej do- li
cresc.

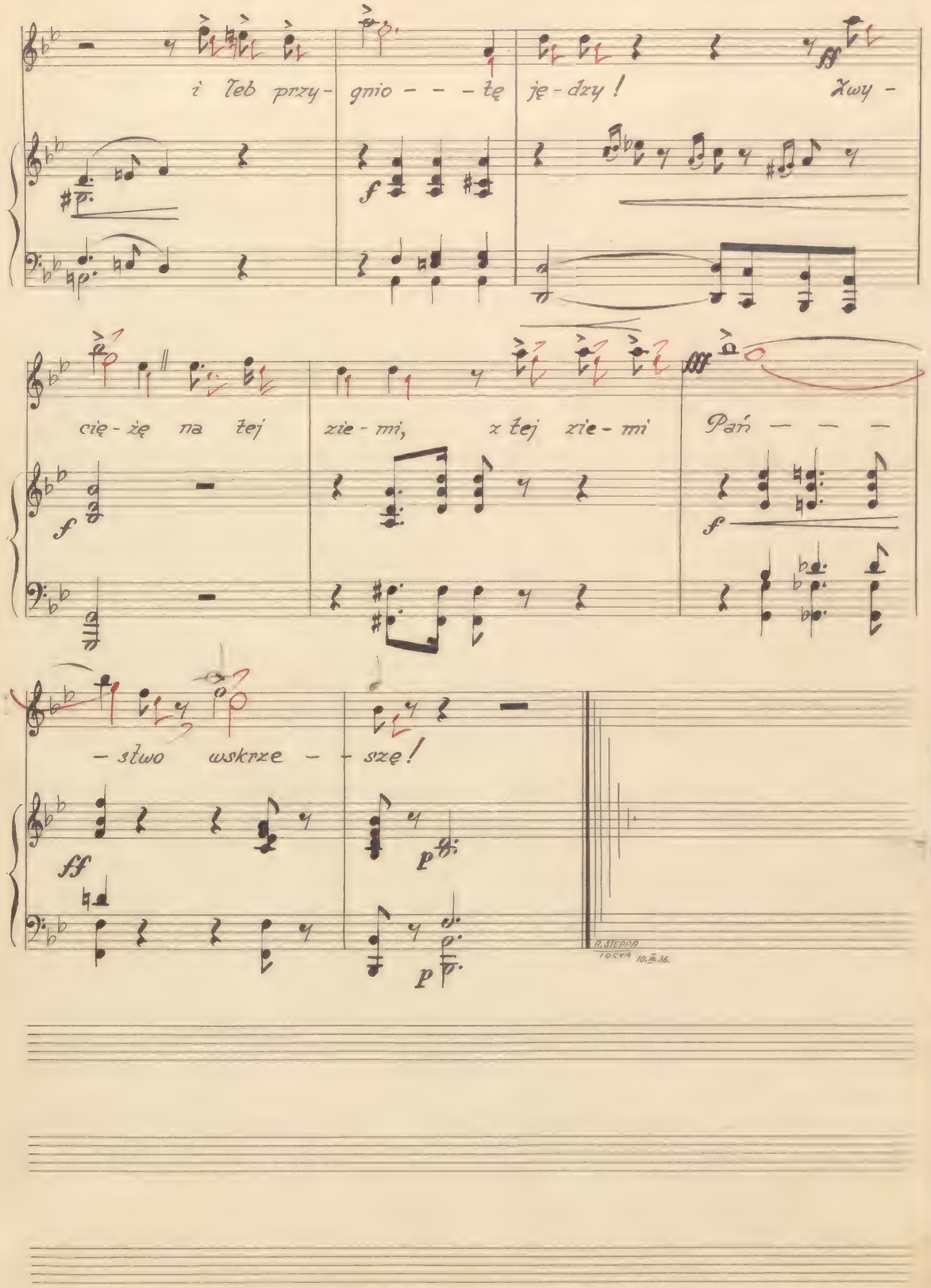
i łeb przy- gnio - - - tę ję- dzy!
ff
Zwy -
f
cię- żę na tej zie- mi, z tej zie- mi
fff
Pań - - -
f
f
- stwo wskrze - - szę!
ff
p
p
A. SIEPPA
TORYŃ 10.III.36.

Bas

„Józef Piłsudski"

Oratorjum

Zygmunt Moczyński

Tenor-Solo — Bas — Fuga — Andante — Chór

15 — 14 — 7 — 107 — 46

Nie zderzyć się mi niedoli — Pax aeterna...

59 — 1

Dziś z pew ni ba

mf

Chór dział, to naj-pięk-niej-sza pieśń dla nie-śmier-

Chór żeński — Wolno

71 — 2

Nad siły ciężar...

tel - - nych!

mf

Po-chód za-czę-ło wojsko

szły pocz-ty sztan-da-ro-we stu puł-ków pie-cho-ty,

czter-dzie-stu puł-ków ka-wa-ler-ji, fan-fa-ry ar-ty-

ler-ji.... To kwiat każ-de-go puł-ku, to je-go du-ma,

ff

to je-go ho-nor; Nie-je-den odzna-czo-ny or-de-rem Vir-

tu-ti Mi-li-ta-ri. Mu-zy-ki mil-czą, tyl-ko

cresc.

wer-bel, wer-bel war-czy, łka, nie-przer-wa-ny, przejmu-ją-cy,

f

skoń-czyć, bo ser-ce pęk-nie stru-ny ża-łos-ne w ser-cu rwie.

Przeszła ca-ła na-sza armja pol-ska. A jej po-czą-tek, to ta

Ma-cie-jów-ka, co le-ży na trumnie o-bok bu-ła-wy i szabli—

p *mf* *f*

wy-raz skromne-go i ni-kłe-go po-czął-ku przy wy-mar-szu na

Kiel-ce.... Jak wiel-ką by-ła moc du-cha i u-mi-ło-

Chór 8-głosowy

13

- wa-nie Oj-czyz-ny.

A. STEPPA
TORUŃ
10.III.36.

Largo

Nie scierpię już nie-do-li ani niewolnej nędzy

Sam sięgnę lepszej doli i łeb przy-gnio-tę

ję-dzy Zwy-cię-żę na tej ziemi z tej ziemi Pań-

stwo wskrze-szę!

Sopran. „Józef Piłsudski." Oratorjum. Zygmunt Moczyński.

Largo. Chór mieszany

36. 107. 109.

Pochy-lają się psalmy mar-szem

posuwi-stym. Płynny szmer modlitw krzepnie i o-to wy-

raźnie słowa kipią jak ukrop; jest im coraz ciaśniej,

nie mieszczą się już w gardle, duszą się na wargach.

Każ-de piecze i boli, gnie się, wyje, targa i wyrzuca o-

gniwa zdławionych wyrazów, aż pęka - niby szpada złamana -

spokojnie

odrazu, bo za ziemskie, by zbawić, za puste, by

morendo

były mod-li-twą, która wyrwie martwego z mo-gi-ły.

Allegro. Chór żeński. Andante

7. 66.

Nad siły ciężar spadł na serca

nasze. Prze-sło-niły nam kiry ża-łosne ma-jową świeżość

wiosny. Przesłoniły nam ża-le jej ró-żową kra-sę,

gdy zadrzemaną wie-czorną gorliną w rozkwi-tłą zieleń

Lento.

padło zło-wieszcze słowo beznadzie-i: „Józef Pił-

Andante. dolce

sudski nie ży-je!" Kwi-tną kasz-ta-ny, ~~stoją~~

stoją w ozdobie białych puszystych świec. Bzy spływają

ci-szą. Ptaki skryte w drzew pachnących niszach zwo-łu-ją

a tempo

Chór klas-ka

jak co ra-no swój wiec.

Kaj-niem

niem zbra-ta-ne wi-ta-ją słońce! I trwa ra-

dości śpiew, i trwa ra-dości śpiew i trwa ra-dości wielki

śpiew w przyrodzie, ład prawniczy w bożych zarządzeń go-

Lento. Moderato

spodzie, a Józef Piłsudski nie ży-je! Komendancie!

O Wo-dzu nasz jasny! My, kobiety polskie przysięgamy!

My, kobiety polskie przysięgamy na Twej pracy wier-nej,

na Twej pracy

na Twej pracy wiernej trud że-lazny, że w wiecz-

Lento.

no-ści przy To-bie wy-trwa-my! i Bóg

dał Mu, że O-na jest! duma Na-ro-du, sza

cunek są-siadów i wspa-nia-ła Armja Pol-ska!

Finał

Sopran II.

Dźwi-gamy Tobie

Sopran I/II.

pomnik wzwyż nad sa-dy kwitną-ce-mi trwalszy, dźwi-

gamy Tobie pomnik wzwyż nad sa-dy kwitną-ce-mi,

trwalszy nad granit i spiż! Kopiec z ojczystej ziemi

będzie nad Polską peł-nił straż! mil-czący Wodzu nasz! zwy-

cieski Wodzu nasz! by patrzał w źrenice

nasze, by z niebem mówił twarzą w twarz! mil-

czą-cy Wodzu nasz, zwy-cięski Wodzu nasz!

Wiślane fa-le srebrem lśnią, fa-le

srebrem lśnią, jak miecz Twój w boju sko-ry,
wznie-siony w słońce dło-nią lwią: Miecz Chrobrych
i Ba-torych, co nad Polską pełni straż! Zwy-
cięski Wodzu nasz! Zwy-cięski Wodzu nasz!

Alt. „Józef Piłsudzki." Oratorjum. Zygmunt Moczyński.

Largo. Chór mieszany.

36. 107. 10.

Po-chy-lają psalmy mar-szem posuwi-stym. Płynny szmer modlitw krzepnie i o-to wyraźnie słowa kipią jak u-krop, jest im co-raz ciaśniej, nie mieszczą się już w gardle, duszą się na wargach; każde piecze i boli, gnie się, wyje, targa, i wy-rzuca o-gniwa zdła-wionych wyrazów, aż pę-ka - niby szpada zła-mana - od-razu, bo za ziemskie, by zbawić, za puste, by były mo-dli-twą, która wyrwie martwe-go z mo-gi-ły.

cresc.

morendo

7. Allegro. 66.

Chór żeński. Andante.

Nad siły cię-żar spadł na serca na-sze; przesłoniły nam ki-ry ża-ło-sne ma-jową świeżość wio-sny. Przesło-ni-ły nam ża-le jej ró-żową kra-sę, gdy zadrzemaną wie-czor-ną godziną w roz-kwitłą zieleń

Lento.

padło zło-wieszcze sło-wo bez na-dzie-i: „Józef Pił-

Andante. Dolce

sudski nie ży-je! Kwi-tną kasz-ta-ny,

stoją w oz-do-bie białych puszystych świec. Bzy spływa-ją

poco a poco cresc.

ci-szą. Ptaki skryte w drzew pachnących niszach zwo-łu-ją

cenditard. a tempo ~~Chórów klaskaniem~~

jak co ra-no swój wiec.

Chórów klaskaniem, chó - - - - - rów klas-kaniem zbra-

Chórów klas-kaniem, cho-rów klas-ka-niem zbra-

tane wi-ta-ją słońce; i trwa radości śpiew, i trwa ra-

dości śpiew i trwa radości wielki śpiew w przy-rodzie,

ład prawniczy w bożych zarządzeń gos-po-dzie, a

Lento Moderato.

Jó-zef Piłsudski nie ży-je! Komendancie! O!

Wodzu nasz jasny! My-kobiety polskie przysię-gamy,

my, kobiety polskie przysięgamy ~~na twej pra-cy~~

na Twej pracy wier-nej,

1. na Twej pracy, na Twej pracy wiernej trud że-

lazny, że w wieczno-ści przy To-bie wytrwa-my

Lento. 47.

i Bóg dał Mu, że Ona jest!

duma Na-rodu, sza-cunek są-siadów i wspa

3. 36. 142.

niała Armja Pol-ska!

Finał. 10. Dźwi-ga-my To-bie pom-nik wzwyż nad

Pomnik wzwyż, stawim pomnik wzwyż,

sa-dy kwit-ną-ce-mi, trwal-szy nad

stawim Tobie pomnik wzwyż ponad granit i spiż, stawim pomnik

gra-nit i spiż,

trwalszy po-nad spiż, dźwigamy pomnik wzwyż, ponad

sa-dy, ponad sa-dy, stawim pomnik trwalszy ponad

spiż! Ko-piec z ojczystej ziemi będzie nad Polską pełnił

straż! milczący Wo-dzu nasz! zwy-cię-ski Wodzu nasz!

15.

by patrzał w źreni-ce na-sze,

by z niebem mówił twarzą w twarz, milczący Wo-dzu
nasz, zwy-cięski Wodzu nasz! Wiślane fa-le
srebrem lśnią, wiślane fale srebrem lśnią, fa — le
srebrem lśnią, jak miecz Twój w boju błys — ry,
wznie-siony w słońce dło-nią lwią: miecz Chrobrych
i Ba-torych, co nad Polską pełni straż! zwy —
cięski Wodzu nasz! zwy-cię-ski Wo-dzu nasz!

„Józef Piłsudski." Oratorjum.

Zygmunt Noszczyński.

Largo. Tenor-Solo. Bas Fuga. Lento. Largo.

Pax ae-terna et

Chór mieszany.

salus in corpore Chri-sti. Pochylają Psal-my marszem

posuwi-stym. Rymny szmer modlitw krzepnie i

o-to wyra-zie słó-wa ki-pią jak u-kros. Nie mieszczą

się, nie mie-szczą się już w gardle, duszą się na

wargach. Każde jęcze i boli, gnie się, wyje,

targa, i wy-rzuca o-gniwa zdławionych wyrazów, aż

jęka — niby szpada zła-mana — od razu, bo za

ziemskie, by zbawić, za pustę, by by-ły mo-dlit-wą,

morendo.

która wyrwie martwe-go z mo-giły.

Chór męski. Allegro.

głucho, długo, mocno! Zer-wało się

wa-to się podmurnie —

Grom, wiatr, orkan, zmie-szane w jeden głos

p o c o a p o c o

nad wszystko. Rosły równem bęb-nieniem, to-

c r e s c e n d o

czy-ły po-wietrzem koła tonów sze-rokie, jak sze-

ro-ka przestrzeń, aż w ciemnościach od-dechem or-

ganów za-wi-sły! Słuchaj! to biją

działa zpod Karpat, znad Wisły! groźną mową spiż

znowu na ogniach roz-gorzał, aby Polskę ustawić

c r e sc.

u smutnego ło-ża, z pod ziemi wy-dra-

pa-ną, pług-gami grana-tów, Polskę krwi,

Polskę prostą żołnier-skiego ła-du, dziś już

za-po-zna-ną

Chór żeński.

Andante. S Bas-Solo. Chór 8 głosowy

61. 46 49.

i Bóg dał Mu, że

Ona jest! duma Na-rodu, sza-cunek są-

siadów i wspa-nia-ła Armja Pol-ska!

Chór Dzieci. Andante. Sopran-Solo

49. 130.

Finał. (Chór mieszany)

Dźwi-gamy Tobie pomnik wzwyż nad

sa-dy kwi-tną-ce-mi Trwalszy nad

stawim Tobie pomnik wzwyż ponad granit i spiż, stawim pomnik

gra-nit i

trwalszy ponad spiż, nad spiż, stawim trwalszy nad

spiż, stawim To-bie pomnik wzwyż ponad granit, spiż,

marcato

stawim pomnik trwalszy ponad spiż, dźwigamy pomnik

wzwyż, ponad sady pomnik wzwyż, ponad granit i spiż,

stawim pomnik trwalszy ponad spiż! Kopiec z oj-

czystej ziemi będzie nad Polską pełnił straż! milczący

Wo-dzu nasz! Zwy-cięski Wodzu nasz!

Chór męski.

Jak orle gniazdo w złoty wiatr dźwigniem go w słońc pod-
-da-sze, by od Bałty-ku aż do Tatr patrzał w źre-
Chór mieszany.
ni-ce na-sze: by patrzał w źreni-ce nasze,
by z niebem mówił twarzą w twarz! Milczą-cy
Wodzu nasz! Zwy-cięski Wodzu nasz! Wiślane
fale srebrem lśnią, wiślane fale srebrem lśnią, wi-ślane
fa-le srebrem lśnią.... Wiślane fa-le srebrem
lśnią, jak miecz Twój w boju sko-ry, wzniesiony
w słońce dło-nią lwią: Miecz Chrobrych i Ba-
torych, co nad Polską pełni straż! Zwycięski Wodzu
nasz! Zwy-cię-ski Wo-dzu nasz!

Bas 1/2. „Józef Piłsudski". Oratorium. Zygmunt Moczyński

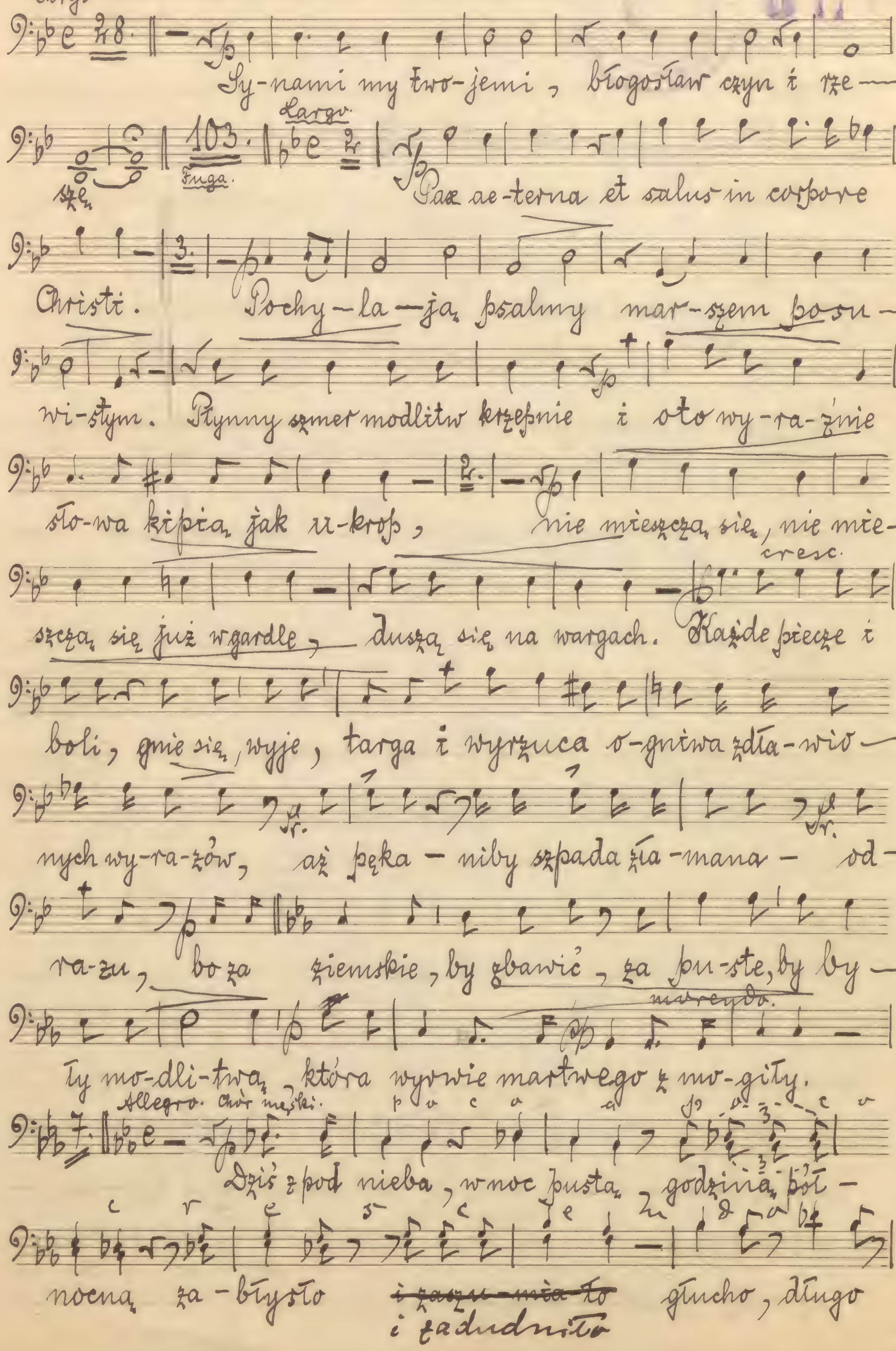

mocno! Zer-wa-ło się po-chmurnie w czerwonych roz-

błyskach! Grom, wiatr, orkan, zmie-szane w jeden

marcato

głos nad wszystko. Rosły ró-wnem bę-bnieniem,

to-czy-ły powietrzem ko-ła tonów sze-rokie, jak sze-

aż w ciemnościach

ro-ka prze-strzeń, aż w ciemnościach od-dechem or-

ganów za-wi-sły. Słuchaj! to bi-ją

działa z pod Karpat, z nad Wisły! groźną mową

groźną mową spiż

spiż znowu na o-gniach roz-gorzał, aby

Polskę us-tawić u smutnego ło-ża, Polskę

z pod ziemi wy-dra

z zie-mi wy-dra-paną, pługami gra-na-tów,

Polskę krwi, Polskę prostą żołnier-skiego ła-du,

dziś już zapo-zna-ną.

i Bóg dał Mu, że O-na jest! Duma Na-

rodu, sza-cu-nek są-siadów, i wspaniała

Armja Pol-ska!

b) (Kontratemat)

Dźwi-gamy Tobie pomnik wzwyż nad sa-dy

główny temat

kwitną-cemi, trwalszy nad granit i spiż,

nad spiż, stawim pomnik wzwyż, sta-wim To-bie

pomnik, stawim pomnik trwalszy ponad spiż,

nad spiż, stawim trwalszy nad spiż, stawim

Tobie pomnik wzwyż, ponad granit, spiż, ponad

główny temat

spiż, ponad spiż, nad spiż, stawim pomnik wzwyż,

stawim Tobie pomnik wzwyż, ponad granit i spiż,

stawim pomnik trwalszy ponad spiż!

Kopiec z oj-czystej ziemi będzie nad Polską pełnił straż!

mf

milczący Wo-dzu nasz! Zwycię-ski Wodzu nasz

dl Chór męski.

Jak or-le gniazdo w złoty wiatr wiatr dźwignie go

w słońc pod-dasze, by od Bałtyku aż do Tatr

Chór mieszany

patrzał w źreni-ce nasze: by patrzał w źreni-ce

nasze, by z niebem mówił twarzą w twarz! milczą-cy

Wodzu nasz, zwy-cięski Wodzu nasz! Wiślane

fa-le srebrem lśnią, wiśla — ne fa — le srebrem

lśnią, fa — le srebrem lśnią, jak miecz Twój w bo-ju

sko — ry, wznie-siony w słońce dło-nią lwią: miecz

Chrobrych i Ba-torych, miecz, co nad Polską pełni straż! zwycięski

Wo — dzu nasz! zwy-cięski Wodzu nasz!

Wielki bęben. Oratorium „Józef Piłsudski". Zygmunt Moczyński

A. B. Alla breve. C. D. E. F. G. H.

15 | 21 | Fuga 24 | 10 | 10 | 28 | 22 | 15

I. K. L. Allegro. M. N. (naśladowanie huku armat)

28 | 18 | 8 | 26 | 1 2 3 4 5

6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

12 | reszta tacet

F 3

Werbel

Werbel. Oratorium „Józef Piłsudski". Zygmunt Noskowski.

A-R tacet.

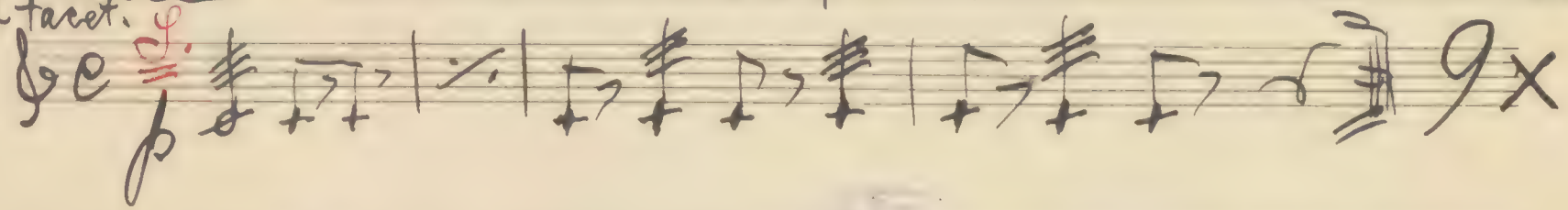

CF

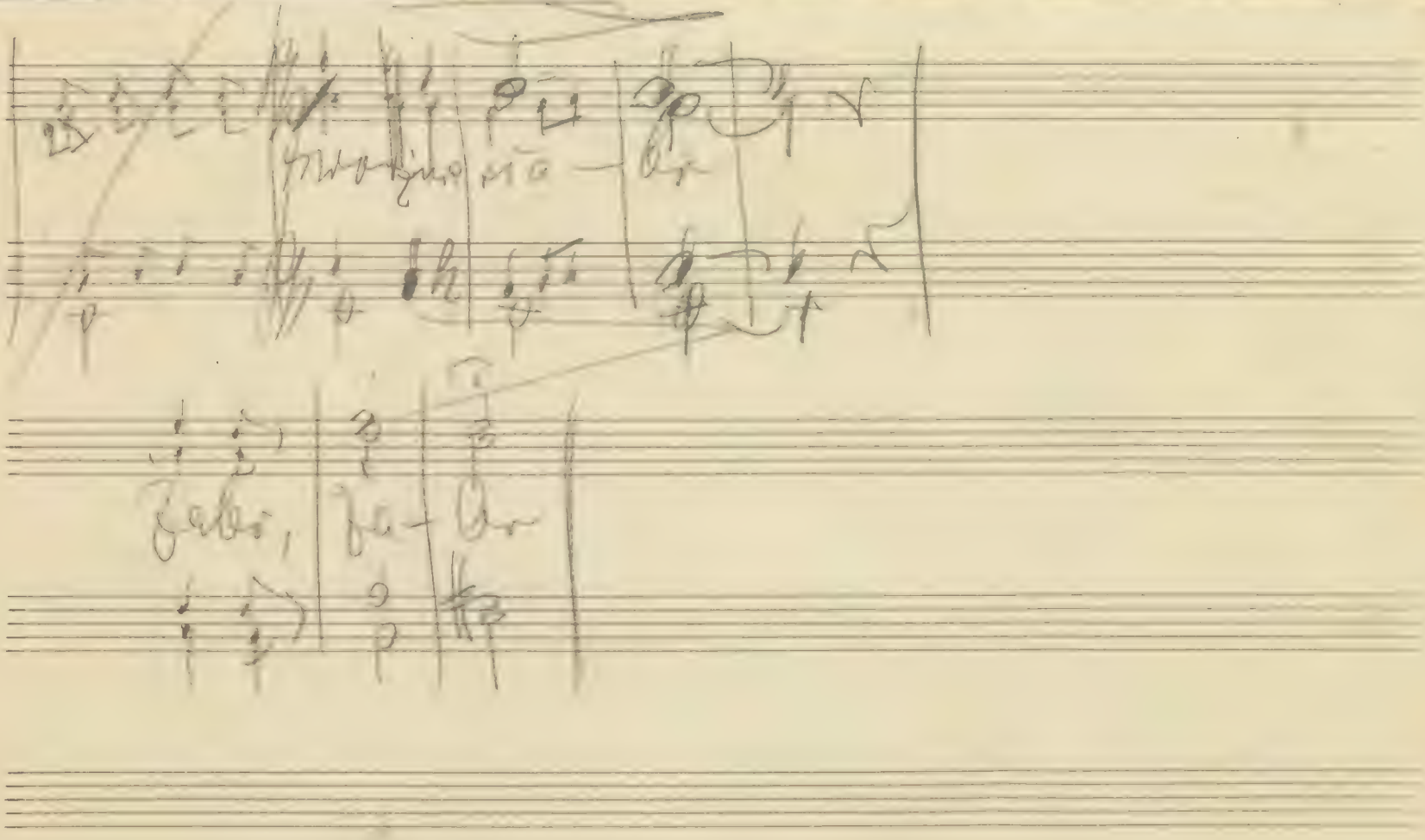

Dzwon. Oratorium „Józef Piłsudski". Zygm. Moczyński.

A – W tacet. 9: 3/4 60. | 44 | 16. | 1 2 3 4 5 6 | 7. 8 9 | reszta tacet.

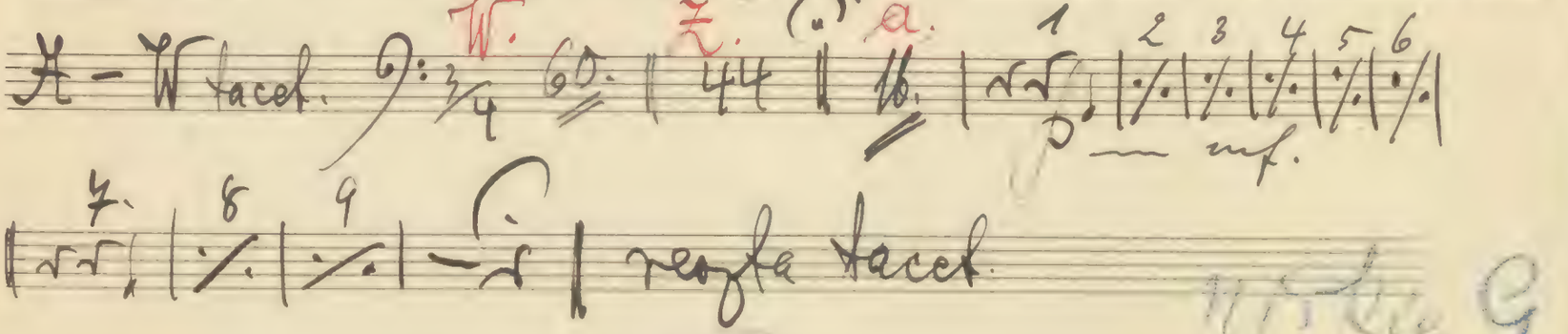

W. Z. a.

p — mf.

Niskie G

alb. tacetam

CFS

Kotły. G-D. Oratorium „Józef Piłsudski". Zygmunt Moczyński.

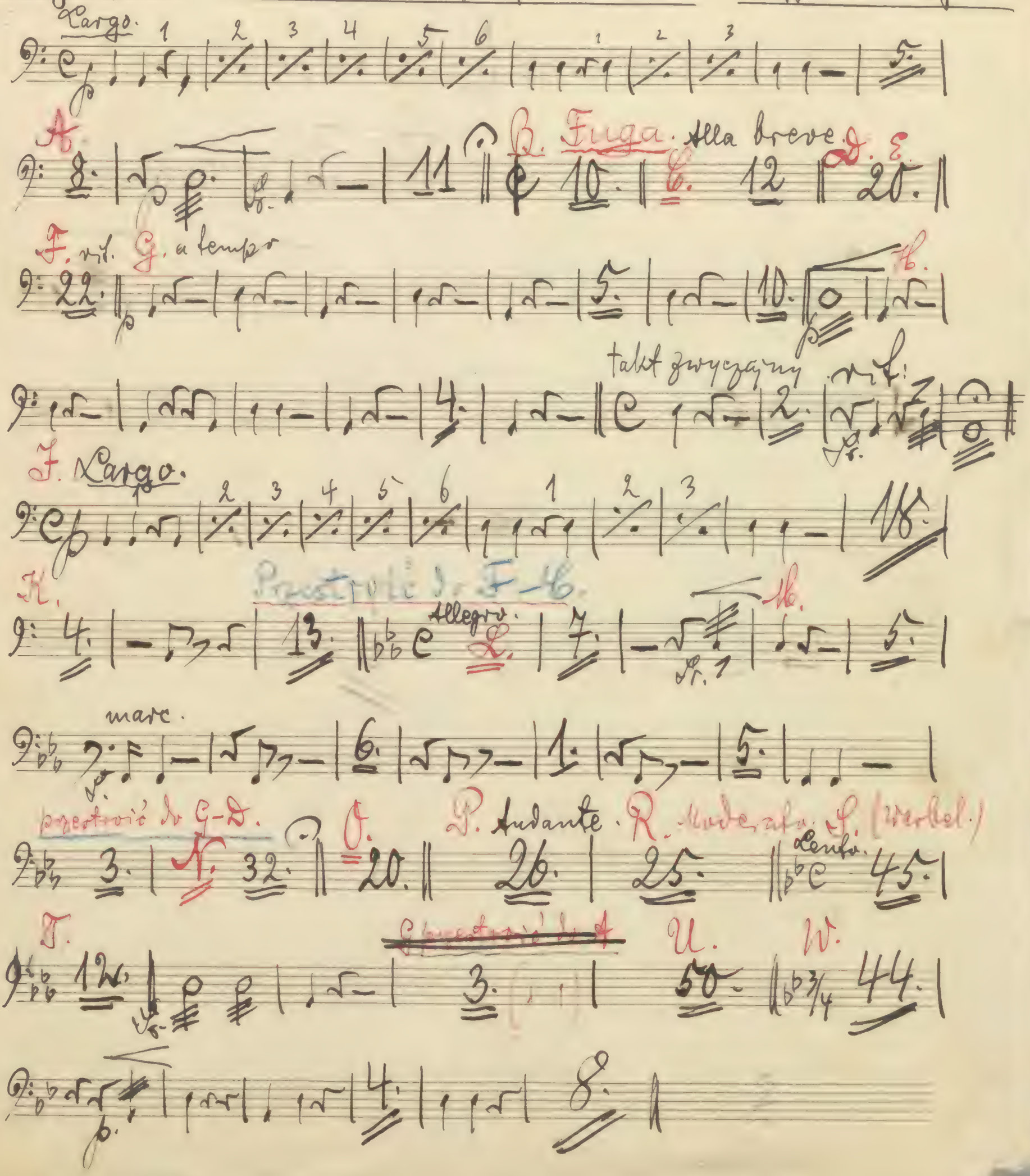

A – D

Z. Lento. a. b. Moderato. (Podwójna Fuga).

przestroić do a d

c

d

przestroić G – D.

e

rit:

Flet I. i Piccolo.

Józef Piłsudski
Oratorium

Zygmunt Koczyński

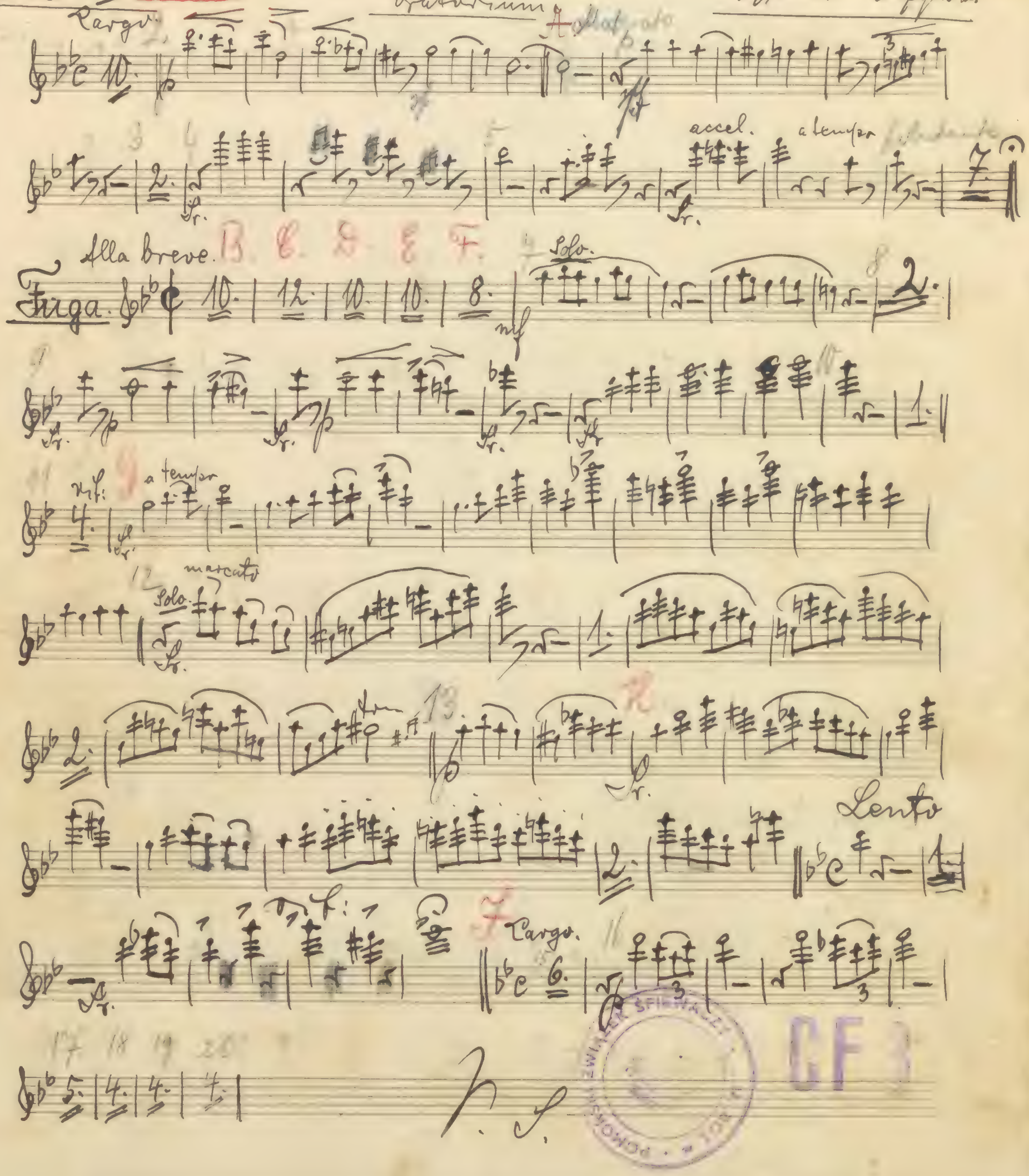

POMORSKI ZWIĄZEK ŚPIEWACZY
CF 3

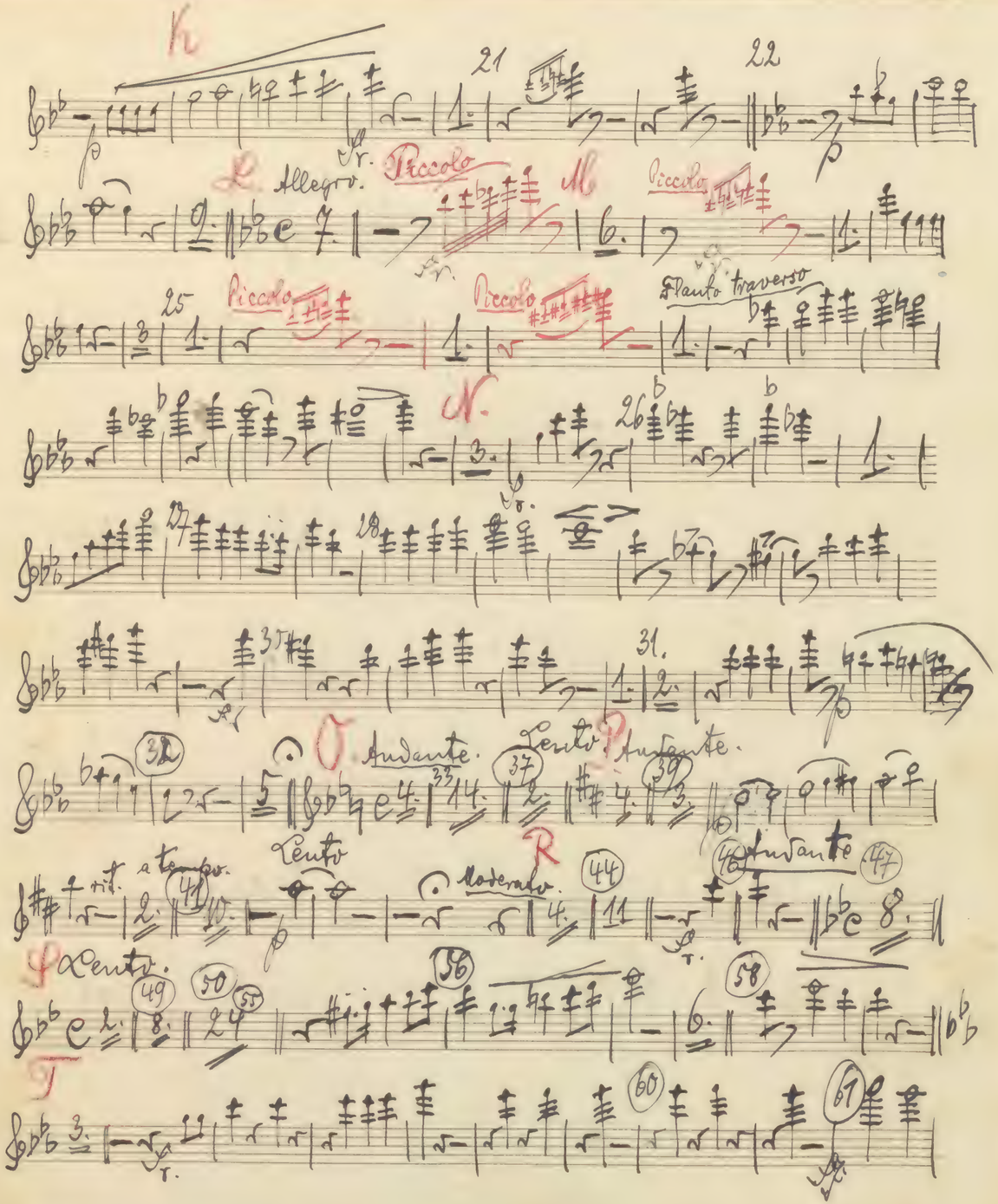
K
L
Allegro.
Piccolo
M
Piccolo
Piccolo
Piccolo
Flauto traverso
N.
O
Andante.
Lento
P
Andante.
rit.
a tempo.
Lento
R
Moderato.
Andante
S
Lento.
T

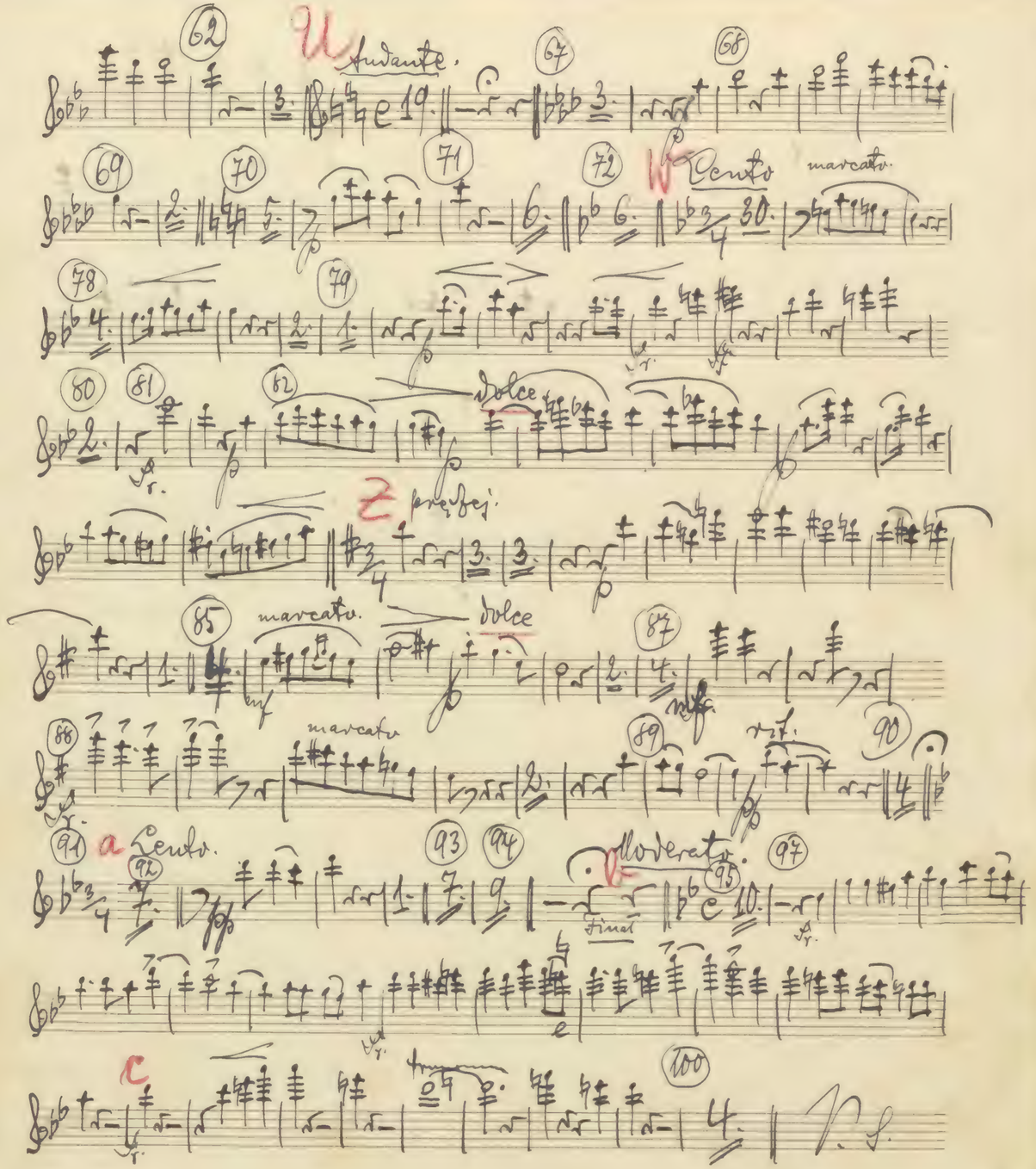
U
Andante.
W
Lento
marcato.
Dolce
Z
prędzej.
marcato.
dolce
marcato
rit.
a
Lento.
b
Moderato.
Final
C
V. S.

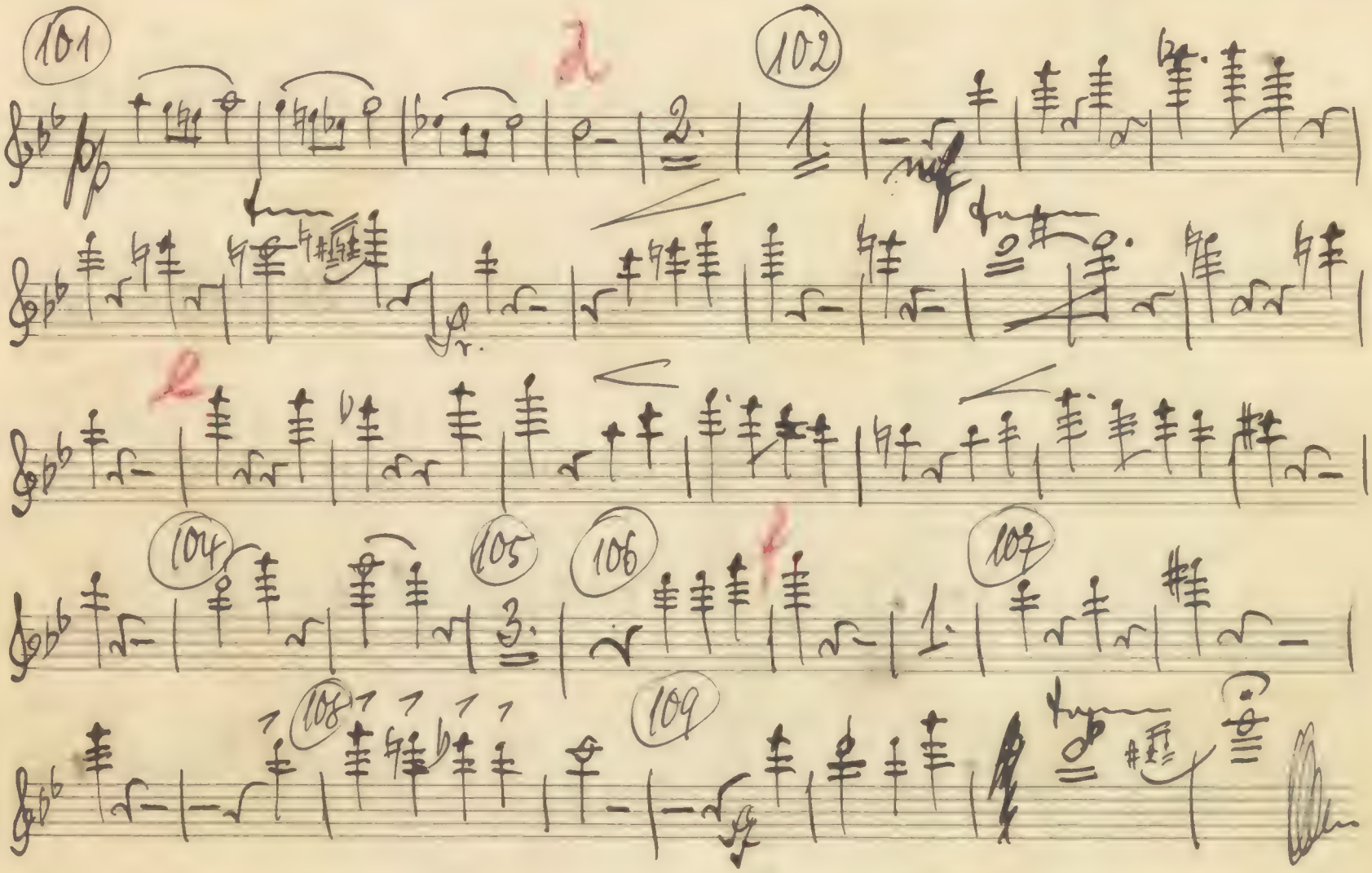
101
102
104
105
106
107
108
109

Flet II

Józef Piłsudski

Oratorium.

Zygmunt Mieczyński

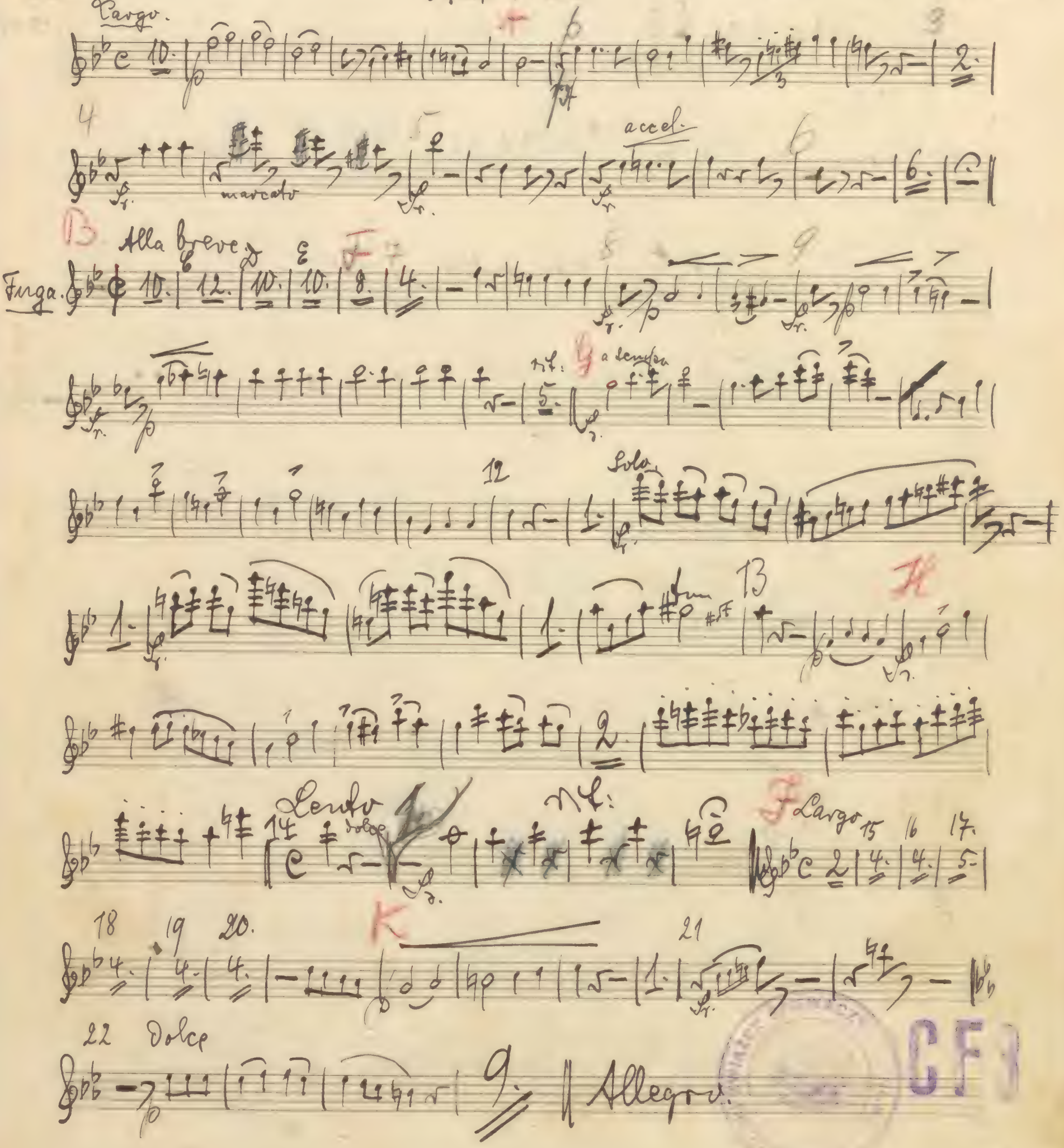

CF 3

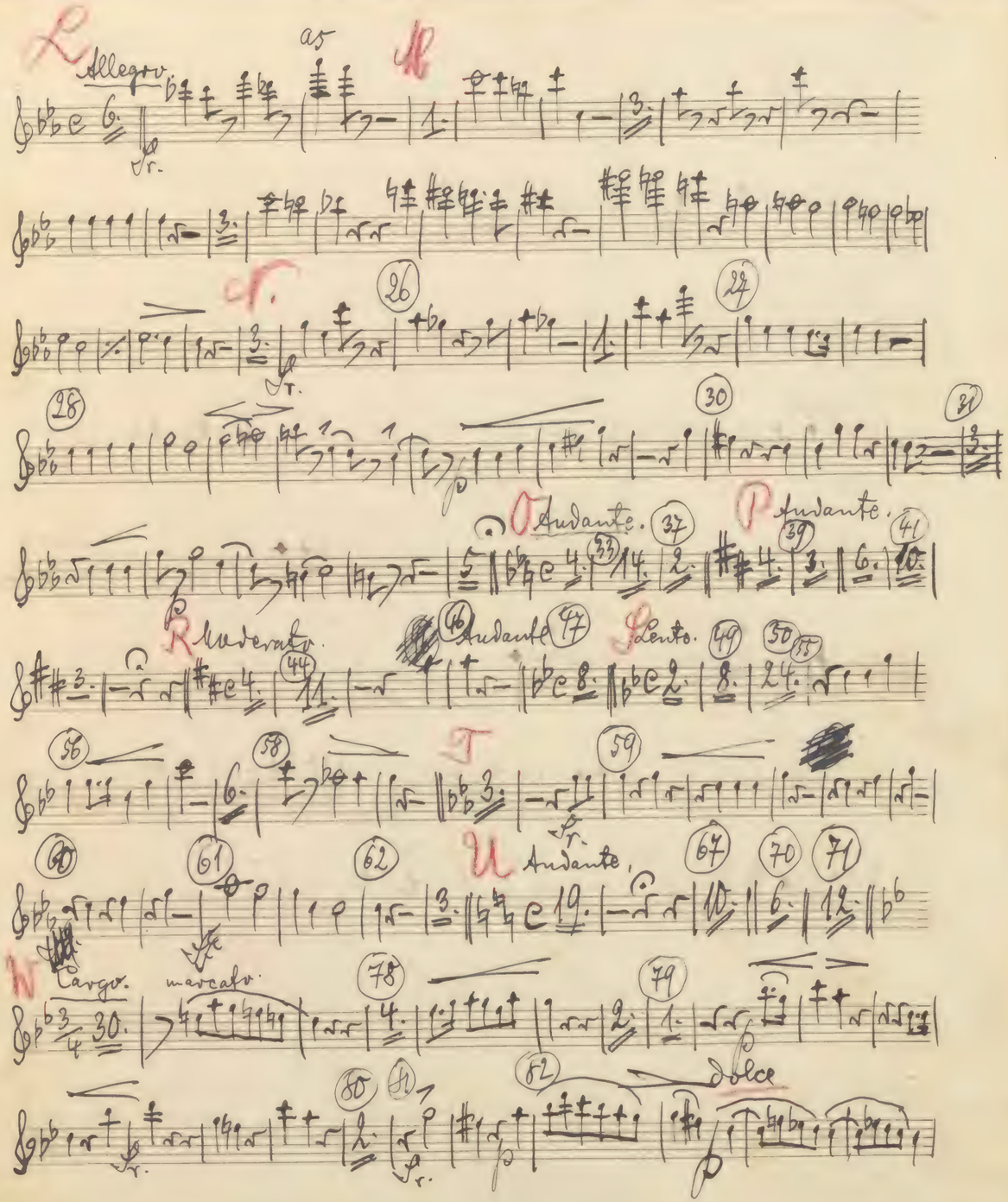
L
Allegro
a5
M
N
O Andante
P Andante
R Moderato
Andante
S Lento
T
U Andante
W Largo
marcato
dolce

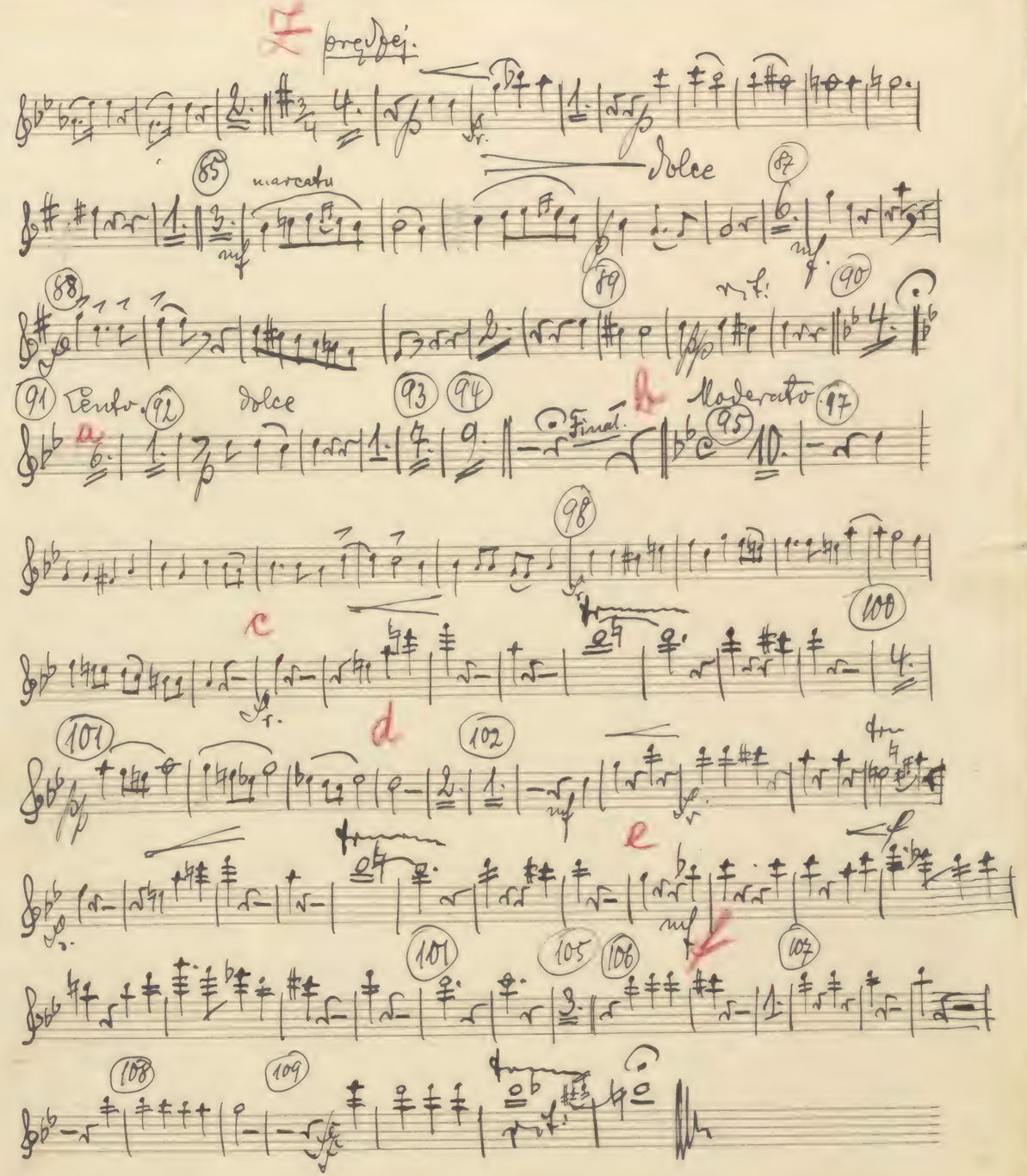
Z
prędzej
marcato
dolce
Lento
dolce
Moderato
Final
a
b
c
d
e
f

I Klarnety I/II w B. „Józef Piłsudski." Zygm. Moczyński.

Oratorium.

Largo. A

15. 1. mf

3 4 5 accel.

a tempo 6 7. Fuga. B Alla breve. C D marcato

E

marc.

F Solo mf

Solo

10 Solo 11 rit. 3.

V. S.

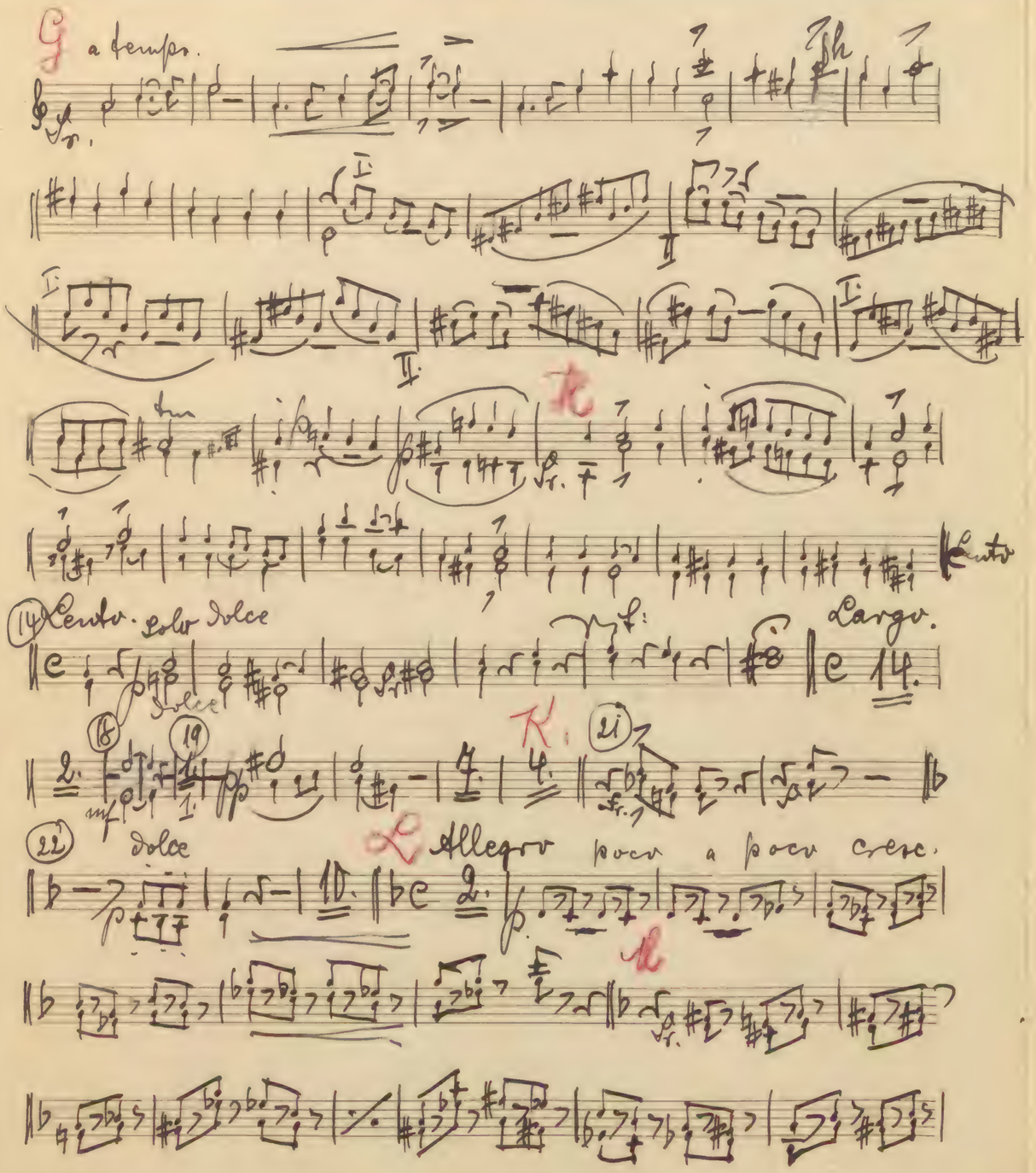
G a tempo.
Lento
Lento. Solo dolce
Largo.
dolce
K.
L Allegro poco a poco cresc.
M

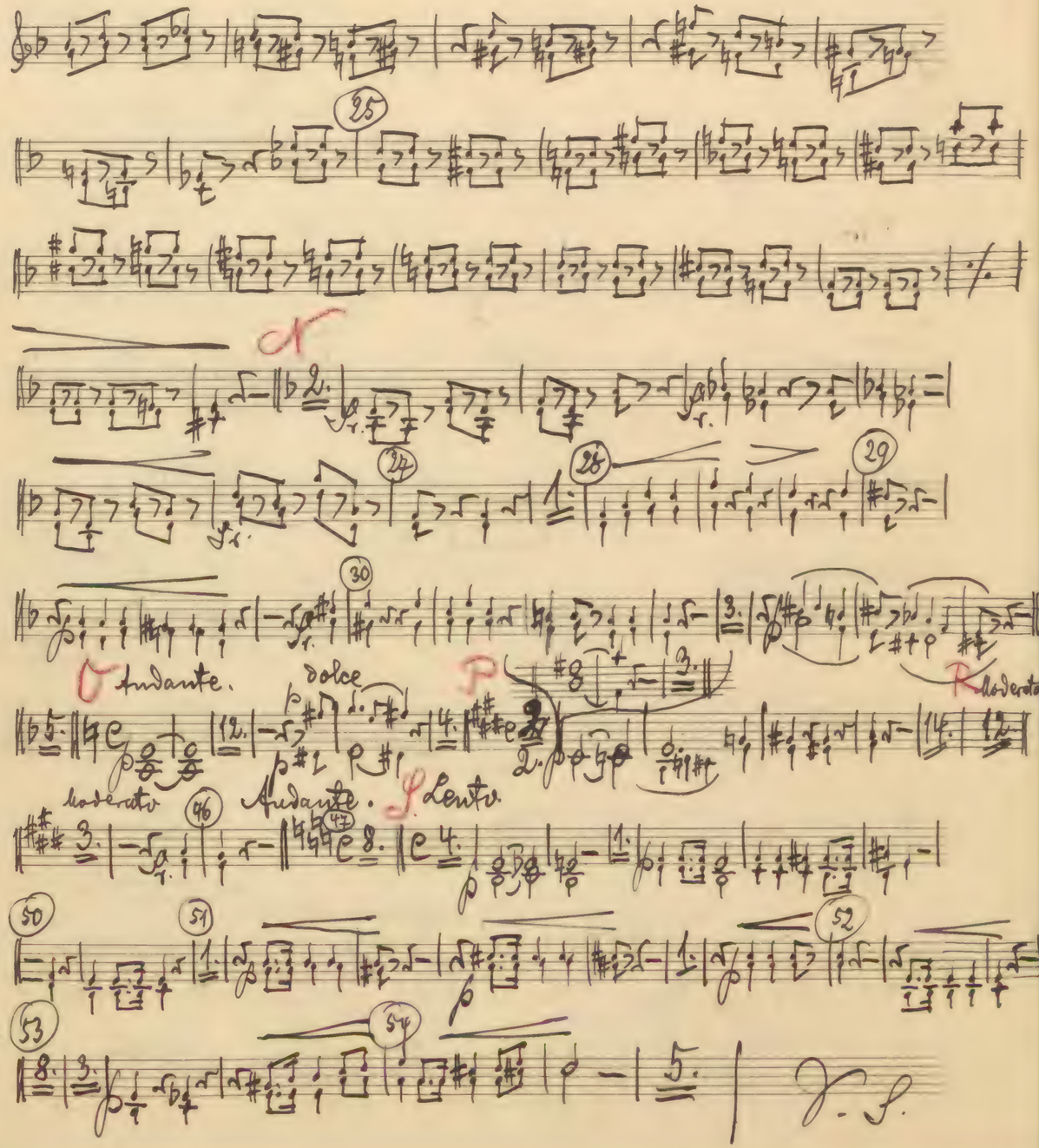
N
O Andante.
dolce
P
R Moderato
Moderato
Andante.
S Lento.
V. S.

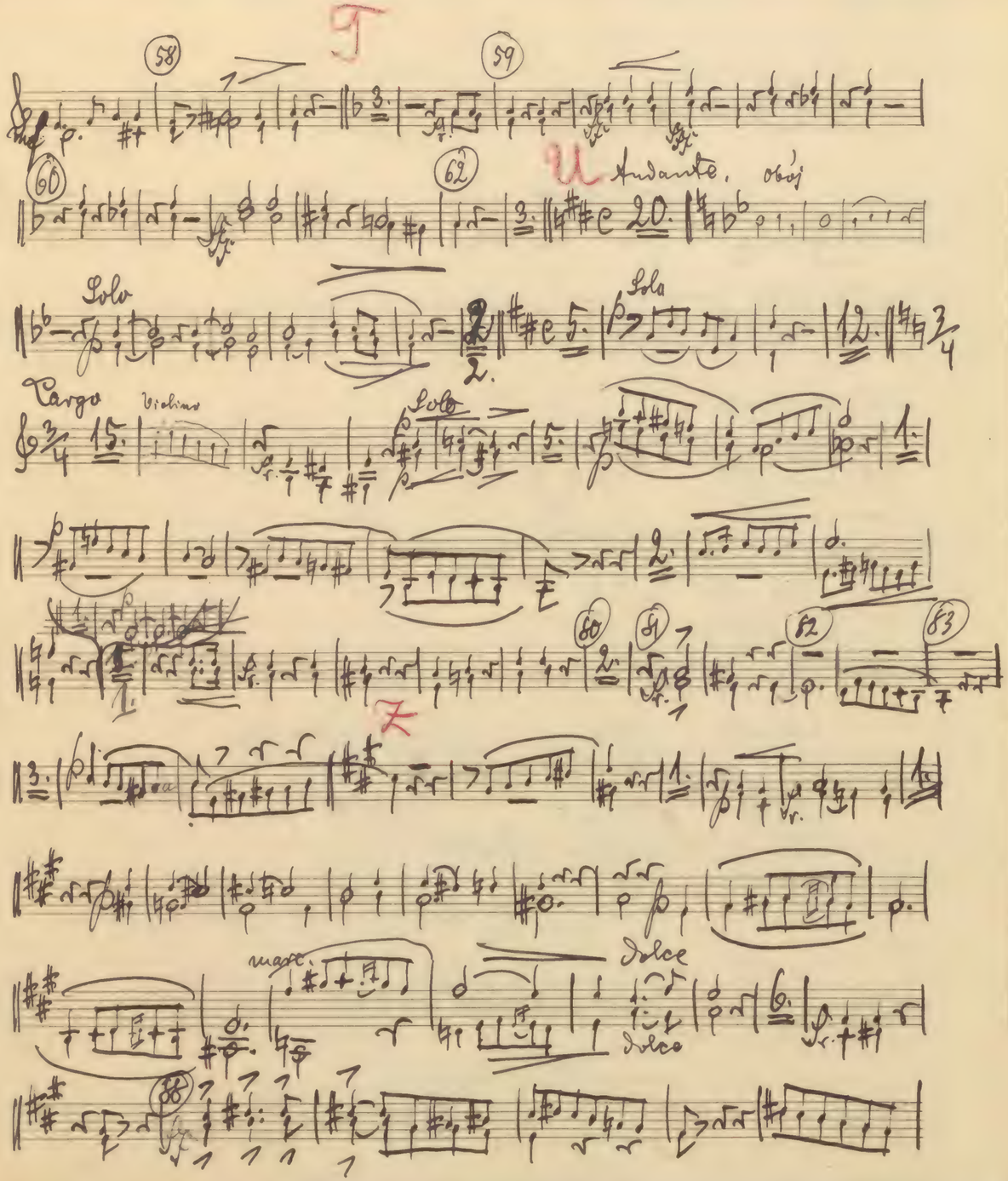
T
U
Andante.
obój
Solo
Solo
Largo
Violino
Solo
Z
marc.
dolce
dolce

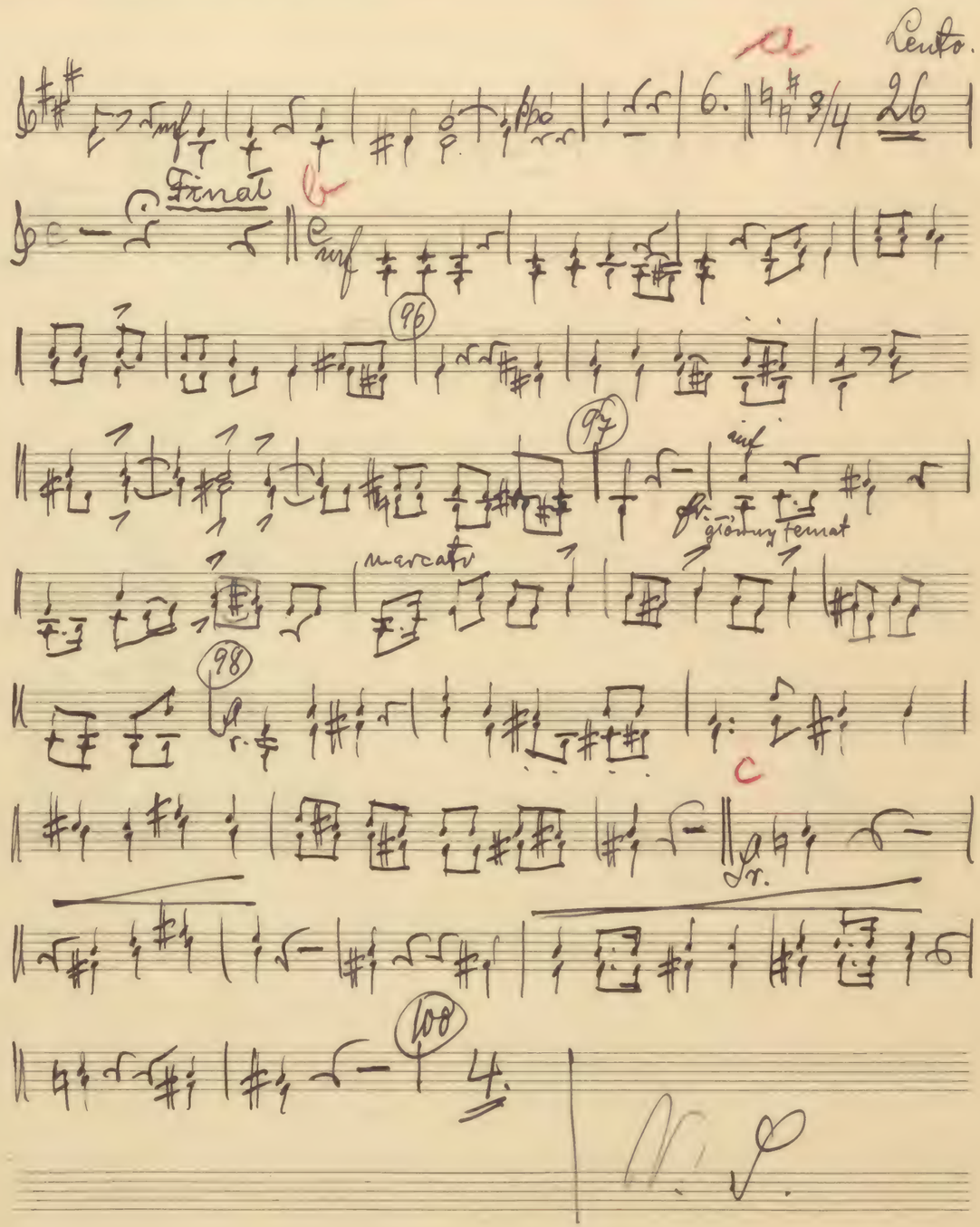
a
Lento.
Finał
b
mf
mf
główny temat
marcato
c
4.

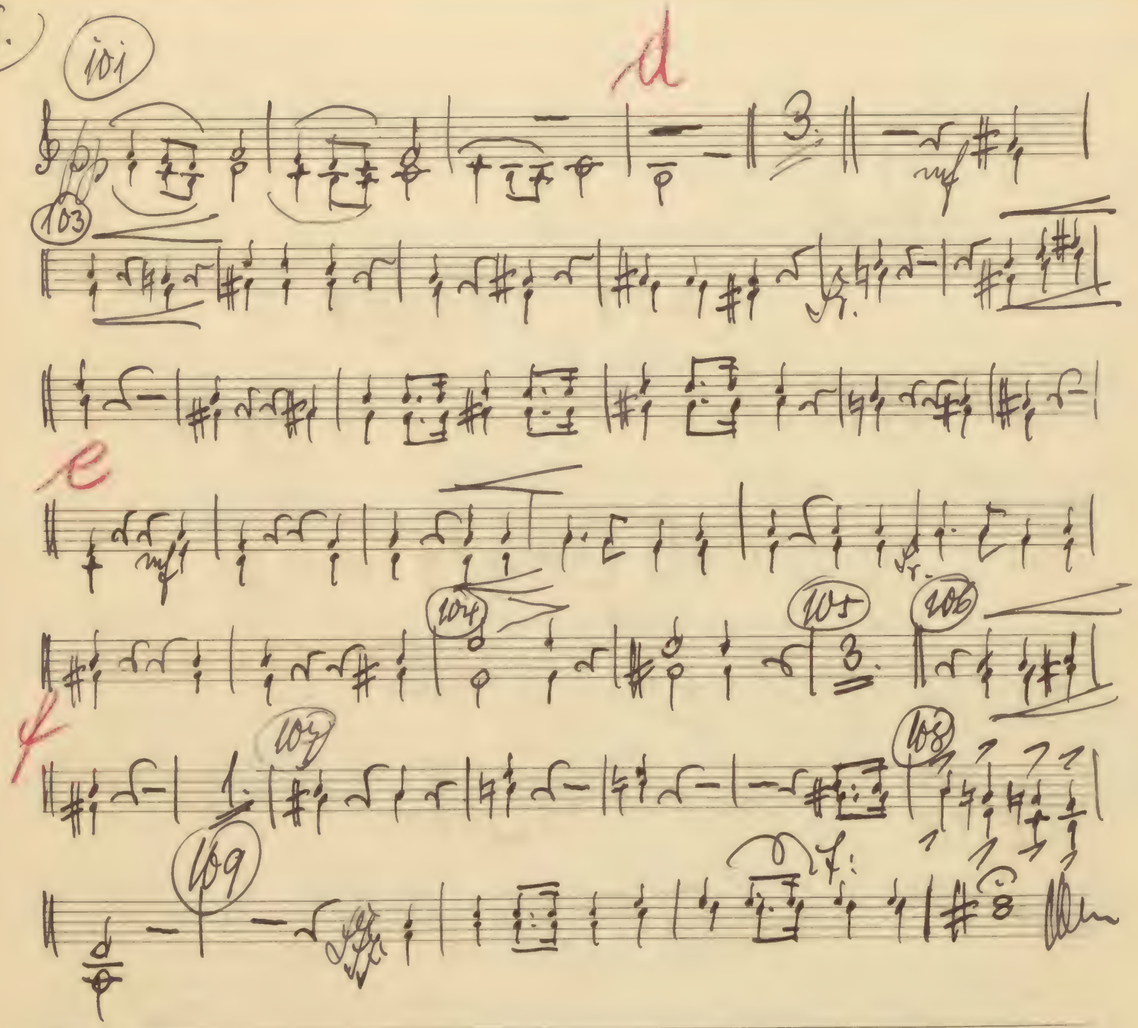
101
d
3.
mf
103
e
mf
104
105
3.
106
f
107
1.
108
109

II Klarnety I./II. w B.

„Józef Piłsudski"
Oratorium.

Zygmunt Moczyński:

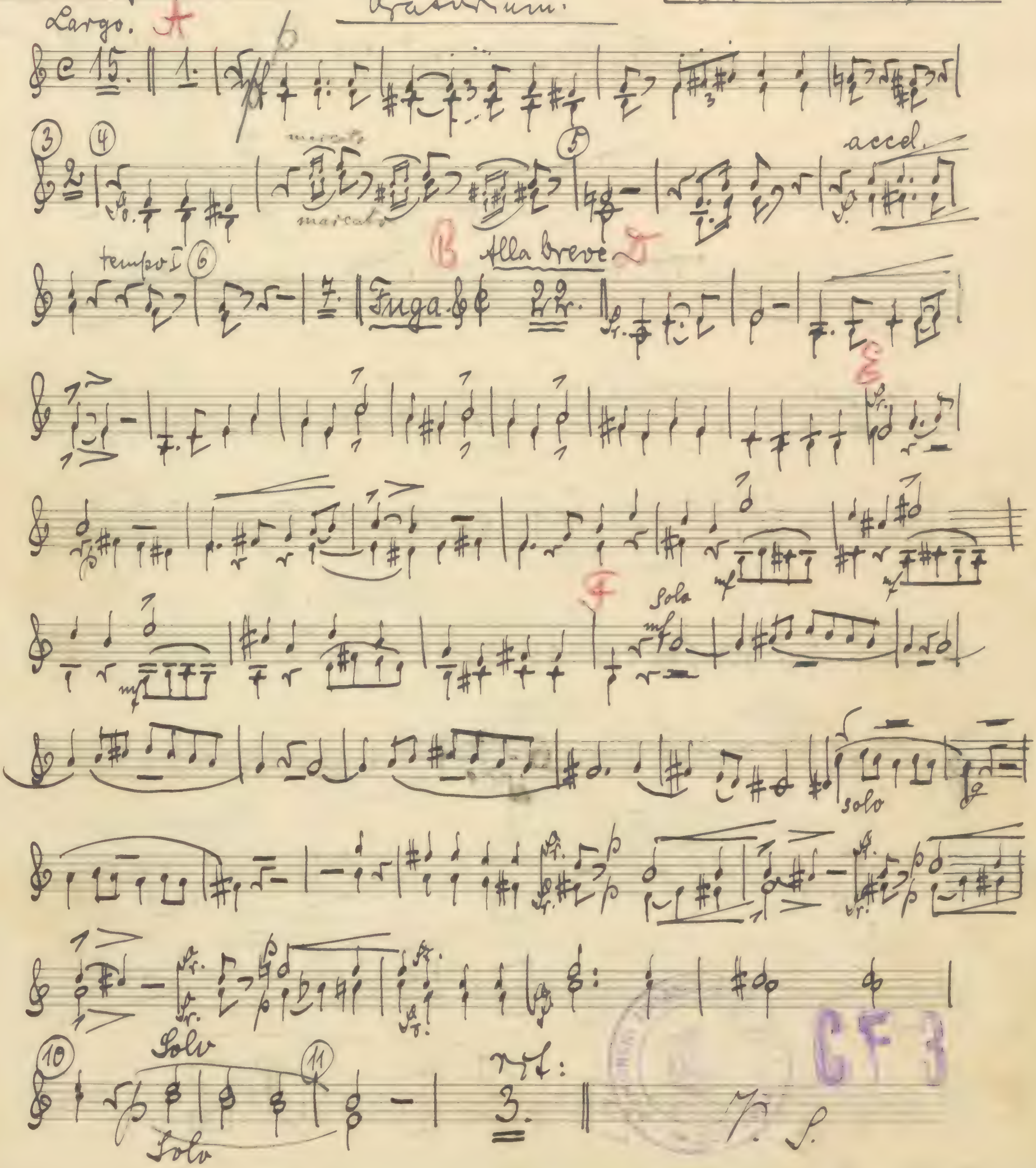

CF 3

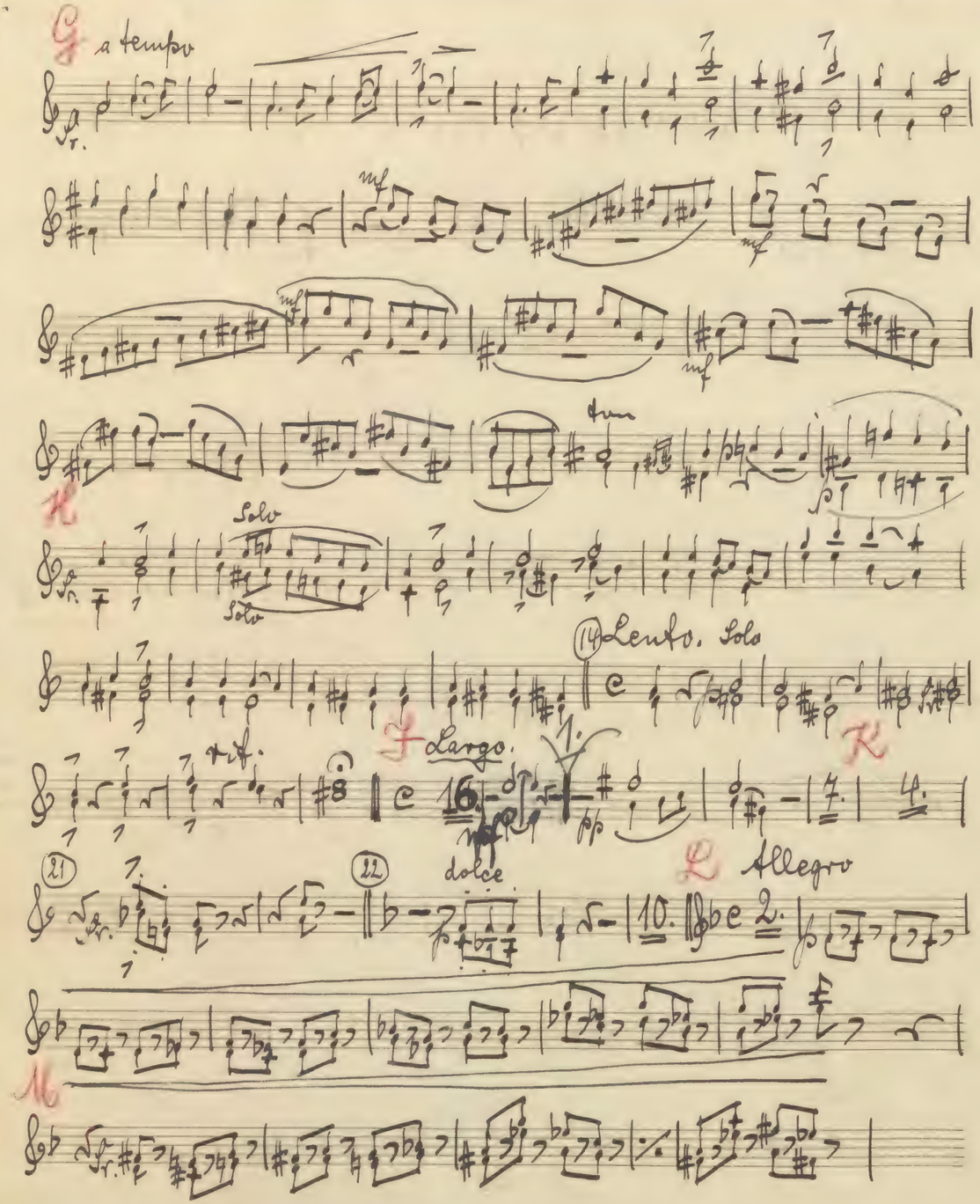
G a tempo
mf
H
Solo
Solo
14 Lento. Solo
rit.
F Largo.
16
1.
pp
K
7.
4.
21
22
dolce
L Allegro
10.
2.
M

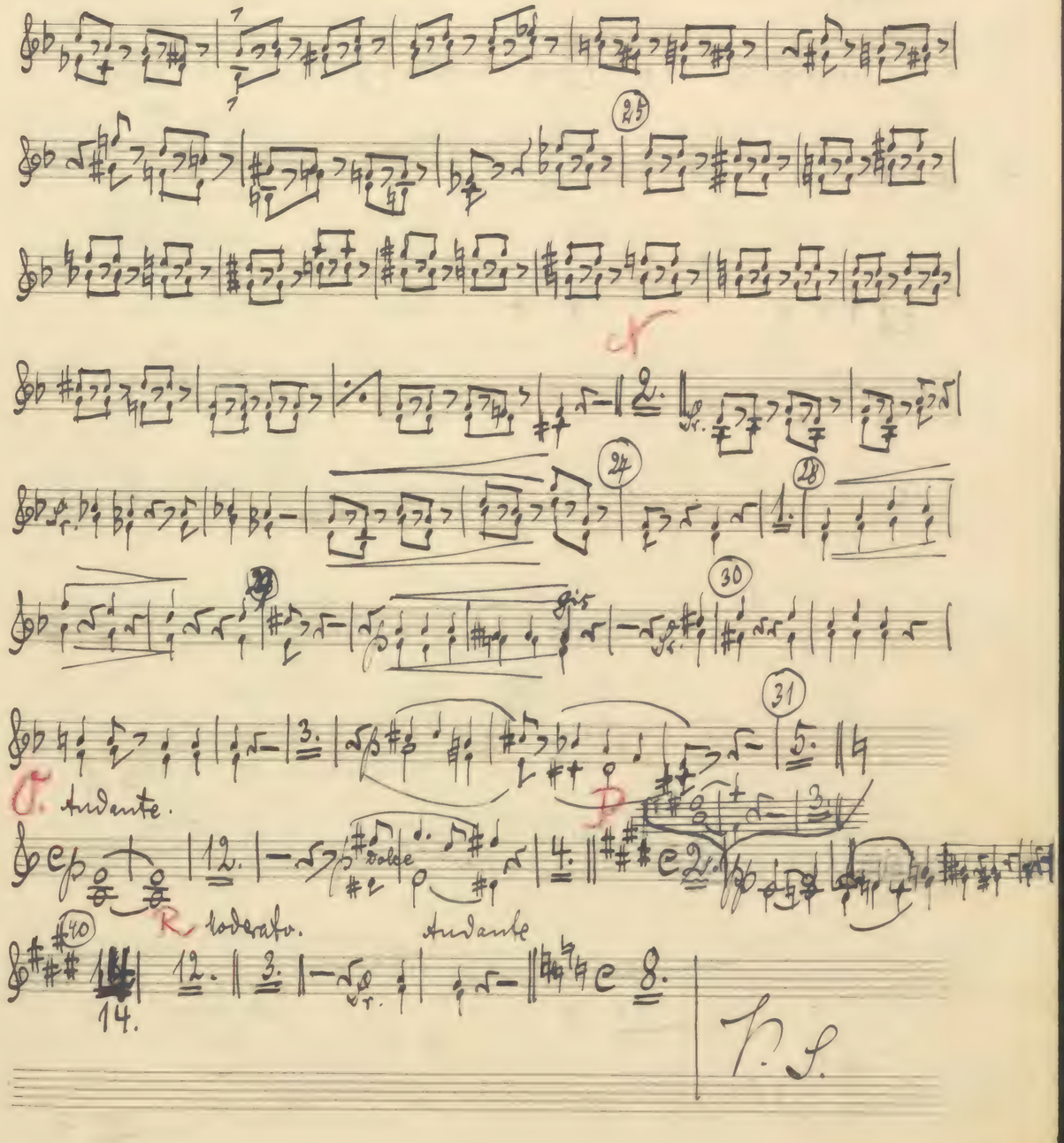
25
N
2.
24
28
1.
29
30
31
3.
5.
O. Andante.
12.
dolce
4.
P
3.
R Moderato.
Andante
40
14.
12.
3.
8.
V. S.

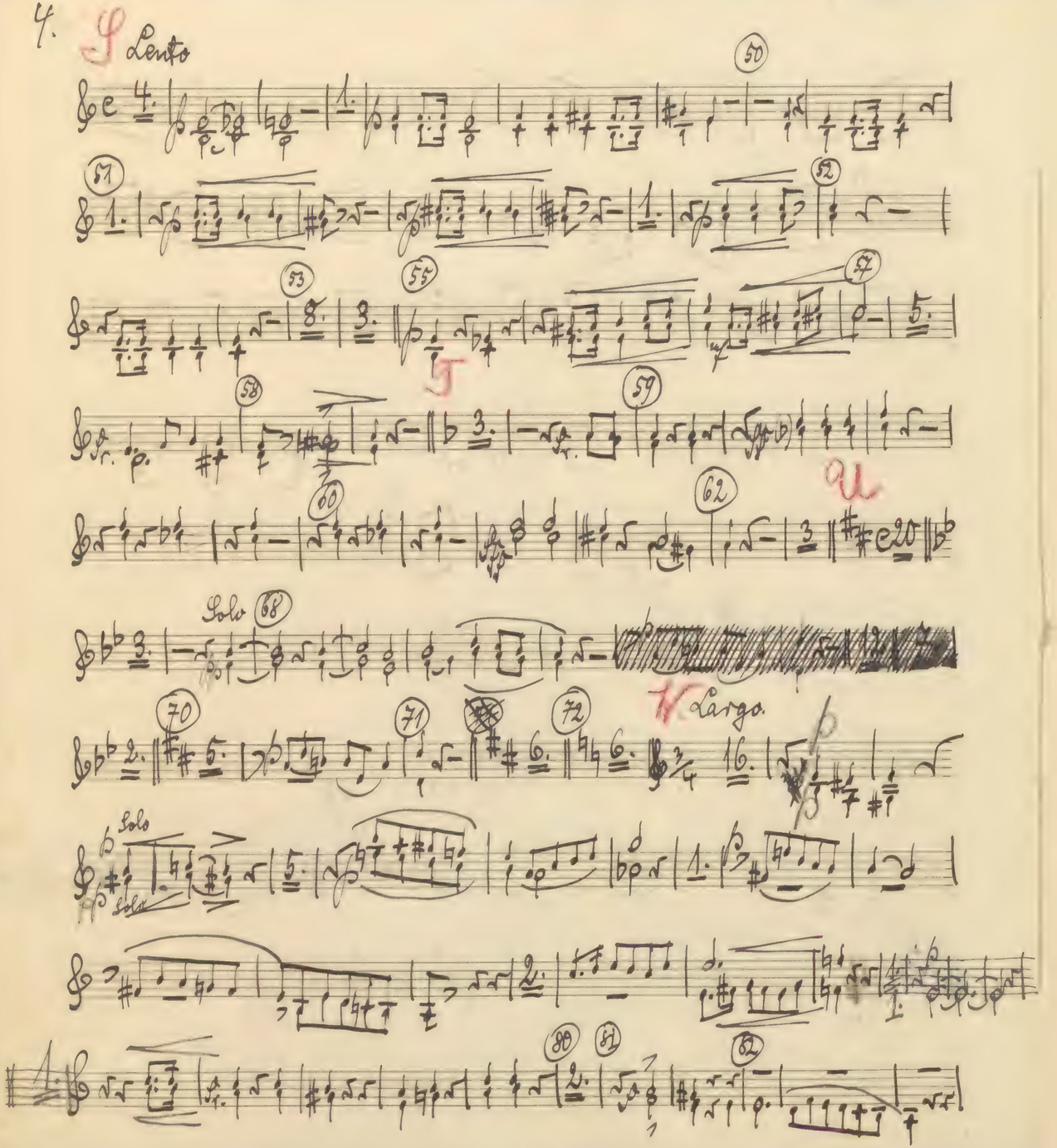
S Lento
50
51
52
53
55
57
58
59
60
62
U
Solo 68
70
71
72
V Largo.
Solo
80
81
82

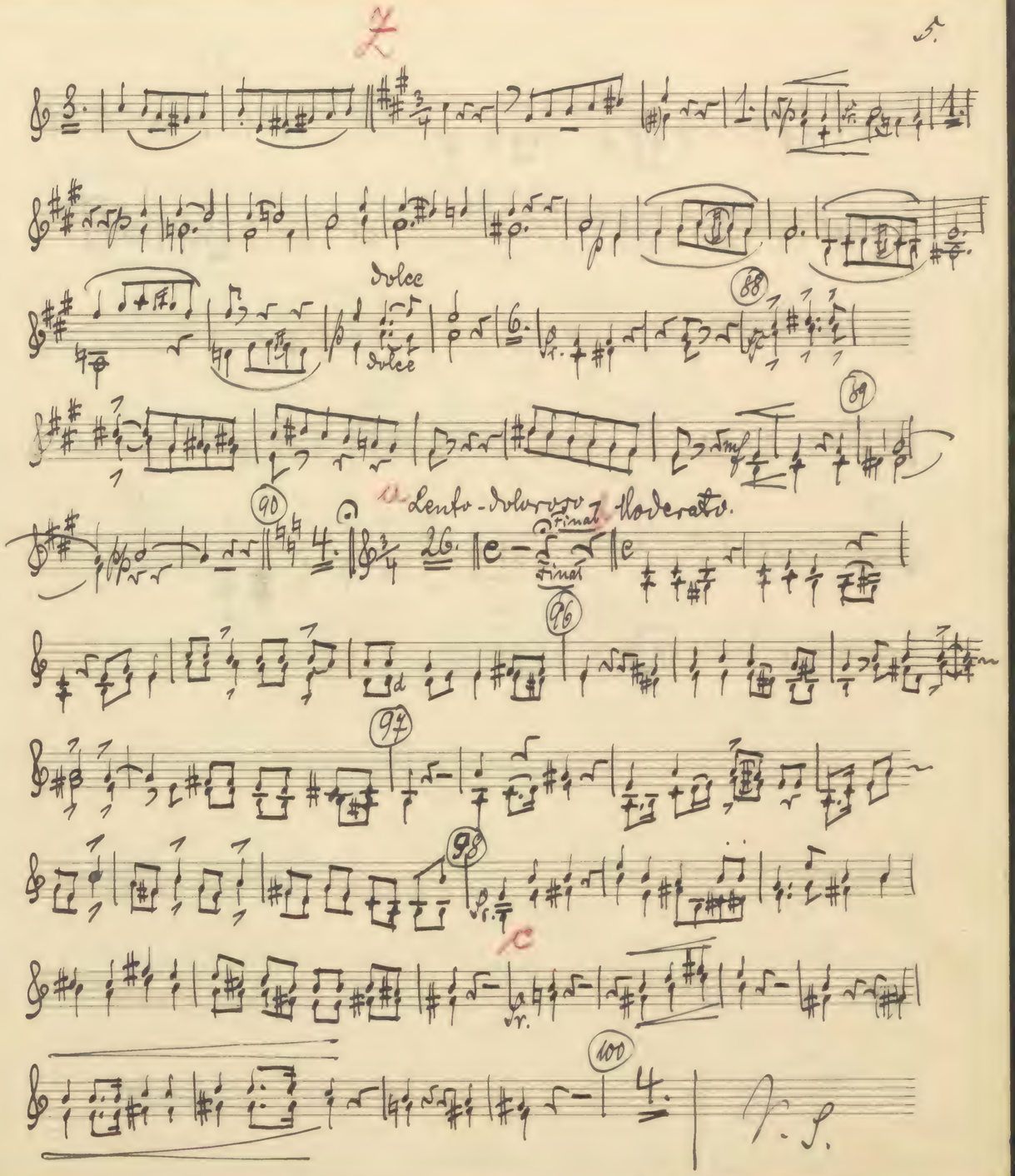
Z
dolce
dolce
88
89
90
a Lento-doloroso
Moderato.
Final
Final
96
97
98
c
100
V. S.

6.

101 d 103

e

104 105 106 f 1.

107 109

ril:

Waltornie I/II. w F. „Józef Piłsudski" Zygmunt Moczyński:

Oratorium.

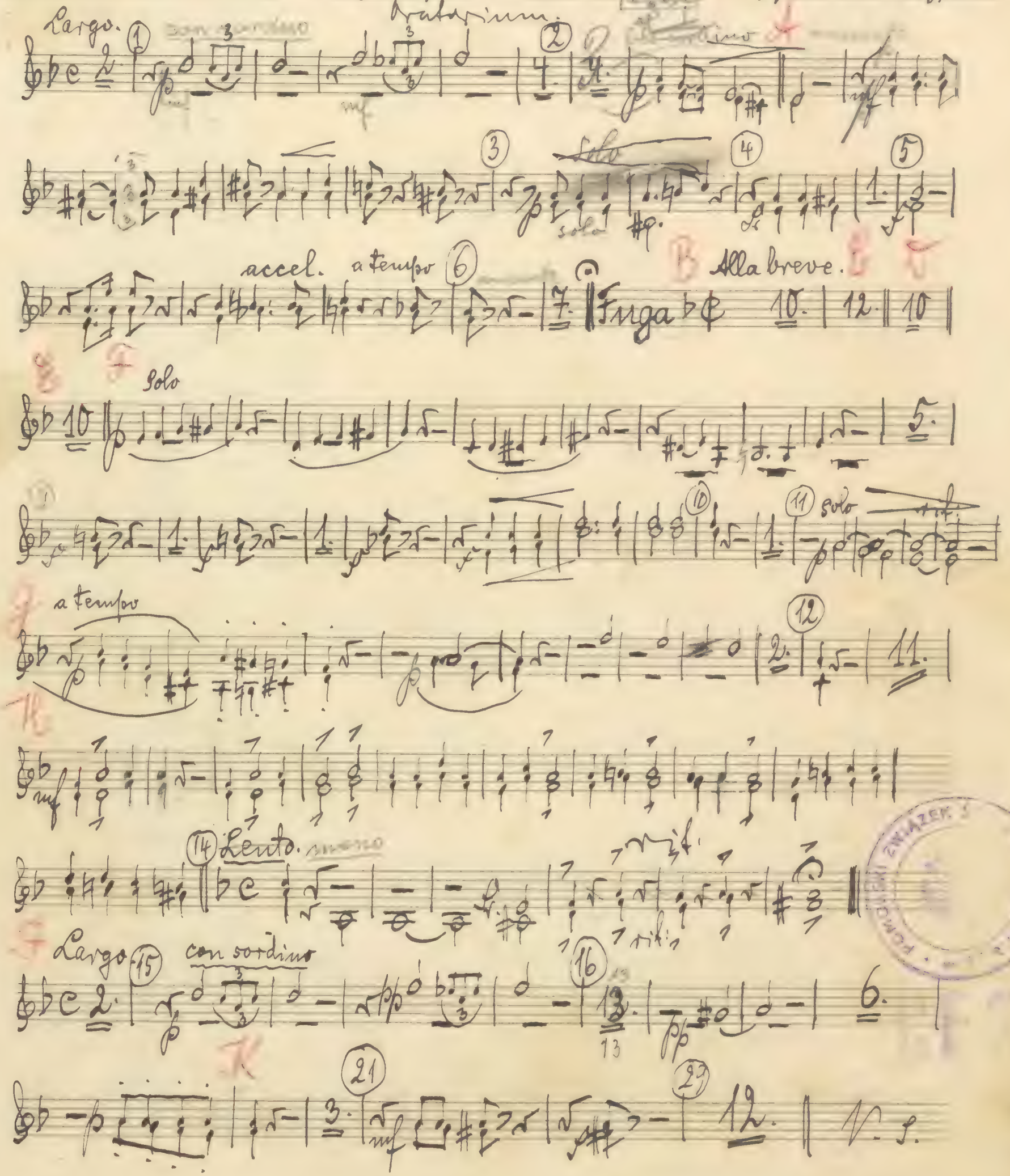

POMORSKI ZWIĄZEK

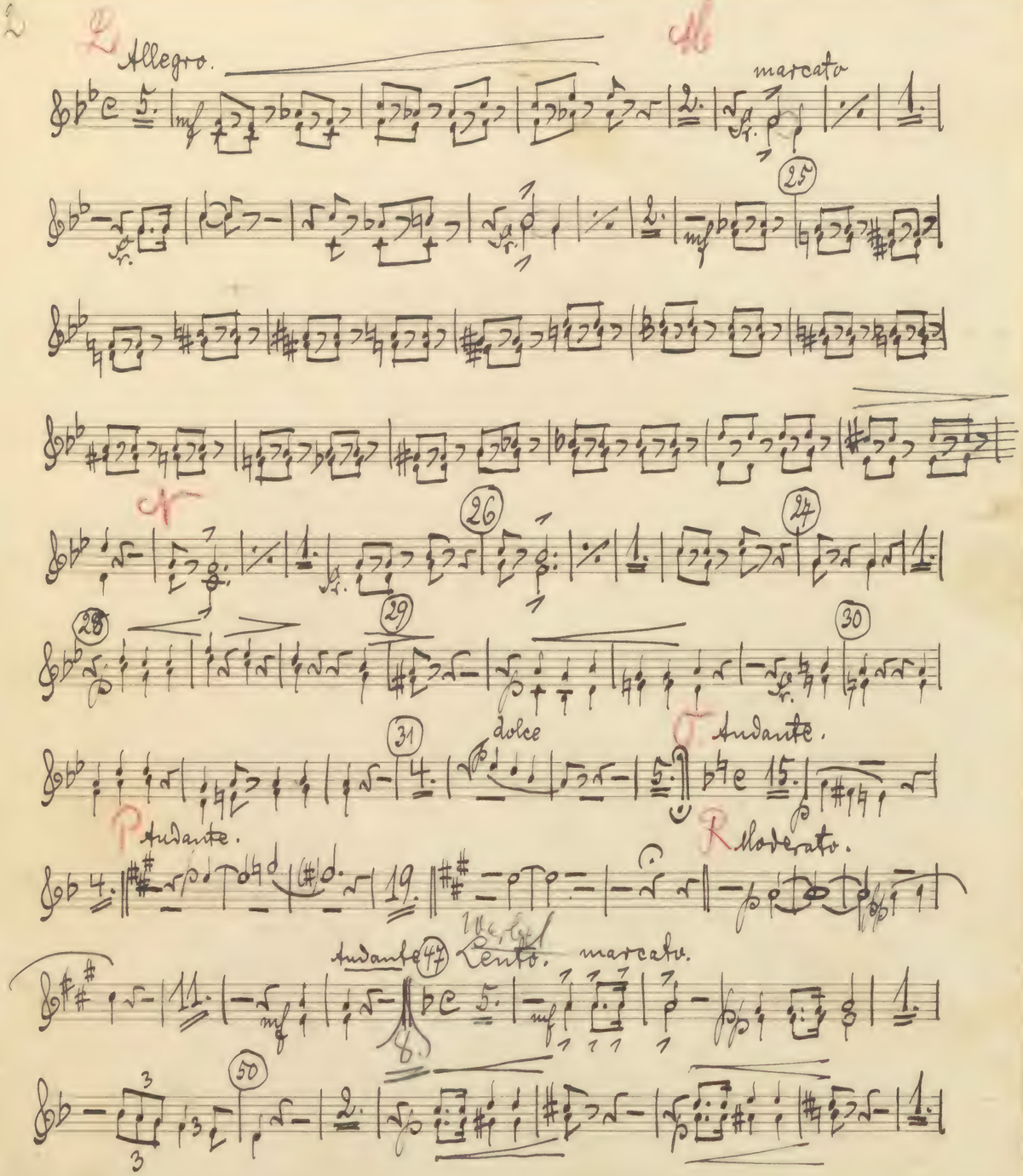
Allegro.
marcato
dolce
Andante.
Andante.
Moderato.
Andante
Lento.
marcato.

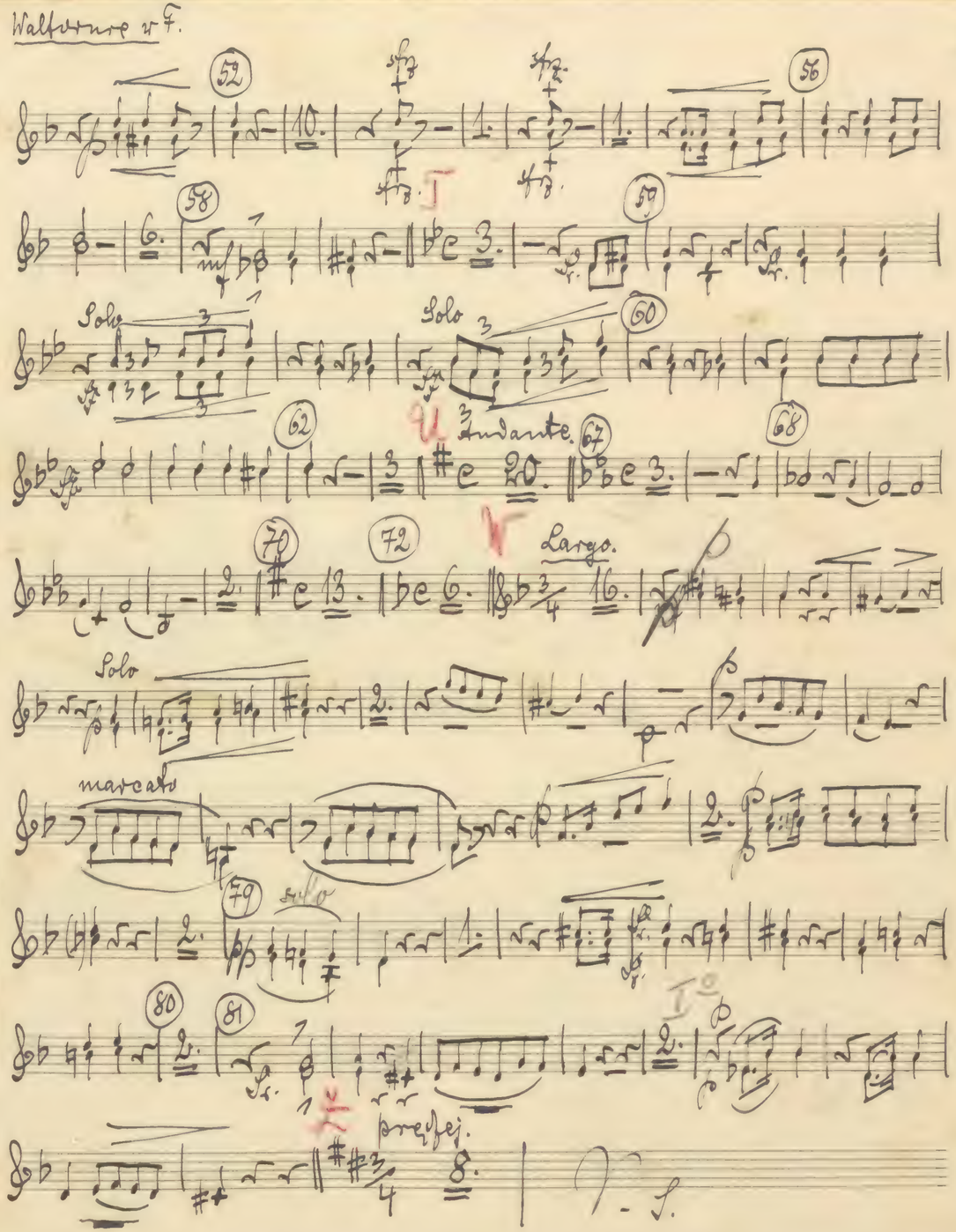
Waltornie w F.
Solo
Solo
Andante.
Largo.
Solo
marcato
solo
prędzej.

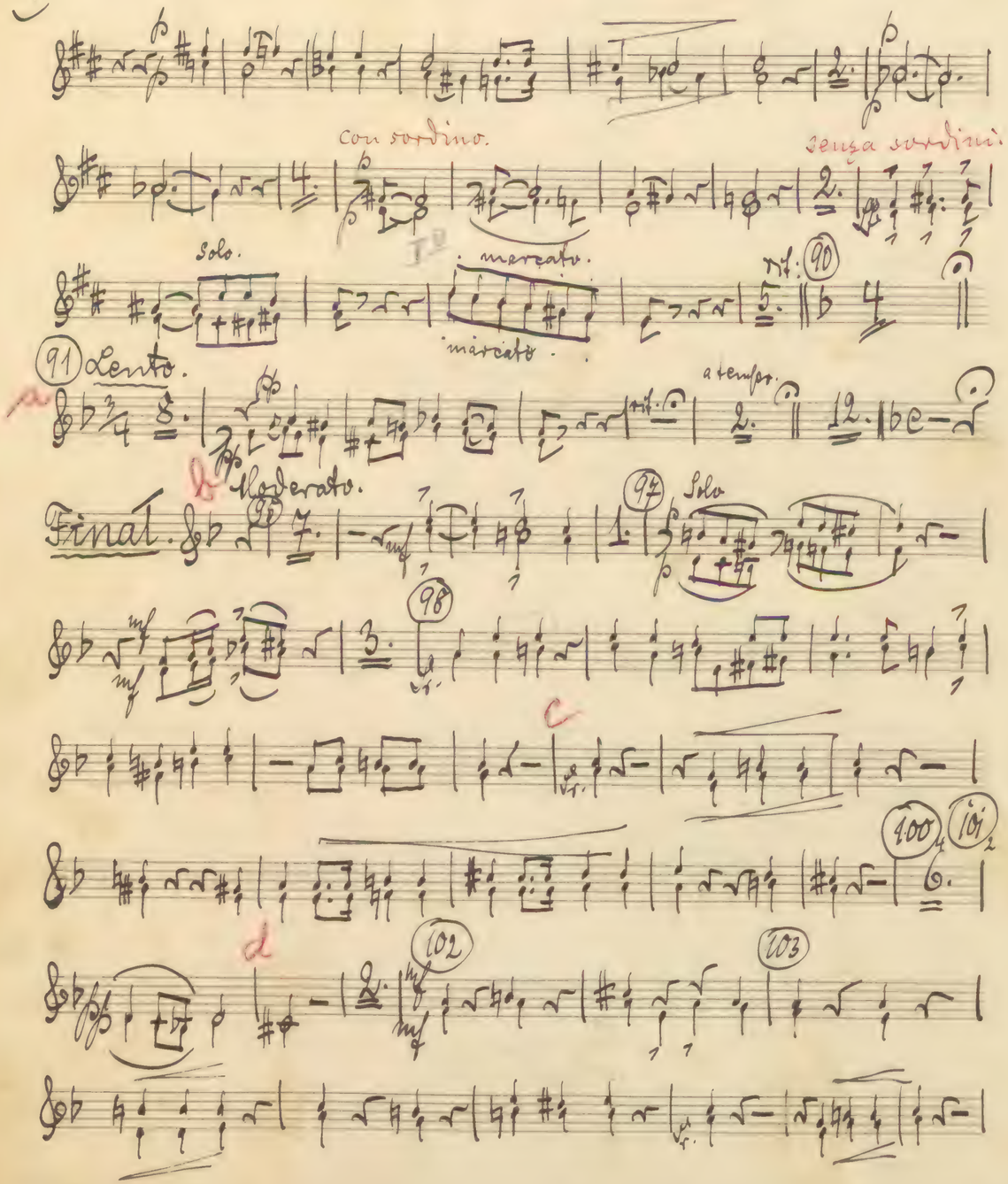
con sordino.
senza sordini.
Solo.
marcato.
marcato.
rit.
90
91 Lento.
a tempo.
Moderato.
Final.
97
Solo
98
c
100
101
d
102
103

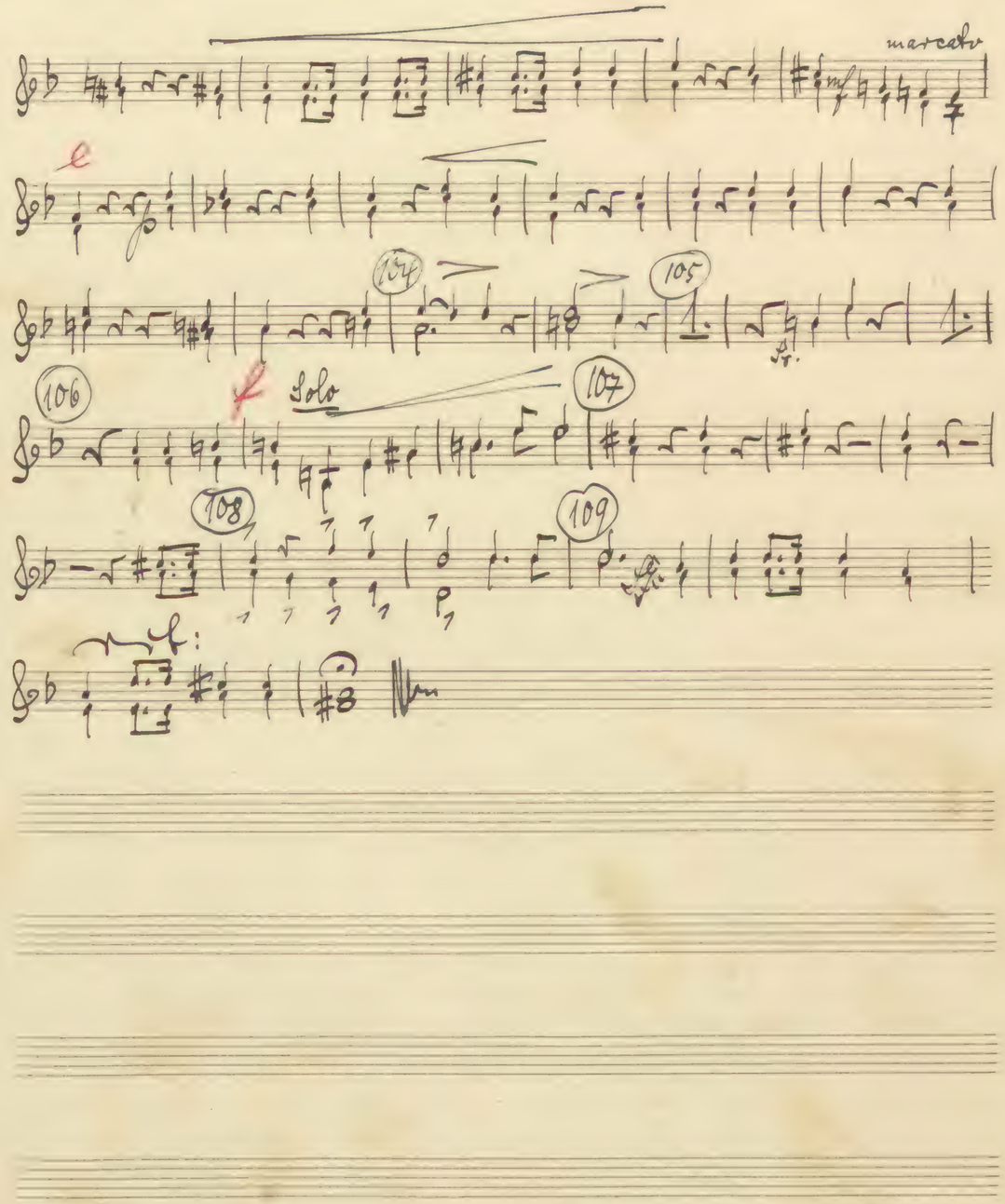
marcato
e
104
105
106
f
Solo
107
108
109
rit.

Altówka. pult I

„Józef Piłsudski."

Oratorium.

Zygm. Moczyński.

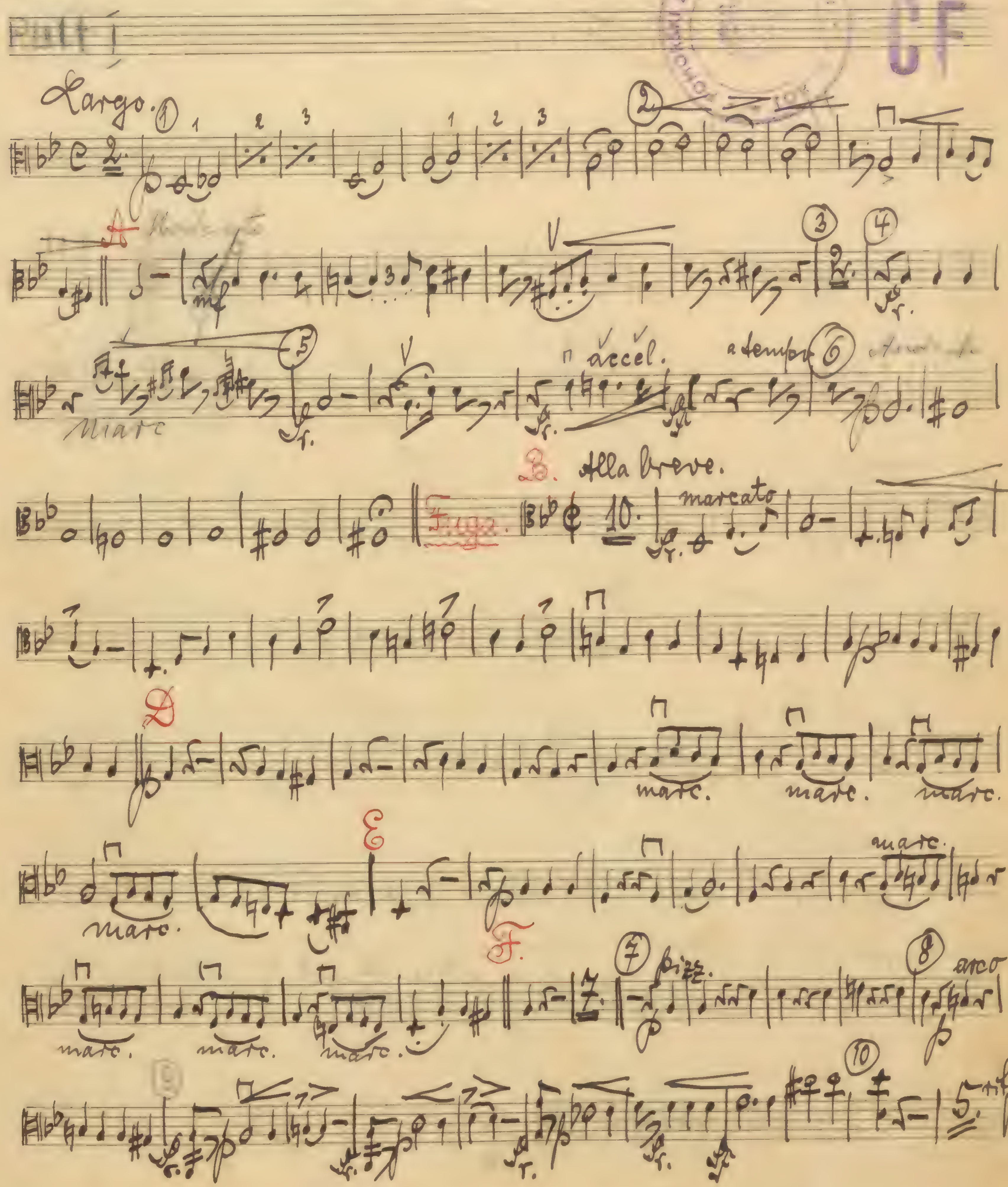

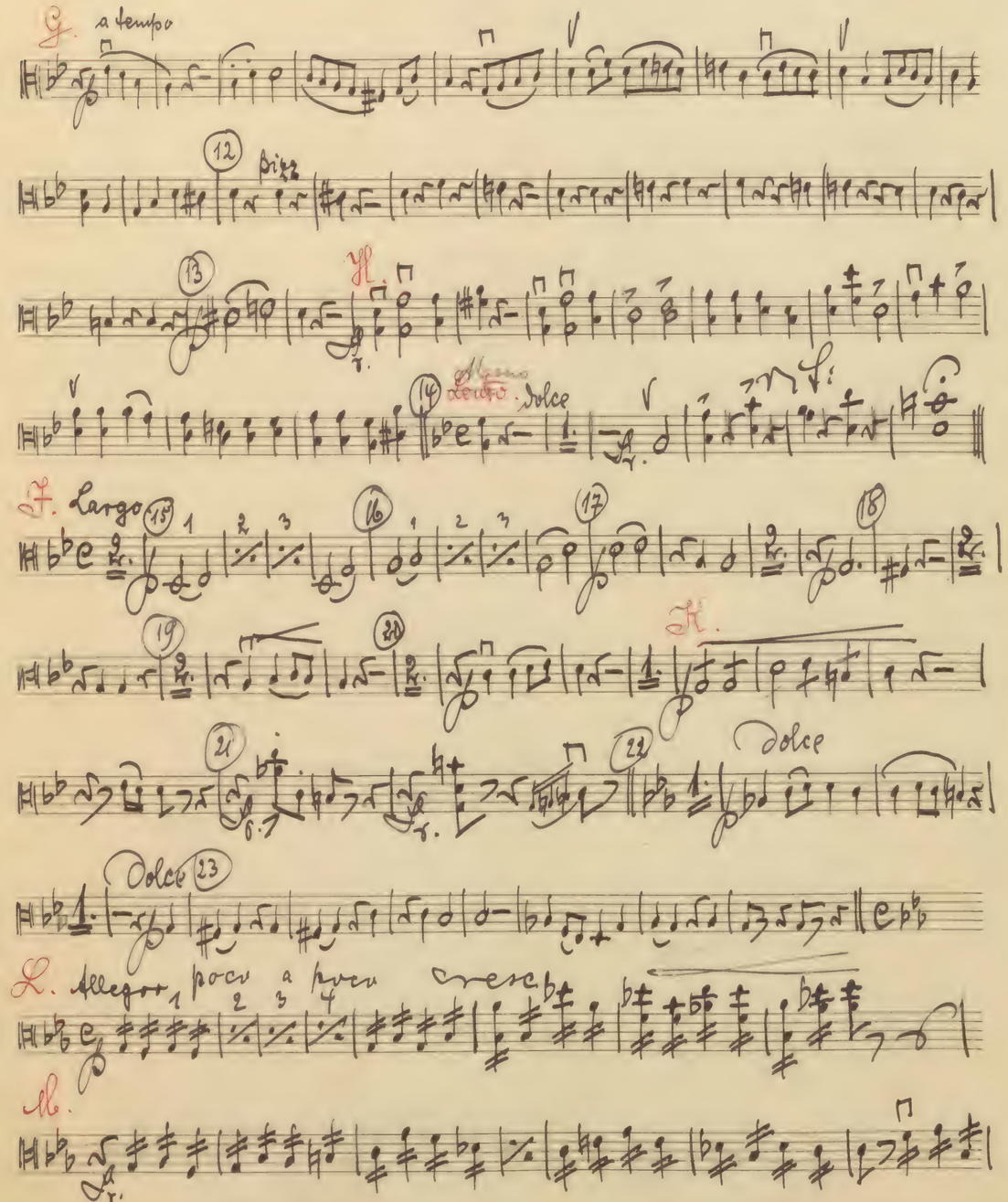
G. a tempo
12
pizz
13
H.
14
Alcuno lento
dolce
F. Largo
15
16
17
18
19
20
K.
21
22
dolce
dolce
23
L. Allegro poco a poco cresc.
M.

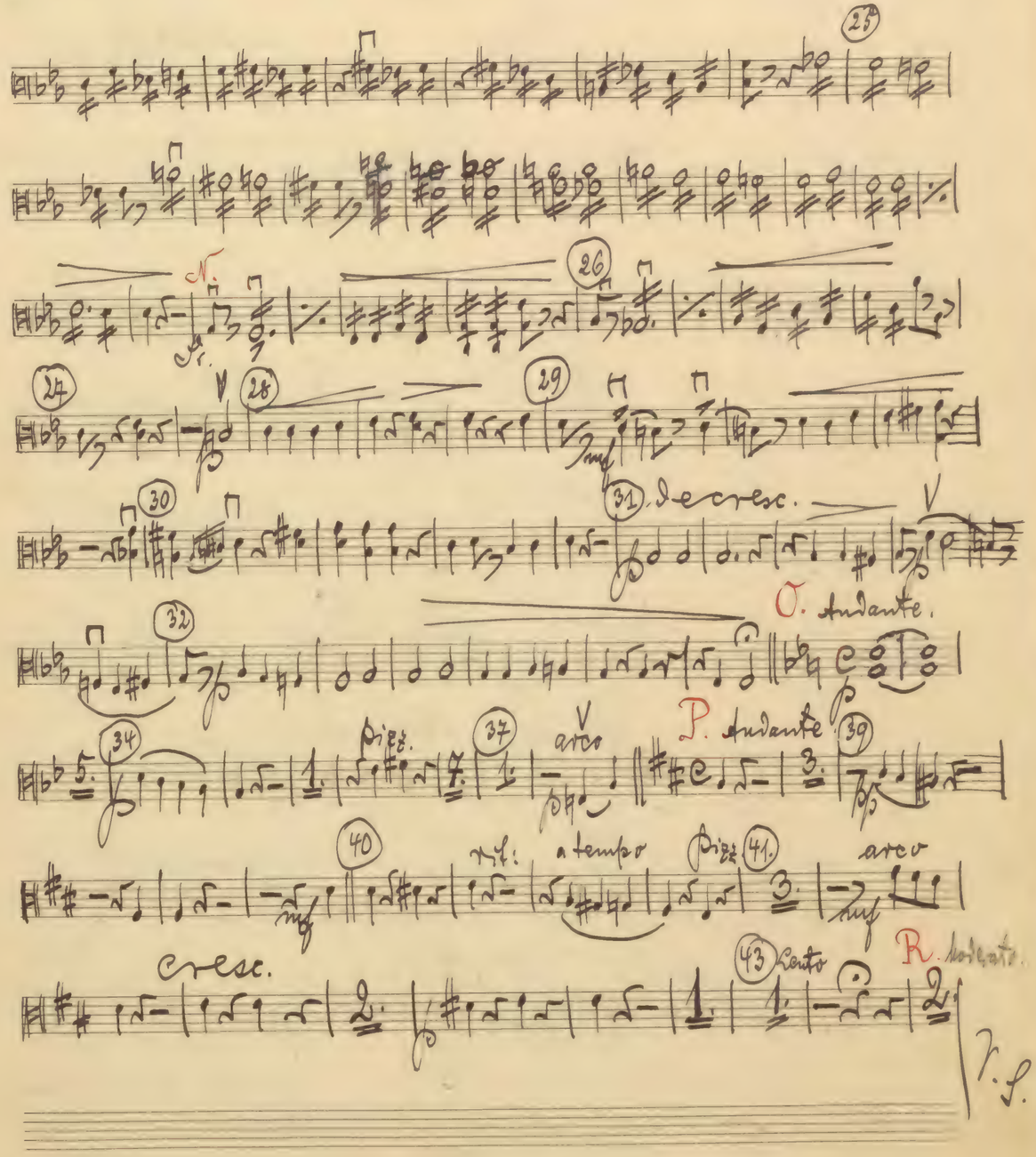
25
N.
26
27
28
29
30
31
decresc.
O. Andante.
32
34
pizz.
37
arco
P. Andante
39
40
rit:
a tempo
pizz
41
arco
cresc.
43
Lento
R. Moderato
V. S.

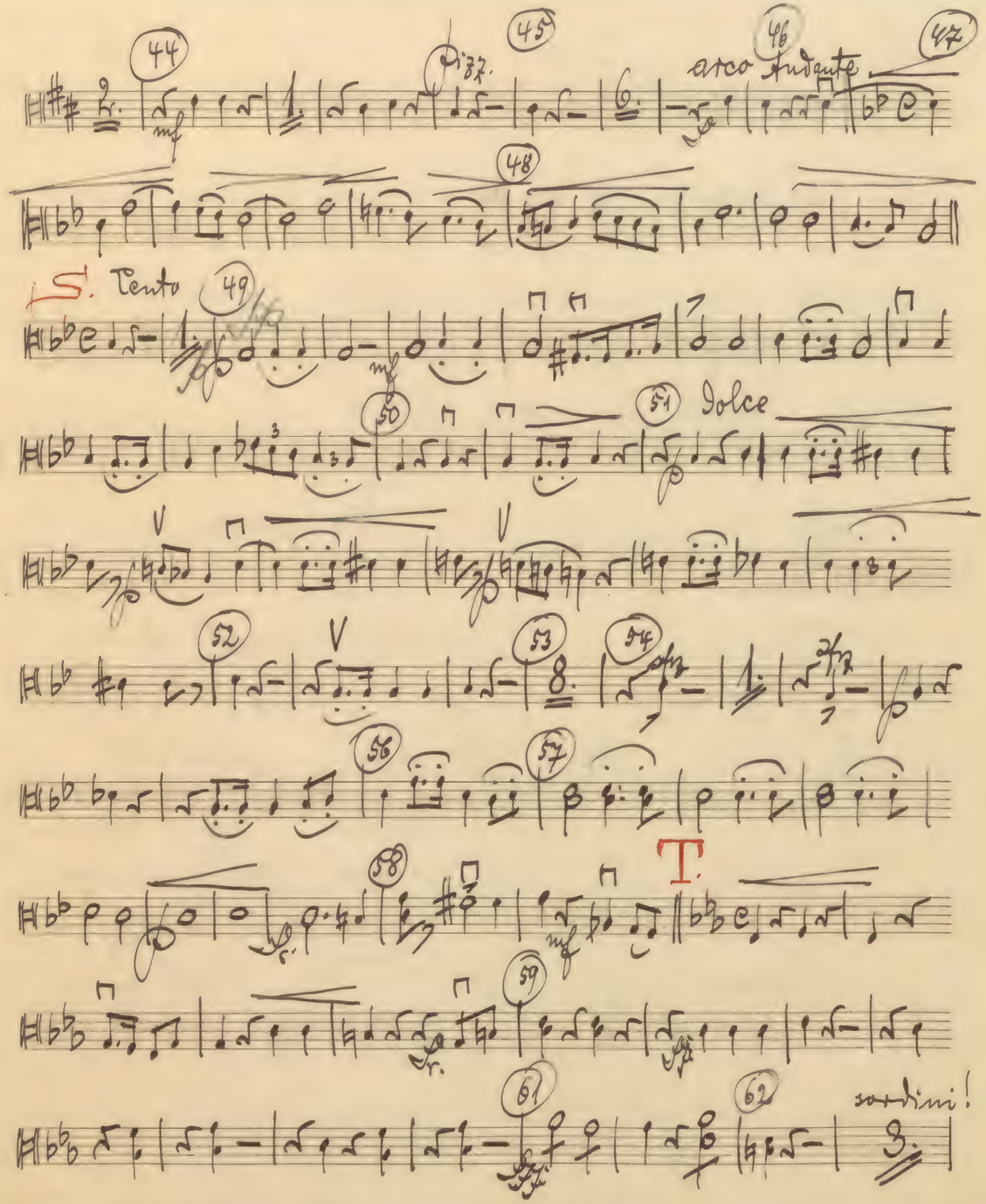
44
45
46
47
Pizz.
arco Andante
48
S. Tento
49
50
51
Dolce
52
53
54
56
57
58
T.
59
61
62
sordini!

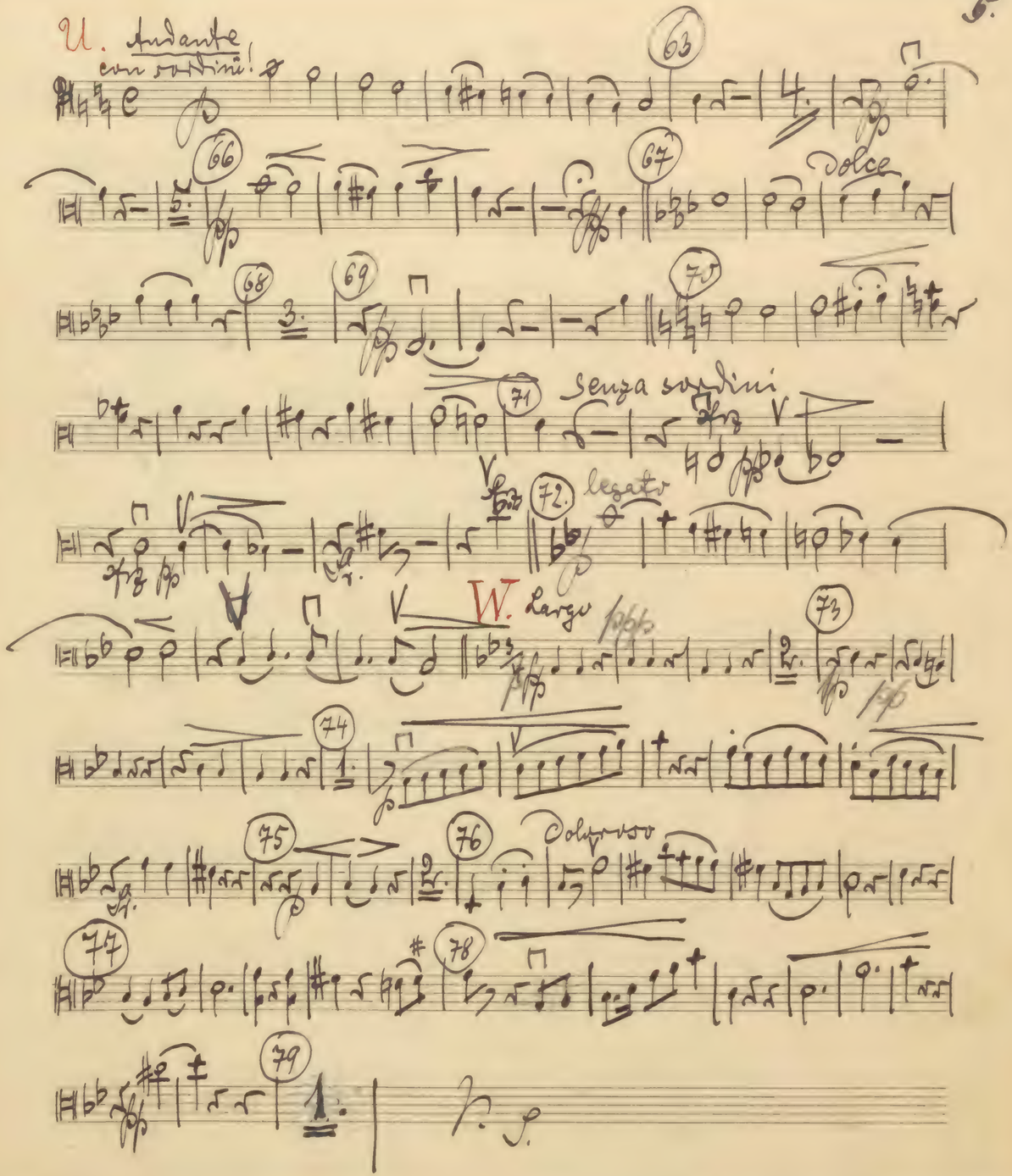
U. Andante
con sordini!
63
66
67
Dolce
68
69
70
71
Senza sordini
72
legato
W. Largo
73
74
75
76
Doloroso
77
78
79

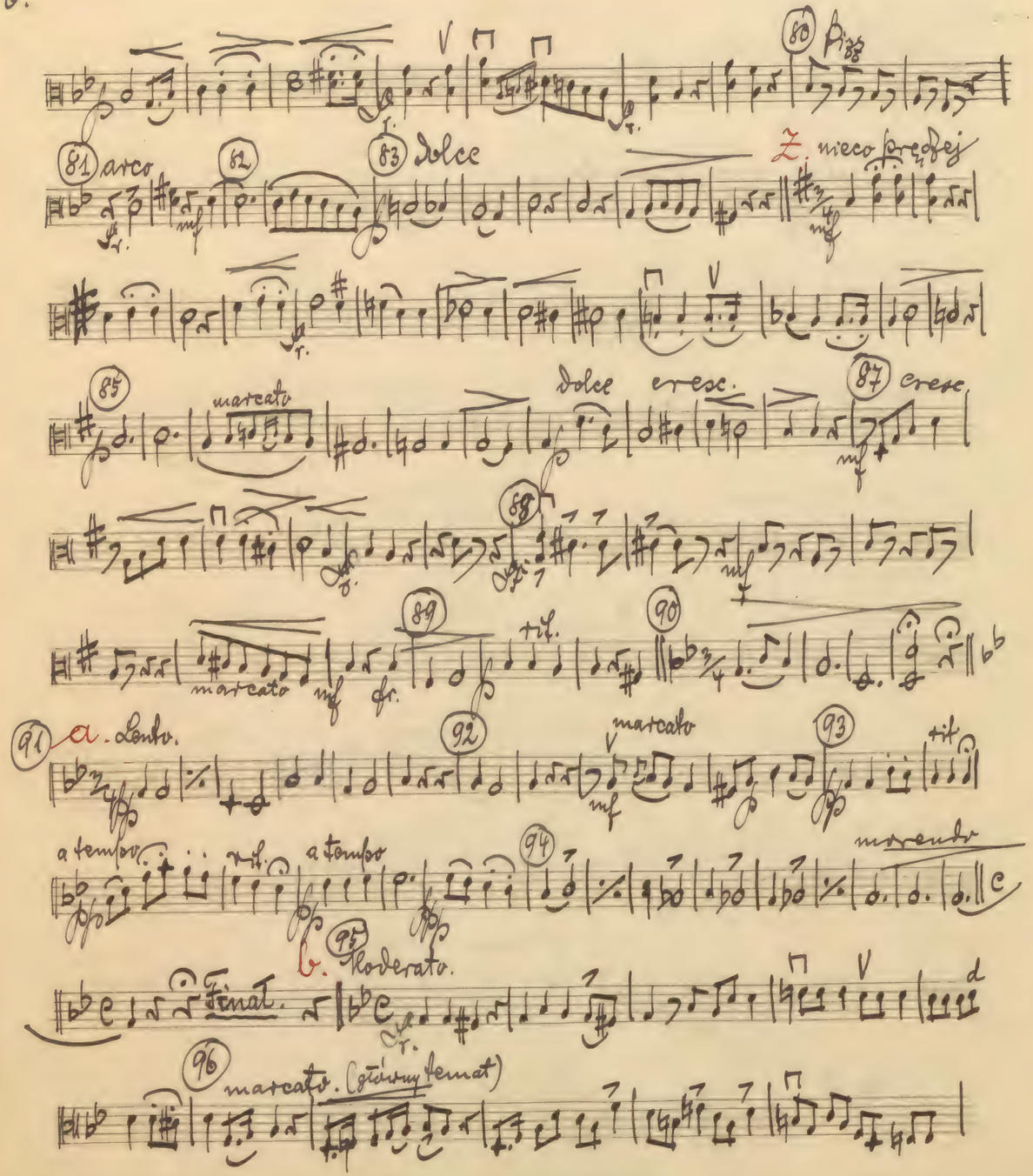
80 Pizz
81 arco
82
83 dolce
Z. nieco prędzej
85
marcato
dolce
cresc.
87 cresc.
88
89
rit.
90
marcato
91 a. Lento.
92
marcato
93
rit.
a tempo
rit.
a tempo
94
morendo
b. 95 Moderato.
Finał.
96 marcato. (główny temat)

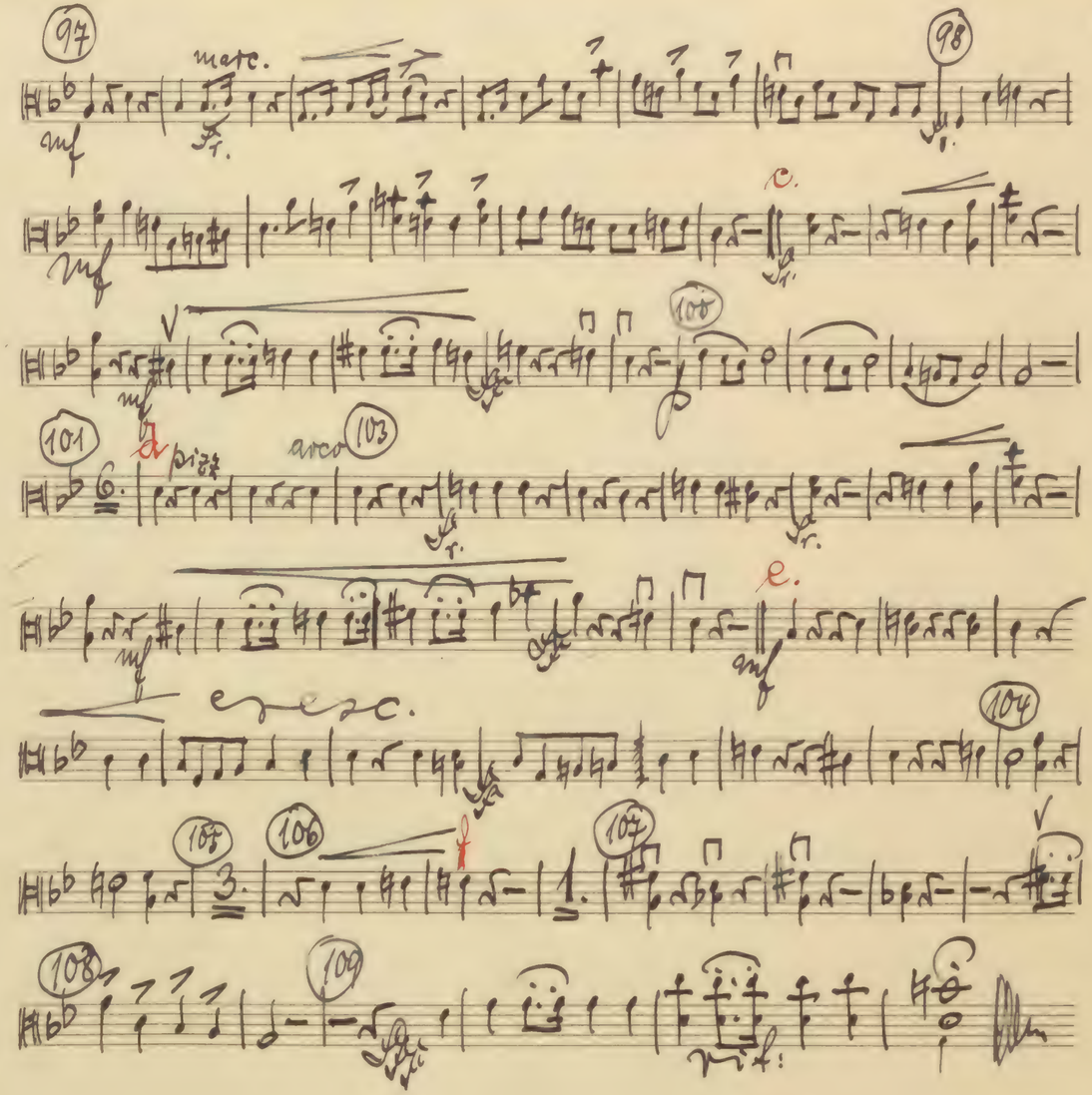
97
marc.
98
c.
100
101
a pizz
arco 103
e.
cresc.
104
105
106
107
108
109
rit.

Bas.

„Józef Piłsudski"

Oratorium.

Zygm. Koczyński.

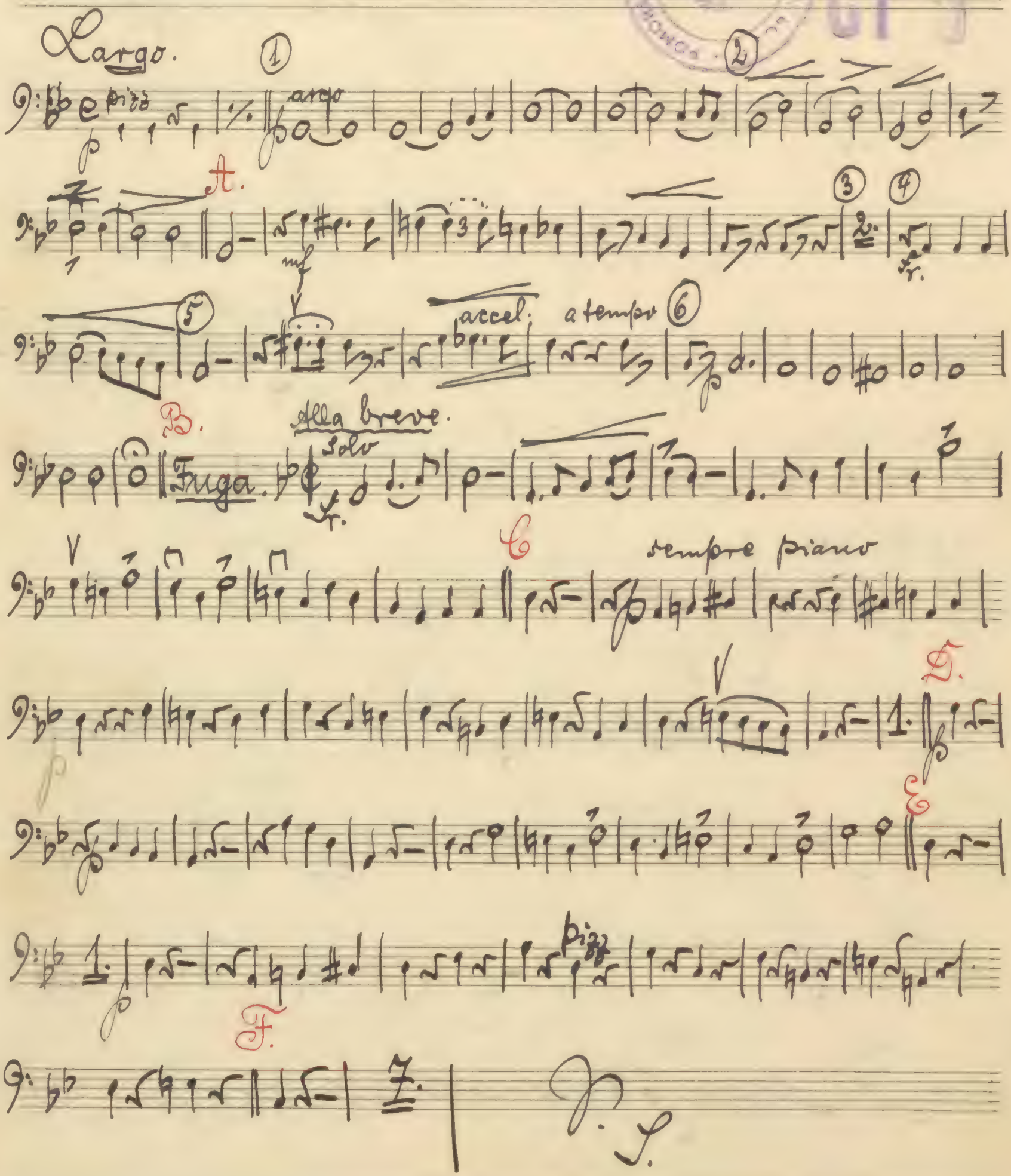

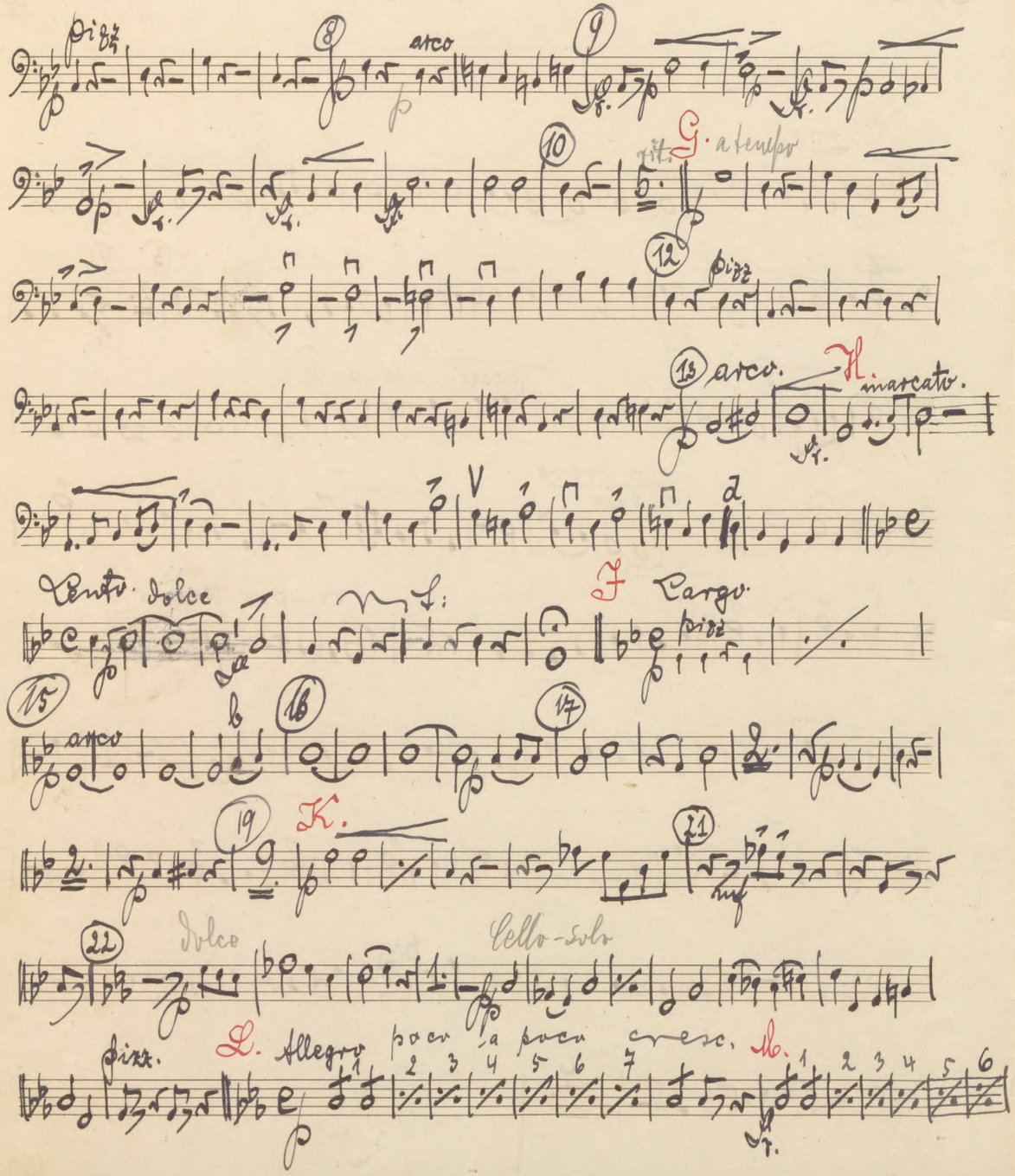
pizz
arco
rit.
G. a tempo
pizz
arco.
H. marcato.
Lento. dolce
rit.
I Largo
pizz
arco
K.
dolce
Cello-solo
pizz.
L. Allegro poco a poco cresc.
M.

Bas

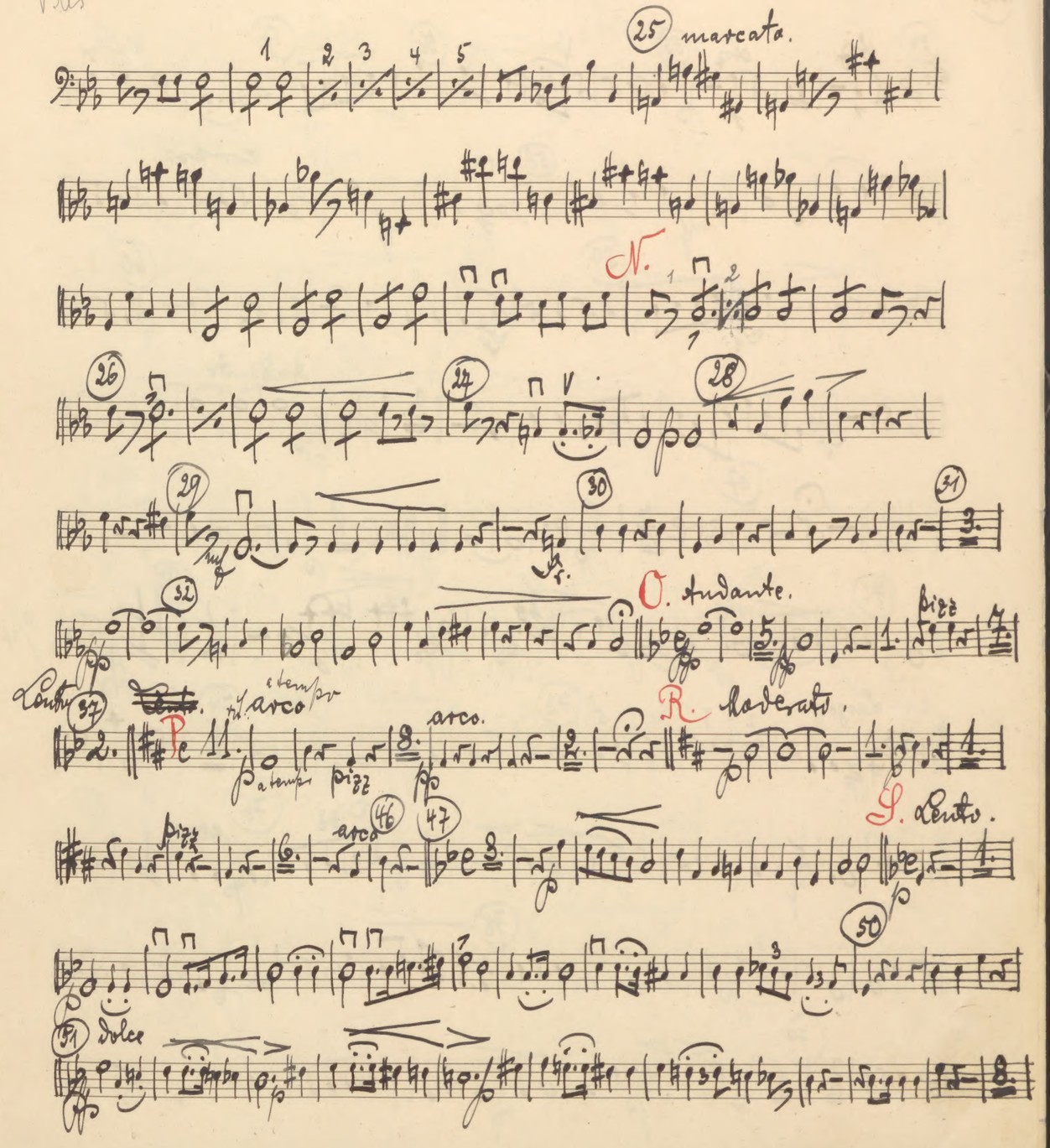
marcato.
N.
O. Andante.
pizz
Lento
rit.
a tempo
arco
P.
a tempo
pizz
arco.
R. Moderato.
pizz
arco
S. Lento.
dolce

54 55 56 57

T. cresc.

58 59 60

U. Andante.

67

71 72

W. Largo.

73 74

Pizz 76 arco

78

79

Pizz arco Dolce

Z. wiecopredzej.

decresc.

85

87 Cresc.

88

marcato

89 90

a. Lento.

91 sordini

92

94 morendo.

senza sordini!

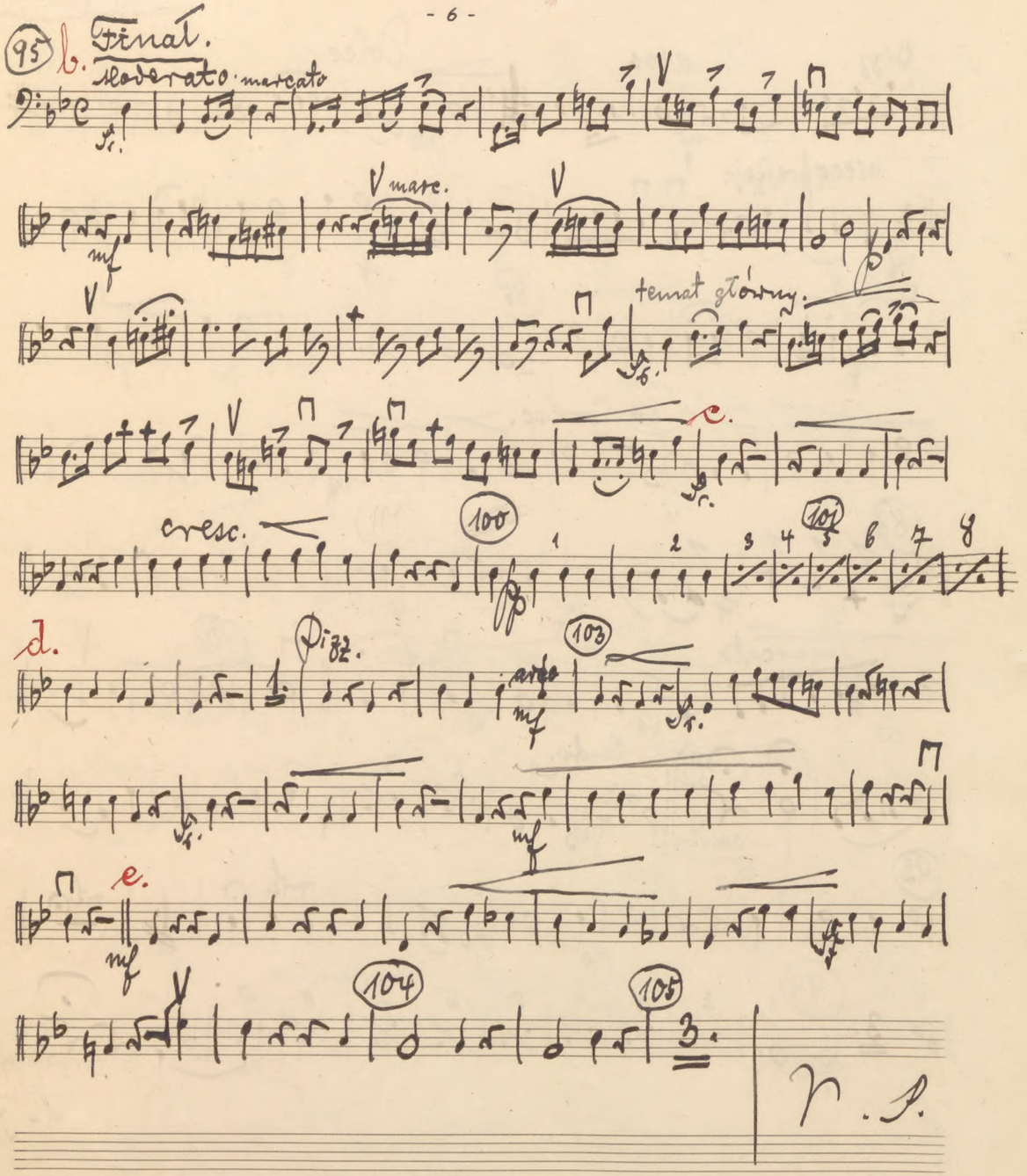
95 b. Finał.
Moderato marcato
marc.
temat główny.
c.
cresc.
100
101
d.
Pizz.
103
e.
104
105
3.
V. S.

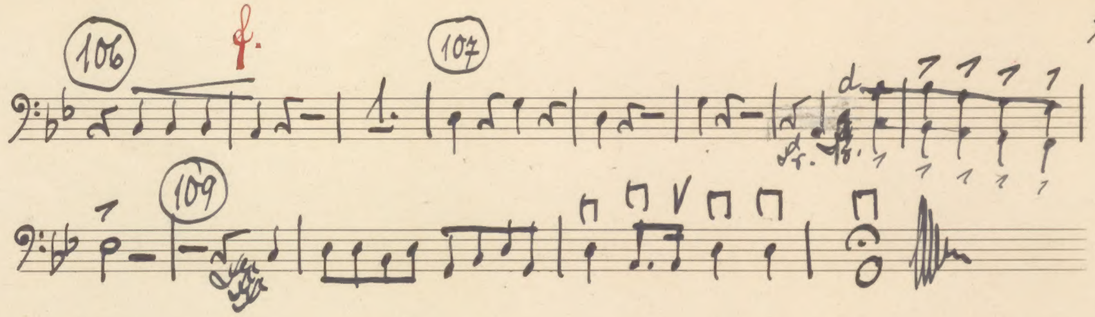
106
f.
107
109